

ION BOJOI (1936 - 1998)
VIAȚA ȘI OPERA

VIOREL PARASCHIV

- editor coordonator -

**PROFESOR
UNIVERSITAR DOCTOR
ION BOJOI (1936 - 1998)
VIATA ȘI OPERA**

editura pim
Iași, 2016

editura pim

Editură acreditată CNCSIS – 66/2010

Șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, Iași – 700497

Tel.: 0730.086.676, 0732.430.407, 0733.004.203

Fax: 0332.440.715

email: editura@pimcopy.ro

www.pimcopy.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

PARASCHIV, VIOREL

Ion Bojoi (1936-1998) : viața și opera / Viorel Paraschiv ; cuv. înainte: Viorel Paraschiv. - Iași : PIM, 2016

ISBN 978-606-13-3013-3

37(498) Bojoi,I.

929 Bojoi,I.

Tehnoredactare și grafică *dr. Viorel Paraschiv*

Corectură *dr. Cristina Crețu*

Fotografii *Olga Bojoi, Viorel Paraschiv, Dumitru Lobodan,*

Teodor Epure

Copertă *Romeo George Hurdubai*

Foto copertă – Cheile Bicazului © Cătălin Crețu, 2015

Toate drepturile rezervate autorului și Societății de Geografie din România

- Filiala Iași © 2016

CUPRINS

Cuvânt înainte	7
CV profesor universitar doctor Ion Bojoi	10
Evocări și amintiri	15
Constantin Rusu	17
Vasile Efros, Ioan Iosep	27
Constantin Grasu	36
Virgil Surdeanu	40
Costică Brînduș	45
Petru Urdea	51
Viorel Paraschiv	57
Alina Mihaela Chilă, Tiberiu Ambrozie, Ionuț Enache	69
Dumitru Lobodan	72
Alina Mihaela Chilă	74
Elena Siminiceanu	76
Constantin Mursa	83
Teodor Epure	90
Opera științifică a profesorului Ion Bojoi	99
Cronologia lucrărilor științifice	123
Despre profesorul Ion Bojoi	147
Profesorul Ion Bojoi... aspecte inedite!	167
Simpozionul dedicat profesorului Ion Bojoi, 13.08.2011, Flămânzi	171
Aniversarea profesorului Ion Bojoi la Concursul geografic ” Grigore Cobâlcescu”, 26.02.2016, Iași	187
Fotografii – amintiri cu profesorul Ion Bojoi	199

Cuvânt înainte

Aniversarea celor 80 de ani de la nașterea profesorului Ion Bojoi a determinat o nouă emulație în rândul foștilor săi studenți pentru ca aniversarea "maestrului" să fie demnă de cariera lui desăvârșită întru dezvoltarea geografiei românești. Volumul de față este onorarea promisiunii rămasă scrisă în erata volumului simpozionului din 2011, de la Flămânzi, organizat în memoria profesorului de comunitatea de unde își are obârșia.

În primul capitol publicăm evocări ale personalității profesorului Ion Bojoi din partea unor colaboratori apropiați și foști studenți ai acestuia. Unele dintre aceste articole au fost susținute la simpozionul de la Flămânzi din august 2011 și tipărite în volumul simpozionului. În celelalte capitole am prezentat opera științifică a profesorului Bojoi, cu scurte recenzii ale celor mai importante dintre ele, câteva manuscrise inedite și am clasificat opera științifică a profesorului pe publicații specifice locului său de activitate . Am cuprins și articole din mass-media regională despre profesorul Bojoi, un articol din revista Școlii "Ion Bojoi" din Flămânzi, două poezii care deconspiră latura civic-afectivă a profesorului Bojoi. Am acordat un spațiu important Simpozionului din 2011, de la Flămânzi, dar și o scurtă trecere în revistă a aniversării geografului anului, Ion Bojoi, cu prilejul Concursului liceal "Grigore

Cobâlcescu” desfășurat la Colegiul Tehnic de Electronică și Telecomunicații ”Gh. Mârzescu”, din Iași, unde au fost organizate manifestări omagiale, o expoziție de carte din opera autorului și întâlnirea cu familia. În finalul volumului evocare am inserat câteva imagini sugestive cu profesorul Bojoi în diferite ipostaze profesionale și de familie.

Nu am fi putut realiza acest volum fără sprijinul colegilor și prietenilor profesorului Bojoi, ce sunt și prietenii noștri și care au acceptat să scrie despre amintirile lor dragi petrecute în preajma acestuia. Un gând de marcă și finanțatorilor parțiali și donatorilor pentru ca volumul de față să vadă lumina tiparului într-un număr suficient de exemplare pentru premiera elevilor participanți la concursul ”Grigore Cobâlcescu” și a celor evidențiați la alte concursuri geografice. Amintim aici pe profesorii Ionuț Enache de la Colegiul Național ”I. C. Brătianu” din Pitești, Liliana Stratulat metodist la C.C.D. Iași și Viorel Paraschiv, prim-vicepreședinte al S.G.R. Iași.

Societatea de Geografie din România – Filiala Iași s-a angajat ca prin voluntariat să publice teza de doctorat a profesorului Ion Bojoi. Cu sprijinul colegilor din învățământul preuniversitar am reușit tehnoredactarea tezei originale, acum aflându-ne în faza refacerii parțiale a fondului topografic și fotografic necesar publicării. Considerăm meritoriu să-i amintim aici pe profesorii-voluntari care au tehnoredactat lucrarea originală:

Simona Albăstroi, Daniel Borșieru, Dana Coman, Valentina Frunzuc, Marlena Necoară Hadarag, Ciprian Mihai, Lidia și Vasile Papaghiuc, Simona Alina Radu, Monica Vântu și Viorel Paraschiv. Pentru partea cartografică am beneficiat de ajutorul cercetătorului dr. Adrian Covăsnianu.

Mulțumirile noastre se îndreaptă și către doamna profesor Olga Bojoi care ne-a sprijinit în toate demersurile noastre în vederea finalizării acestui volum și Bibliotecii Centrale Universitare "Mihai Eminescu" din Iași - Filiala Facultății de Geografie și Geologie care a fost mereu alături de inițiativa noastră.

Știm că pentru unii poate părea un act marginal, dar vrem să amintim că finanțarea unei burse geografice care s-a numit "Ion Bojoi" destinată unui elev merituos la geografie timp de trei ani, la un liceu tehnologic ieșean, cu o valoare de 100 lei pe lună, este o altă dimensiune a respectului pentru PROFESORUL NOSTRU! Prin volumul de față dorim să arătăm cum valorile umane și profesionale pe care le-a promovat constant profesorul Ion Bojoi și care ne-au marcat multora dintre noi devenirea și cariera profesională trebuie ciclic readuse în memoria colectivă a tuturor!

Prof. dr. Viorel Paraschiv, prim-vicepreședinte S.G.R. –
Filiala Iași

Profesorul universitar doctor ION BOJOI

-scurt CV-

- La 14 februarie 1936 s-a născut în satul Cordon, comuna Flămânzi, județul Botoșani, părinții săi Gheorghe și Elena Bojoi;
- 1943 – 1947 - studii primare la școala din satul Cordon, comuna Flămânzi, pe care o absolvă ca șef de promoție;
- 1948-1951 - școala elementară din comuna Nicolae Bălcescu, județul Botoșani;
- 1951-1954 - studii liceale la Botoșani la Liceul „August Treboniu Laurian”, absolvit ca șef de promoție (1954);
- 1954-1958 - studii universitare la Facultatea de Geografie - Geologie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași, specializarea geologie-geografie, pe care o absolvă ca șef de promoție, diploma de merit nr. 14209/ iulie 1958. Este repartizat ca profesor de geografie la școlile din Agăș și Goioasa, județul Bacău;
- 1958-1959 - preparator principal la Universitatea din Iași, Facultatea de Științele Naturii și Geografie, Catedra de Geografie fizică;
- iulie 1959 - transferat la Stațiunea de cercetări biologice, geologice și geografice „Stejarul” de la Pângărați-Neamț. Ocupă funcțiile de: cercetător

științific (1959-1964), cercetător principal (1964-1966), șef de secție (1966-1970), cercetător științific principal III (1970-1973) și director-adjunct (1968 - 1973);

- 1971 - susținerea publică a tezei de doctorat în geografie, diploma nr. 182/1971;
- 1973 - devine prof. univ. dr. și ocupă prin concurs postul vacant de la Institutul Pedagogic de 3 ani de la Suceava - Facultatea de Istorie - Geografie, fiind la acea dată cel mai tânăr profesor universitar dintre geografii României. Devine decan (1976 - 1981) al Facultății de Istorie - Geografie și rector (1981-1984, până la desființare) la Institutul de Învățământ Superior din Suceava. Organizează lucrările celui de-al V-lea Simpozion național de geomorfologie în septembrie 1981 la Suceava; membru în Comisia națională de editarea manualelor în învățământul preuniversitar și universitar;
- 1979 - primește Premiul *Ministerului Învățământului* pentru lucrarea „Date asupra evoluției geomorfologice a țărmului și sedimentării din Lacul de acumulare Izvoru Muntelui-Bicaz”, care a fost publicată în „Lucrările Stațiunii de cercetare „Stejarul” Pângărați, nr. 1 (1968), pag. 53-85;
- 1984 - se transferă la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași. Este ales prodecan al Facultății de Biologie – Geografie - Geologie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași (1989-1990). Conducător de doctorat (din

anul 1990). Membru în comisiile specializate ale Ministerului Educației: evaluator național C.N.C.S.I.S. (Comisia națională pentru finanțarea cercetării științifice pentru învățământul superior), precum și în Comisia națională de elaborare a programelor școlare. Membru în comitetul științific al Analelor Universității „Al. I. Cuza” din Iași (1991-1998). Redactor responsabil a revistei „Lucrările Seminarului geografic Dimitrie Cantemir”, pe care a coordonat-o între anii 1986-1992. A fost secretar științific al Consiliului profesoral al Facultății de Geografie și Geologie (1989- 1992 și 1996-1998) și membru al Senatului Universității „Al. I. Cuza” din Iași;

- 1992 - 1998 - profesor-asociat la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava;
- A participat la schimburi de experiență internaționale universitare în Polonia (1986, 1988), Paris VII, Caen și Nancy (1976, 1994) și Institutul Pedagogic din Tiraspol (Republica Moldova - 1990);
- La 21 ianuarie 1998 a decedat în urma unui infarct suferit în trenul cu care venea de la București, de la o ședință la Ministerul Educației Naționale. A fost înmormântat în cripta familiei din Cimitirul Podgoria Copou („Grădina Botanică”), pe aleea principală, pe partea stângă în urcarea spre biserica actualei mănăstiri;

- La 13.06.2008, Senatul Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava îi acordă, post-mortem, prof. dr. Ion Bojoi *Medalia de Aur cu Colan* pentru merite deosebite în dezvoltarea învățământului superior sucevean;
- A fost declarat „cetățean de onoare” al orașului Flămânzi (post-mortem, 2009);
- în 2011 este aniversat cu prilejul împlinirii a 75 de ani de la naștere în cadrul simpozionului organizat de Consiliul local și Primăria orașului Flămânzi în colaborare cu universitățile din Iași și Suceava și în prezența familiei, când școala din cartierul Cordon și strada copilăriei primesc numele „Ion Bojoi” și este dezvelit bustul geografului în fața școlii. Este publicat un volum omagial cu sprijinul financiar al Consiliului local Flămânzi.
- În 26 februarie 2016 profesorul universitar Ion Bojoi este sărbătorit de foștii săi studenți și colaboratori, când ar fi împlinit 80 de ani, cu prilejul concursului geografic județean „Grigore Cobălcescu” organizat de Cercul pedagogic nr. 2 al profesorilor de geografie, Inspectoratul școlar județean Iași în parteneriat cu Societatea de Geografie din România – Filiala Iași.

EVOCĂRI ȘI AMINTIRI

CREAȚIA ȘTIINȚIFICĂ A PROFESORULUI UNIVERSITAR DOCTOR ION BOJOI

Prof. univ. dr. Constantin Rusu

Președintele Senatului Universității „Al. I. Cuza” din Iași
Departamentul de Geografie al Facultății de Geografie și Geologie

Analiza activității științifice a unei personalități remarcabile care a activat responsabil pe tărâmul cercetării și al învățământului superior reprezintă o activitate dificilă de recenzat, având în vedere contextul socio-economic și politic, stadiul de evoluție al demersului și personalitatea preopinentului. În cazul prof. univ. dr. Ion Bojoi lucrurile nu puteau sta altfel, având în vedere destinul profesional care a cunoscut frecvente oscilații și perturbări contextuale, dar și accesul temporar la o serie de funcții administrative (director-adjunct, prodecan, decan și rector) sau apartenența la diferite comisii diriguitoare ale cercetării științifice și ale învățământului superior din România ante și post-revoluționară.

Cert rămâne faptul că activitatea științifică a prof. univ. dr. Ion Bojoi s-a derulat pe doar patru decenii, între momentul numirii pe postul de preparator la Universitatea din Iași (septembrie 1958) și cel al

decesului neașteptat survenit la data de 21 ianuarie 1998. Dacă sub raport cantitativ contribuțiile științifice sunt ușor de cuantificat și etapizat, în plan calitativ dificultățile devin evidente având în vedere complexitatea problematicii abordate în contextul general al Geoștiințelor și al necesității (impuse sau liber consimțite) abordării duale a chestiunilor tematice sau cu valențe aplicative.

Format la școala geografică postbelică de la Iași, cu reprezentanți de marcă în domeniile Geomorfologiei (Constantin Martiniuc) și Geografiei fizice a României (Ion Sîrcu), profesorul Bojoi a reprezentat o simbioză între cei doi, în sensul în care a scris și a comunicat mult (alocuțiuni, prelegeri și comunicări, rapoarte de cercetare etc.), dar a publicat destul de puțin având în vedere responsabilitatea pentru cuvântul scris, fapt evident și în cazul lui Constantin Martiniuc. Pe de altă parte, linia directoare a întregii opere științifice este dată de originalitate, ideile și interpretările personale având prioritate absolută în fața ipotezelor și abordărilor înaintașilor, ceea ce amintește cu siguranță de unicitatea lui Ion Sîrcu. Între cei doi piloni amintiți, opera științifică a lui Ion Bojoi se remarcă prin densitatea tematică și a ariei spațiale, reperele temporale fiind condiționate și legate cauzal de instituțiile la care a activat de-a lungul celor patru decenii de activitate: Stațiunea de Cercetări Geografice, Geologice și Biologice „Stejarul”, Pângărați-Neamț (1959-1973), Institutul Pedagogic de 3 ani și, mai

apoi, Institutul de Învățământ Superior de la Suceava (1973-1984) și Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași (1984-1998).

1. Etapa Pângărați (1959-1973)

Angajat fiind de la 1 septembrie 1958 ca preparator principal la Facultatea de Științe ale Naturii și Geografie a Universității ieșene, tânărul Ion Bojoi a fost foarte repede transferat la recent înființata Stațiune de Cercetare „Stejarul” de la Pângărați - Neamț, locul său la catedră fiind preluat de Ion Hârjoabă. Mecanismele acestui schimb au fost greu de înțeles, dar cu trimiteri clare legate de vicisitudinile vremurilor și de interesele dirigitorilor facultății de la acea dată.

În consecință, aria de interes tematic s-a mutat spre domeniul montan, transformările antropice ale văii Bistriței, apariția lacului hidroenergetic și proximitatea sinclinalului mezozoic al Hăghimașului constituind preocupări curente pe plan științific. Astfel, primele contribuții științifice au vizat aspecte geomorfologice în urma apariției lacului Izvoru Muntelui-Bicaz și referitoare la valea Bicazului, publicate în *Analele științifice ale Universității "Al. I. Cuza" din Iași*, seria II-a - Științe ale Naturii și, ulterior, Geografie-Geologie. În paralel au fost abordate și chestiuni geomorfologice din același spațiu al văii Bistriței, împreună cu Ion Șandru și Cazimir Swizewski.

Înființarea în anul 1968 a *Lucrărilor Stațiunii de Cercetare „Stejarul”, Pângărați-Neamț* a determinat

canalizarea eforturilor publicistice spre afirmare în plan științific a noii publicații. În consecință, între anii 1868-1975 a publicat 13 articole, cu referiri la evoluția țărmurilor, ritmul colmatării și dinamica versanților lacului Izvoru Muntelui – Bicăz, modelarea reliefului în bazinele hidrografice mici, studiul reliefului din aria flișului est-carpatic ș.a. În această perioadă, gama preocupărilor științifice a inclus și rezolvarea tematicii de doctorat, referitor la realizarea unui studiu geomorfologic, cu privire specială asupra carstului din Munții Hăghimaș (Hășmaș) și zona Cheilor Bicăzului. Din această perspectivă, cele mai numeroase contribuții au avut ca obiectiv rezolvarea unor probleme legate de geneza, tipologia și dinamica reliefului din acest teritoriu.

Etapa de la Stațiunea „Stejarul” de la Pângărați-Neamț cuprinde și participarea la diferite congrese, simpozioane și colocvii desfășurate în țară și străinătate, concretizate prin alte câteva lucrări care au văzut lumina tiparului în diferite publicații din țară (București, Oradea, Piatra Neamț) și din străinătate (Cracovia, Polonia). În esență, perioada Pângărați reprezintă etapa de formare a specialistului în geomorfologie, marcată de susținerea tezei de doctorat în anul 1971 (sub îndrumarea prof. dr. doc. Ion Gugiuman) și de publicarea a peste 25 lucrări științifice care au abordat problematicile reliefului carstic, evoluția rețelei hidrografice, ritmul colmatării unui bazin lacustru, dinamica țărmului și stabilitatea versanților. La finele acestei perioade, numele Ion Bojoi

a devenit cunoscut și recunoscut în lumea științifică geografică, ceea ce i-a deschis perspectiva unei cariere universitare în tânărlul centru universitar de la Suceava.

2. Etapa Suceava (1973-1984)

Pe baza experienței dobândite la „școala de la Pângărați”, în anul 1973, Ion Bojoi participă la concursul pentru ocuparea unui post de profesor universitar în cadrul Institutului Pedagogic de 3 ani de la Suceava, transformat apoi în Institutul de Învățământ Superior, desființat în anul 1984 și reînființat, în anul 1990, sub titulatura de Universitatea „Ștefan cel Mare”. Ascensiunea fulgerătoare în cariera universitară a fost urmată și de cea administrativă, fiind numit decan (1975-1980) și apoi rector (1981-1984) al respectivei instituții de învățământ superior din Bucovina.

În consecință, activitatea științifică s-a remarcat prin participarea la numeroase și diverse manifestări de profil, prin diversificarea preocupărilor care, frecvent, au depășit sfera de interes a geomorfologiei, dar și printr-o diminuare în plan cantitativ a contribuțiilor personale cu caracter geografic. Într-un interval de 11 ani, Ion Bojoi a publicat 22 de articole științifice, la care s-au adăugat două cursuri universitare și o lucrare având caracter turistic (*Suceava-ghid turistic a județului*), publicată în 3 ediții (1979, 1981, 1982), în limbile română, franceză și germană, la Editura Sport-Turism din București. Principalele contribuții științifice din această perioadă au avut ca preocupare majoră investigațiile

geohidromorfologice asupra luncilor și zonelor umede, fiind publicate în *Studii și Cercetări de Geofizică, Geologie și Geografie*, seria Geografie, București, cu precădere în colaborare cu lector dr. Costică Brânduș, de la aceeași instituție. Alte lucrări de autor au investigat sub diferite aspecte teritoriul tezei de doctorat, au urmărit obiective legate de evoluția reliefului din diferite unități fizico-geografice (Rarău, Călimani) sau administrativ-teritoriale (județul Suceava). O categorie aparte s-a referit la dezbaterile unor chestiuni tematice sau care au avut ca scop popularizarea științei și a unor teritorii.

Parcursul listei cu lucrări științifice relevă și un alt aspect extrem de inedit. În toată această perioadă (1973-1984), Ion Bojoi nu a publicat nicio lucrare în revistele de specialitate de la Iași, ceea ce denotă mai degrabă un „război rece” decât o stare de colaborare inter-universitară între cele două centre din Moldova, „orgoliul” geografilor ieșeni fiind probabil rănit de „tupeul” mai noilor colegi de la Suceava.

3. Etapa Iași (1984-1998)

După desființarea de către regimul comunist a Institutului de Învățământ Superior de la Suceava, Ion Bojoi revine ca profesor titular la Facultatea de Biologie-Geologie-Geografie din Iași, unde își desăvârșește cariera didactică și de cercetare științifică. Pe parcursul ultimilor aproape 14 ani de activitate pe tărâmul Geografiei, s-a putut constata atât o aprofundare a unor aspecte cu caracter turistic, dar și o aplecare deosebită asupra

problematicii aplicative a domeniului de studiu, linia directoare fiind trasată de specializarea de geomorfolog, cu extensii viabile și în alte specializări ale Geografiei. În acest interval de timp a întocmit peste 30 de articole științifice, a elaborat trei cursuri universitare din care, două tipărite, a coordonat două lucrări de sinteză și a publicat în Editura Academiei o lucrare cu caracter de noutate în România.

Cercetarea pe bază de contract a impus o lărgire indubitabilă a câmpului de investigație, fiind abordate probleme diverse din varii unități fizico-geografice ale României (Câmpia Someșului, Câmpia Olteniei, Câmpia Bărăganului, Podișul Moldovei etc.). Cele mai importante concluzii de ordin științific au fost comunicate la principalele manifestări științifice de profil din România și, ulterior, publicate îndeosebi în revistele de specialitate de la Iași. Revenirea „fiului rătăcitor” la sânul „Almei Mater Iasiensis” s-a făcut resimțită prin reluarea publicării unor articole în volume succesive ale *Analelor Universității „Alexandru Ioan Cuza”*, Seria Geologie-Geografie și Seria Geografie, după o pauză de 15 ani, cât și în *Lucrările Seminarului Geografic „Dimitrie Cantemir”*, publicație a cărei redactor responsabil a fost între anii 1986-1992. În acest răstimp a continuat colaborarea cu Costică Brânduș și cu alți specialiști suceveni sau cu unii din alte centre universitare (Mihai Parichi), după cum a fost și creator de „școală geomorfologică”, prin cooptarea și îndrumarea

unor specialiști precum Maricel Vârlan și Mihai Apetrei. Rodul acestei colaborări s-a concretizat în elaborarea și publicarea mai multor articole de certă valoare științifică, bazate pe metode de statistică și tehnici asistate de calculator, care au culminat cu apariția lucrării de sinteză *Geomorfologia luncilor. Model de analiză în bazinul superior al Jijiei*, publicată în anul 1998, la Editura Academiei Române.

Din păcate, plecarea în neant a profesorului Ion Bojoi și a colaboratorului său preferat Maricel Vârlan, dublată de pierderea în cotidian a lui Mihai Apetrei, a curmat nespus de repede activitatea acestei echipe de cercetare care promitea foarte mult. Caracterul interdisciplinar al lucrărilor coordonate de profesorul Ion Bojoi a facilitat și colaborarea cu specialiștii pedologi, printre care menționăm pe Gheorghe Lupașcu și Constantin Rusu. Corolarul acestei colaborări îl constituie cele două lucrări de sinteză privind *Dinamica peisajului din Podișul Bârladului (1996)* și *din Câmpia Moldovei (1997)*, rodul a două teme de cercetare privind dinamica peisajului geografic din Moldova extracarpatică pentru stabilirea categoriilor de favorabilitate economică și de protecție a mediului, ambele coordonate de Ion Bojoi. Paradoxal, colaborarea cu Gheorghe Lupașcu și Constantin Rusu a continuat într-un mod inedit și după dispariția neașteptată a profesorului, cursul intitulat *România. Geografie fizică* (Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, 2000) fiind

tehno-redactat, revizuit și publicat la inițiativa și cu sprijinul celor doi colaboratori. Ulterior, destinul a ales să curme și viața profesorului Lupașcu, ceea ce face ca cel rămas în viață să consemneze aceste rânduri.

După o viață de om și o carieră profesională care a însemnat doar patru decenii, profesorul Ion Bojoi a lăsat în urmă o operă științifică de întindere medie care cuprinde aproape 100 de articole științifice (cca 2/3 ca unic autor), patru cursuri universitare, patru lucrări de anvergură publicate în edituri de prestigiu din România și alte două contribuții colective, coordonate și rezultate prin cercetări contractuale. La toate acestea se adaugă numeroase articole de popularizare (inclusiv la Radio Iași, cu o emisiune săptămânală „Pro Natura” între anii 1988-1992), comunicări științifice susținute la diferite manifestări de profil din țară și străinătate, alte lucrări în manuscris și, din păcate, o teză de doctorat nepublicată.

Parcursul operei științifice a celui ce a fost prof. univ. dr. Ion Bojoi relevă diversitate tematică, ancorarea în realitățile geomorfologice ale României, dar și în rezolvarea unor probleme de ordin tehnico-aplicativ. Modernitatea și actualitatea scrierilor sale se corelează cu etapele dezvoltării Geomorfologiei ca știință, iar durabilitatea operei va fi constatată în timp.

Pentru momentul în care se desfășoară acest „remember”, opera profesorului Bojoi este vie, incită și intrigă deopotrivă. Unele căi și direcții deschise de

profesor sunt urmate și dezvoltate de către colaboratori și urmași, în timp ce detractorii fie au dispărut, fie au obosit. Pentru Ion Bojoi activitatea profesională a presupus un permanent zbucium, o perpetuă neliniște și o luptă surdă pentru adevăr și probitate științifică. Toate acestea au curmat o viață, dar au clădit o construcție științifică care sper să dureze cât mai mult. Aceasta este credința mea, dar timpul este cel care va decide. Independent de voința celor care vor uita sau de ingratitudinea celor care l-au uitat deja, numele Ion BOJOI va rămâne în conștiința celor care l-au cunoscut și apreciat, cât și în istoria instituțiilor de cercetare și de învățământ superior în care a activat.

Din „cutia cu amintiri” - prof. dr. Ion Bojoi (stânga), conf. dr. Constantin Viorel Rusu (dreapta) și conf. dr. Petru Urdea, de la Universitatea de Vest din Timișoara (centru), în octombrie 1995, la Lucrările Seminarului *Dimitrie Cantemir* de la Iași

**ION BOJOI – ACTIVITATEA
GEOGRAFICĂ LA INSTITUTUL DE
ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR DIN SUCEAVA
(PERIOADA 1973-1984)**

*Prof. dr. Vasile Efros, Conf. dr. Ioan Iosep
Universitatea „Ștefan cel Mare”, Suceava*

Departamentul de Geografie, din cadrul Facultății de Istorie și Geografie a Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava, reprezintă o structură unitară cu o istorie de peste 45 de ani. Înființarea și, mai apoi, dezvoltarea lui au fost datorate mai multor personalități, în diferite perioade de timp, care au făcut parte din acest colectiv, iar unele l-au și condus: Nicolae Popp, Laurian Someșan, Dumitru Tudose, Ion Bojoi, Ion Popescu - Argeșel, Costică Brânduș, Constantin Catană, Maria Rădoane. Astfel de magiștri și creatori de școală geografică au deschis un drum pe care acum pășesc cei care încearcă să îi urmeze și formează colectivul actual al Departamentului.

Ion Bojoi s-a născut la 14 februarie 1936, în satul Cordon din fosta comună Flămânzi (devenită în 2004 oraș), județul Botoșani. Era originar dintr-o familie modestă de țărani fără avere. La o vârstă fragedă (15 ani) și-a pierdut mai întâi mama și, la scurtă vreme, după 5 ani, și tatăl. În aceste condiții, fără sprijinul moral și

material al acestora, singura opțiune care i-a rămas a fost să studieze. Astfel, a urmat cu succes cursurile renumitului liceu „August Treboniu Laurian” (1949-1953), după care se înscrie la Facultatea de Științe Naturale – Geografie, secția Geologie – Geografie, a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (1953 - 1958), pe care o absolvă cu Diplomă de Merit. Ca urmare a rezultatelor foarte bune din perioada studiilor universitare și a aprecierilor de care s-a bucurat din partea dascălilor săi (I. Gugiuman, C. Martiniuc și V. Băcăuanu ș.a.), a activat timp de un an în calitate de preparator (1958 - 1959), după care s-a transferat ca și cercetător științific la Stațiunea de Cercetări Biologice, Geologice și Geografice „Stejarul” din Pângărați – Neamț (1959 - 1973), unitate ce aparținea Universității ieșene. Opțiunea pentru cercetare a fost benefică și i-a marcat întreaga activitate ulterioară, Ion Bojoi specializându-se în domeniul geomorfologiei. La această instituție a activat în calitate de cercetător principal III, șef de secție și ulterior director adjunct științific al stațiunii.

În anul 1971 susține teza de doctorat în geografie *Masivul Hăghimaș și zona cheilor Bicazului - studiu geomorfologic, cu privire specială asupra carstului*, realizată sub îndrumarea prof. univ. dr. Ion Gugiuman. Ea cuprinde rezultatele cercetărilor întreprinse pe parcursul a șase ani (1964 - 1970), într-o zonă puțin studiată până atunci. După cum se observă din titlul tezei,

o atenție specială a fost acordată reliefului carstic, întrucât Munții Hăghimaș sunt numiți de unii cercetători Munții Curmăturii, cuprind cea mai întinsă zonă calcaroasă din Carpații Orientali.

În 1973, tânărul doctor în geografie revine în învățământul superior, titularizându-se prin concurs pe postul de profesor universitar la Catedra de Geografie a Institutului Pedagogic de 3 ani din Suceava, pe disciplina *Geografia fizică, economică și politică regională*.

Fig. 1. Prof. univ. dr. Ion Bojoi, în perioada suceveană (1973-1984)

La Suceava, pe lângă activitatea didactică și de cercetare științifică, îndeplinește și funcția de secretar științific al Consiliului profesoral al institutului, decan al

Facultății de Învățământ Pedagogic (1976-1981) și apoi pe cea de rector al institutului (1981-1984).

În activitatea științifică și de cercetare a lui Ion Bojoi se disting trei etape principale: cercetător științific la Stațiunea „Stejarul” Pângărați, profesor la Institutul Pedagogic Suceava și profesor la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

În ceea ce privește activitatea didactică de la Suceava, pe lângă disciplina nominalizată în postul de concurs, a predat de-a lungul timpului și *Geografia fizică a României*, *Geomorfologia generală și a României*, *Metodologia cercetărilor geomorfologice*, *Geologie*, în funcție de cerințele planului de învățământ și a elaborat și editat două suporturi de curs: *Elemente de Geologie istorică* (1968) și *Curs de geomorfologie* (1979).

A manifestat un interes special pentru organizarea și conducerea aplicațiilor de teren cu studenții sau cadrele didactice din învățământul preuniversitar. Ca orientări dominante în preocupările sale de cercetare științifică menționăm pe cele care au caracter aplicativ, multe dintre ele realizate pe bază de contracte de cercetare încheiate cu diferite instituții (I.R.E. Suceava, Combinatul Minier Suceava - Gura Humorului (1982 - 1985), I.S.P.I.F. București): utilizarea surselor energetice neconvenționale (potențialul energetic eolian din județul Suceava), modificarea mediului (cu privire specială asupra Masivului Călimani) ca urmare a activității antropice și măsurile imediate și de perspectivă ce se impun,

introducerea în circuitul agricol a terenurilor cu exces de umiditate din luncile unor râuri (Someș, Suceava, Argeș etc.), utilizarea rațională și eficientă a terenurilor.

De exemplu, cercetările complexe efectuate pe teren și prelucrate în laboratoarele Institutului sucevean au fost finalizate prin construirea, în colaborare cu colegii de la secția Tehnologia construcțiilor de mașini, a unui aeromotor de 1,2 Kw și proiectarea unui grup eolian de 25 Kw.

În activitatea de cercetare, profesorul Ion Bojoi a antrenat, alături de colectivul din catedră, și pe cei mai buni studenți, el fiind inițiatorul și coordonatorul unei serii impresionante de programe: înregistrarea datelor meteorologice în puncte caracteristice din județul Suceava, în vederea stabilirii potențialului eolian, influența lucrărilor miniere din Exploatarea Călimani asupra mediului înconjurător, în vederea luării măsurilor corespunzătoare de prevenire și combatere a efectelor negative, evaluarea potențialului natural al luncii râului Moldova, studiul calității aerului în municipiul Suceava (realizat în colaborare cu specialiștii de la Stațiunea de cercetări de la Pângărați).

Rezultatele investigațiilor și concluziile practice au fost oferite și de această dată instituțiilor și unităților interesate, pe bază de contract. Ca dovadă a caracterului practic al cercetărilor privind calitatea aerului în municipiul Suceava, sursa principală de poluare I.F.A. a fost desființată după 1989.

Fig. 2. Aplicație practică cu profesorii de geografie din învățământul preuniversitar în Podișul Moldovei.

În dreapta profesorului I. Bojoi se află prof. dr. Gh. Slavic (Botoșani) și prof. univ. dr. Vasile Băcăoanu (Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași).

În domeniul utilizării raționale a terenurilor și a introducerii în circuitul agricol a suprafețelor cu exces de umiditate din albiile majore, aceleași colective mixte de cadre didactice și studenți geografi, conduse de profesorul Ion Bojoi, au efectuat mai multe studii hidrogeologice (foraje, prelevare de probe litologice, măsurători ale adâncimii orizontului freatic, prelucrarea datelor și întocmirea unor profile și hărți speciale) pentru desecarea zonelor Someș-Crasna-Satu Mare (județele Satu Mare) și Bozînta-Mocira-Remetea (județul

Maramureș), Salcea-Plopeni-Prelipca-Verești și Reuseni-Udești-Chișeni (ambele pe valea Sucevei).

Ulterior a fost realizat și un amplu studiu hidrogeologic în cadrul lucrărilor hidrotehnice pentru zona Canalului București-Dunăre. Veniturile realizate prin multitudinea de contracte au asigurat resurse semnificative pentru autofinanțarea Laboratorului de Geografie. Rezultatele acestor cercetări au fost concretizate în comunicări științifice și studii publicate în diferite reviste de specialitate (a se vedea lista lucrărilor publicate).

Contribuțiile sale semnificative și prioritare de cercetare se înscriu în următoarele domenii: *Geografia fizică a României, Geomorfologia generală și a României, Metodologia cercetărilor geomorfologice, Modelarea sistemelor geografice*. Aceste domenii, așa cum s-a văzut, se regăsesc și în disciplinele componente pe care le-a predat de-a lungul anilor.

O altă direcție a preocupărilor profesorului Ion Bojoi la Suceava a fost coordonarea și editarea unor reviste de specialitate (care au caracter neperiodic), apărute sub egida Institutului de Învățământ Superior Suceava, în colaborare cu Filiala Suceava a Societății de Științe Geografice și a Casei Personalului Didactic Suceava, implicând în activitatea publicistică, pe lângă cadrele didactice universitare, și pe cele din învățământul preuniversitar: *Studii și cercetări de Geografie* (1983) și *Buletin Științific – Secțiunea Geografie* (1984). Aceste

volume au continuat apariția *Lucrărilor științifice ale cadrelor didactice* (vol.I/1970 și vol.II/1971) și *Comunicări și referate – Geografie* (1973) și au prefătat, la rândul lor, apariția revistei periodice *Analele Științifice ale Universității „Ștefan cel Mare”, seria Geografie*.

A contribuit hotărâtor la organizarea și publicarea lucrărilor celui de-al 5-lea Simpozion Național de Geomorfologie, desfășurat la Suceava în perioada 11-13 septembrie 1981.

A fost Președinte al Filialei Suceava a Societății de Științe Geografice și Președinte al Clubului Sportiv Universitar Suceava.

Geografia suceveană îi datorează mult profesorului Ion Bojoi, care și-a pus din plin amprenta capacităților sale de dascăl și cercetător, marcând după etapa clasică, tradițională, Laurian Someșan - Nicolae Popp, o nouă etapă în dezvoltarea ei orientată spre modernizare și cercetări aplicate. Din cele peste 50 de lucrări publicate, o bună parte (cca 25%) sunt realizate în perioada universitară suceveană. În anul 1984, în condițiile socio-politice de reorganizare a învățământului superior și respectiv a Institutului de Învățământ Superior din Suceava, profesorul Ion Bojoi s-a transferat la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, unde își continuă unele proiecte începute la Suceava și abordează noi proiecte.

Disparația sa prematură la 21 ianuarie 1998 a întrerupt în mod neașteptat o carieră în plină evoluție.

BIBLIOGRAFIE

Sorina Vlad, S. Geacu, R. Săgeată (1999) – *Figuri de geografi ieșeni*, Editura CORSON, Iași.

Sorina Vlad, S. Geacu, R. Săgeată (2000) – *Geografi români*, Editura SEMNE, București.

Iacobescu M. (1983) – *Două decenii de învățământ superior la Suceava, 1963-1983*, Institutul de Învățământ Superior, Suceava.

Iacobescu M. (2003) – *Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava (1963-2003). File de istorie*, Editura Universității, Suceava.

*** (1977) - Arhivele Universității „Ștefan cel Mare” Suceava, Dosar 19/A/24

ION BOJOI. UN DASCĂL ȘI LIDER DE EXCEPȚIE

Prof. univ. dr. Constantin Grasu

Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași,
Departamentul de Geologie
al Facultății de Geografie și Geologie

Anul nou 1962 mă găsea la Gâdiniț-Roman, director de școală și profesor de Geografie cu completare de Cunoștințe agricole și Educație fizică; pentru ultima dintre discipline fusesem trimis forțat la cursuri de vară. Ca urmare, entuziasmul meu de dascăl, după trei ani de la absolvire, se afla la cote de avarie, mai ales în momentele când îmi aduceam aminte că speranța de a deveni universitar fusese brutal spulberată după numai o lună de la numirea ca asistent la catedra de geografie; căsătoria cu fiică de popă îmi fusese, după spusele „*tovarășului*” Batcu, de la cadre, una fatală.

Pierdusem, gândeam, o luptă, dar nu și războiul viselor mele. O scrisoare de la Nicu Bojoi, care era deja cercetător la Stațiunea „*Stejarul*” de la Pângărați, a universității ieșene, nou înființată, mă înștiința că propusese conducerii să fiu angajat aici pe postul de geolog. Păstrez și astăzi nu numai telegrama scurtei

noastre exaltări, prin care eram chemat ca asistent de către profesorul Ion Gugiuman, dar și scrisoarea salvatoare a lui Nicu Bojoi. Această scrisoare rămâne pentru noi pragul pe care am călcat spre lumea mirifică și plină de mister a geologiei și mai târziu în templul *Almei mater*.

Au trecut de atunci o jumătate de veac și decenii bune de colaborare ca cercetători și mai apoi ca dascăli. Încerc să decantez și constat că Nicu Bojoi nu a fost străin de ceea ce noi înșine am realizat și am devenit, pentru că nimic nu ne-a rămas fără ecou, din tot ceea ce noi i-am prețuit și admirat: virtuțile de cercetător, dascăl și mai ales de lider. Primii pași în ale geologiei i-am făcut alături de el. Era un excelent om de teren. Deși copilărise în zona colinară a Flămânzilor, era subjugat de plaiurile carpatine, savurând „*sadovenian*” am spune, un răsărit sau apus de soare și adulmecând în pășunile alpine mireasma unică a *Sângelui voinicului*. Dincolo de rigoarea observațiilor geologice sau geomorfologice, o anume sensibilitate și un romantism aparte îi dădeau satisfacții estetice pe care nu o dată căuta să le insufle și altora. Metafora inspirată, utilizată cu succes în cursul său de *Geografia fizică a României*, o dovedește din plin, profesorul Bojoi fiind într-un fel un al doilea Vâlsan, un Fănuș Neagu al Geografiei.

În natură se simțea descătușat și reducea trebuințele la minimum, fiind puțin pretențios și cu darul de a se apropia cu ușurință de oameni, cu care rămânea pentru

totdeauna în relații de caldă amicitie. Pe teren avea curiozitatea și plăcerea, profund spirituală, să descopere muntenii autentici, mucaliți și hâtri de la care reținea expresiile inteligente, șugubețe și cu iz anecdotic, asemănători țăranilor din „*Moromeții*” lui Preda și care ulterior făceau deliciul scurtelor noastre întâlniri.

Spirit iscoditor, polivalent și mai ales analitic, a descifrat fenomenologia carstică a Hăghimașului, ca subiect de doctorat, cu observații și cuantificări care vor străbate timpul.

Ca dascăl a fost de neegalat. Virtutea supremă în domeniu rămâne calmul și răbdarea, care-l stăpâneau, de altfel, în orice împrejurare, fie ea oricât de gravă. Acestora li se adăuga o anume înțelepciune, funciară la origine, dar dublată de cultură, pentru că una dintre slăbiciunile sale era, după cum se știe, lectura constantă a unei „*cărți bune*”. Dascălul de excepție se dezvoltă mai ales în aplicațiile de teren cu studenții sau în lucrările de laborator, unde rigoarea observației sau a lucrului bine făcut se întovărășea cu clipe de destindere prilejuite de umorul său spumos, selectiv, decent și întotdeauna cu valențe morale.

Știa să prețuiască un vin bun, fiind un *conviv* înadins căutat și fabulos de antrenant. Deși fusese întotdeauna lider, șef de secție la Stațiune, șef de catedră, decan și chiar rector, făcea din întâlnirile noastre un deliciu spiritual, evitând comportamentul megaloman și al „*bătrânilor care nu știu s-asculte*”; intervenea cu

umorul lui, din când în când, umor hrănit din aceleași lecturi care-i erau un plăcut refugiu.

Ca lider avea iarăși virtuți care lipsesc adesea celor mai mulți ce se „înghesuie” cu insolență spre vârful piramidei. Același calm de care vorbeam, judecată dreaptă, capacitate anticipativă, probitate profesională și morală, curaj și spirit de solidaritate; din vocabularul său a lipsit cu desăvârșire imperativul punitiv de „mergi”, optând întotdeauna pentru „mergem”.

Modestia îi era și ea funciară, iar comportamentul, firesc și lipsit de ifose, fiind mereu egalul celorlalți, deși toată viața a condus colective mai mari sau mai mici până la rangul unei universități. Bun psiholog, știa întotdeauna să dirijeze astfel lucrurile, încât să se evite fricțiunile și animozitățile dintre oameni, descoperind și „exploatănd” acestora ceea ce aveau mai bun profesional și moral.

Alături de soția sa Olga Bojoi, distinsă profesoară și mulți ani director de școală, Nicu a fost un tată și bunic exemplar, cei trei copii ai lor având realizări profesionale de excepție și fără îndoială, pe măsura părinților. Destinul a făcut să plece însă dintre noi dureros de timpuriu, dar atât cât a trăit, a trăit demn, rămânând în memoria studenților, a colegilor și a colaboratorilor, ca un reper de înalt profesionalism și de moralitate pilduitoare.

IN MEMORIAM PROFESOR ION BOJOI

Prof. univ. dr. Virgil Surdeanu,
Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj - Napoca
Facultatea de Geografie

Anii curg atât de repede de parcă cineva îi gonește din spate. Noi privim cu seninătate trecerea lor pe lângă/peste noi și, neputincioși, încercăm să memorăm cât mai multe secvențe pe care, apoi, să le încrustăm în eternitate. Numai așa mai putem păstra, încă vii, imagini despre oameni, locuri, fapte. Este și cazul clipelor trăite alături de cel care a fost prietenul și unul dintre mentorii mei, profesorul Ion Bojoi.

De ce profesorul Bojoi? Mereu am spus că viața mea de geograf a fost jalonată de iluștri reprezentanți ai școlii geografice românești. Desigur că pe mulți îi consideram adevărate „icoane vii” de la care așteptam înțelepciune și îndurare. De la alții așteptam acele confirmări ale rezultatelor a ceea ce făceam. Lor, tuturor, le datorez recunoștință și respect pentru tot restul vieții și am speranța că posteritatea nu îi va da uitării.

Prima întâlnire cu profesorul Bojoi s-a derulat în mirificul cadru al mănăstirii Pângărați, pe atunci Stațiunea de Cercetări „Stejarul”, unde ne satisfăceam practica de vară din anul II de facultate sub îndrumarea

cercetătorilor. De la ei, studenții au descifrat „abecedarul” investigațiilor de teren. Între studentul Surdeanu și cercetătorul științific Bojoi s-a dezvoltat, tacit, un flux de simpatie care, în anul 1968, spre final, avea să se concretizeze într-o solicitare de a-i deveni colaborator. Acest lucru s-a produs prin declinarea repartiției primite de către șeful de promoție pe țară a facultăților de geografie. Invitația făcută am acceptat-o cu entuziasmul tinereții și pe 6 ianuarie 1969 mă alăturam colectivului de geomorfologi de la Pângărați (profesorii de mai târziu Bojoi și Ichim), care aveau să-mi devină prieteni și mentori.

De ce atâta recunoștință? Răspunsul este unul simplu. Aici, sub ochii atenți și plini de blândețe și severitate ai celor doi, la care se adăugau, din când în când, „spontanele” vorbe de duh ale distinsului geolog, profesorul de mai târziu, Grasu Constantin, am „crescut” și am acumulat experiență, mi-am confirmat strădaniile. De multe ori, când îmi prezentam rezultatele, eram „forfecat” cu amănuntul de îmi venea să plec din cercetare. Astăzi însă cred că aceste discuții aprinse au fost cele care m-au dus la progres.

Cu profesorul Bojoi am început munca de teren învățând să descifrez tainele evoluției formelor de relief, pe care le privea ca pe niște organisme vii și cum să-mi organizez activitățile. Toate sfaturile mi le dădea cu zâmbetul pe buze, criticile așijderea, de parcă totul era aproape de „perfecțiune”. Nu se sfia să pună mâna și să

efectueze munci pe care alții le refuzau. Era mereu în „prima linie”, știa ce să ceară, dar, în același timp, era generos în a se oferi fiecăruia care îi solicita ajutorul. Pe de altă parte, faptul că era alături de noi, tinerii, mereu disponibil, ne făcea munca mai ușoară și devenea un imbold pentru cei predispuși spre „visare”.

Și sfaturile nu se opreau aici. Discuțiile purtate uneori până târziu în noapte, de multe ori la un pahar de vin de pe meleaguri natale, îi reliefa neliștile dar era și un bun prilej de a ne corija și îndruma. Așa am ajuns eu să fiu îndreptat spre stagii de specializare în laboratoarele Politehnicii ieșene sau la Galați, la laboratorul de geotehnică de la Institutul Județean de Proiectări; așa mi s-a stabilit o tematică de cercetare, altfel decât până atunci.

Un alt aspect pe care țin să-l menționez este acela că profesorului Bojoi nu-i erau indiferente nici problemele de viață personală ale noastre. De la el am învățat să gătim. Prima mea experiență culinară a fost un eșec total. Dar nu m-a criticat. A căutat să îndrepte ce se mai putea și a servit masa alături de mine.

De multe ori, glumind, ne sfătuia să trecem în lumea „oamenilor așezați”. Asta însemna să renunțăm la viața de „pustnici” și să ne căsătorim. Totul se făcea prin puterea exemplului. De multe ori, sâmbăta la prânz, ȘEFUL ne spunea că Doamna Olga ne invită duminică la masă și că ne roagă să venim când se aude toaca la biserică. De frică să nu întârziem, noi mergeam atunci

când clopotele chemau enoriașii la utrenie și vizita se termina seara târziu, după vecernie. Ce minunate erau acele momente petrecute împreună cu Klaus și Dan, alături de familia Bojoi. Când ne vedea așa de dimineată, ne întâmpina cu o vorbă de duh: „Eu v-am spus când se toacă de ieșire, nu de intrare, dar dacă ați venit, intrați!”. Și totul devenea o poveste !

În căldura căminului, „conducerea” era asigurată de distinsa Doamnă Bojoi, atunci când lipsea „comandantul”, cum îi plăcea să-și numească soacra. Momentul de adevărat răsfăț era masa de prânz, când Doamna, o excelentă gospodină, ne ademenea cu bunătăți moldovenești. Copiii, Radu, Aduța și Ina, dădeau „pata de culoare” acelor zile de sărbătoare pentru noi (și trebuie să recunosc că nu au fost puține). De la Domniile lor am văzut cum arată o familie de cercetători și ce înseamnă căldura unui cămin.

Ar fi un gest de necuviință dacă nu aș reveni asupra vieții științifice și-n mod deosebit asupra doctoratului meu. În mod firesc, la susținere, cei care au vegheat asupra devenirii mele, profesorii Bojoi și Ichim, mi-au devenit referenți alături de distinsul profesor Teodor Silion. Trebuie să recunosc faptul că, de la referatul deosebit de laudativ al profesorului Ichim, profesorul Bojoi mi-a adus cele mai multe „critici”. Cred că vroia de la mine perfecțiunea, pe care nu am atins-o, din nefericire, nici acum.

Mereu era gata să găsească ceva de făcut, să te îndrume spre o nouă pistă și să se angajeze alături de tine la efort. Mereu lansa câte o glumă, care aducea zâmbetul pe fața tuturor, și munca devenea o plăcere.

Dar a venit ziua fatală. Și atunci era preocupat de afirmarea unei noi direcții de cercetare, inițiată cu doi colegi mai tineri. Soarta a făcut ca, pe un viscol care nu mai contenea, inima să-i cedeze, lăsând în urmă o serie de proiecte nerezolvate, o serie de vorbe de duh nespuse și, poate, în rândul tinerilor de care a fost mereu înconjurat și care au crezut în steaua profesorului Ion Bojoi, o serie de imense regrete.

**PROFESORUL UNIVERSITAR DR. ION BOJOI.
MENTOR AL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR
GEOGRAFIC DIN SUCEAVA ȘI IAȘI**

Prof. univ. dr. Costică Brînduș
Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava

L-am cunoscut ca student, prin '58 – '59. Era proaspăt absolvent al Facultății de Științe Naturale și Geografie (Specializarea Geologie) și numit preparator la Catedra de Geografie fizică. Din câte îmi amintesc, susținea, în fața colectivului Catedrei, din care făceau parte geografi Ion Gugiuman, Constantin Martiniuc, Ioan Sîrcu, Vasile Băcăuanu, Nicolae Barbu, un referat asupra relieful carstic din Masivul Hăghimaș: subiectul tezei sale de doctorat. Pe vremea aceea erau invitați la astfel de activități științifice și studenții. Unii participau, din curiozitate. Nu bănuiam că-mi va fi dat să-l cunosc mult mai bine, să-i devin, peste ani, apropiat colaborator.

După un fortuit transfer (se obișnuia în acea vreme) la Stațiunea de cercetări științifice „Stejarul” Pângărați – Neamț (filială a Universității din Iași), în perioada 1959 – 1973, unde a avut și funcții de conducere (șef de secție și director adjunct), contribuind la consolidarea și diversificarea activității științifice a stațiunii, a fost promovat și transferat, în interesul învățământului, din toamna anului 1973, ca profesor universitar titular la

Institutul Pedagogic de 3 ani Suceava, care din 1976 și-a schimbat statutul (4 ani de studii pentru licență) și titulatura (Institutul de Învățământ Superior Suceava). Ion Bojoi era, în respectivul an, cel mai tânăr profesor universitar din geografia țării.

Venind de la un institut al cărui principal scop era cercetarea științifică, ce se făcuse cunoscut la nivel național și internațional prin valoroase realizări în domeniul geografiei, într-un colectiv de cadre didactice unde principala activitate era cea didactică, cu oarecare experiență și în activitatea de cercetare, prof. univ. dr. Ion Bojoi a avut în vedere, în primul rând, diversificarea tematicii activității științifice, implementarea și dezvoltarea laturii sale aplicative, pe bază de contracte de cercetare încheiate cu diverși beneficiari. S-au evidențiat contractele încheiate cu Întreprinderea Minieră Gura Humorului, din anii 1981 – 1984, ce au avut ca obiect studiul impactului lucrărilor miniere (exploatările de sulf) din Masivul Călimani asupra mediului, sau cele încheiate cu ISPIF București, în anii 1980 – 1986, ce au avut ca scop studiul caracteristicilor hidrogeologice ale unor albie de râu (Suceava, Lăpuș – Baia Mare, Someș – Satu Mare, Olt, Argeș etc.), utilizate de beneficiar la proiectarea și executarea lucrărilor de desecare – drenaj și irigații. Dintre acestea, se cuvin a fi menționate, în mod special, studiile efectuate asupra stabilității haldelor de steril din Exploatarea Călimani, prin crearea unui mic laborator experimental, pentru determinări ale conductivității apei

freatice și ale variației nivelului lor hidrodinamic din albia majoră a văii Argeșului, în vederea proiectării și executării „Canalului navigabil București – Dunăre” (lucrare amânată, sperăm temporar). La realizarea acestor studii au participat nemijlocit grupe de studenți (în timpul practicilor de vară), prilejuri nemijlocite de însușire a metodelor de lucru, de obținere a unor mici venituri.

Cele mai reprezentative dintre cercetările amintite au fost consemnate în numeroase articole și publicate, în colaborare cu subsemnatul, în reviste periodice de specialitate din țară (revista Academiei „Studii și cercetări – seria geografie”, 1982 și 1984; Hidrotehnica, 1989, nr. 5 și 11; „Dimitrie Cantemir” – Iași, 1984 și 1985; Buletinul științific – Suceava, 1983 și 1984; Terra, 2000, nr. 2) și străinătate (Lucrările Conferinței Uniunii Regionale de Geografie, Praga, 1994).

În acest context, geografia universitară suceveană s-a făcut cunoscută și prin organizarea de manifestări științifice naționale, unele cu participare internațională, prin apariția periodică a unor publicații, la care au participat cu articole geografi cunoscuți din diverse centre universitare ale țării, prin organizarea de sesiuni științifice studențești naționale.

Recunoașterea la nivel național a activității profesionale și științifice a prof. univ. dr. Ion Bojoi este subliniată, între altele, de numirea sa în Comisia ministerială de analiză bilaterală, româno-polonă, a

manualelor de predare a istoriei și geografiei în învățământul preuniversitar al celor două țări.

Deosebită a fost și activitatea sa didactică, într-o perioadă care a cunoscut, poate, prea numeroase și, în multe cazuri, nejustificate schimbări ale planurilor de învățământ, ale structurii și conținutului cursurilor și seminariilor, în discordanță, uneori, cu necesitățile și condițiile dezvoltării regionale specifice, cu pregătirea profesională a studenților. Cu un colectiv de cadre didactice relativ tânăr și insuficient numeric, se impunea acoperirea unor discipline cu cadre didactice de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași, prilejuri de autoperfecționare, de schimburi de experiență. În acest context, s-a avut în vedere completarea colectivului cu tinere cadre didactice, asistenți în curs de perfecționare (prin doctorantură) sau lectori (doctori în științe geografice).

Spațiul de învățământ (săli de curs, laboratoare), insuficient în raport cu necesitățile, a fost amenajat și dotat cu un minim necesar de material didactic (aparatură topografică, colecție de roci, hărți topografice pentru cercetări de teren și hărți murale, planșe specifice diferitelor discipline), formându-se câteva laboratoare adaptate anumitor discipline (geologie și geomorfologie, topografie și cartografie, geografie economică), încercându-se astfel detașarea unui mic domeniu specific științelor geografice, individualizarea calitativă a

geografiei ca știință în cadrul Institutului, în raport cu celelalte științe și facultăți.

Atributele de înțelept manager, de fervent catalizator profesional ale prof. univ. dr. Ion Bojoi au fost confirmate și de funcțiile de conducere avute – decan în perioada 1976 – 1981, rector în perioada 1981 – 1984, perioade de consolidare a Facultății de Istorie-Geografie, care a trecut de la o durată de studii de 3 ani la una de 4 ani, de restructurare a învățământului tehnic-ingineresc. De asemenea, amintim funcția de Președinte al Societății Române de Geografie – Filiala Suceava, calitate ce i-a prilejuit contribuția la perfecționarea cadrelor didactice din învățământul gimnazial și liceal, antrenarea acestora în cercetarea geografică cu elevii, organizarea diverselor manifestări științifice pe plan regional și apariția unor publicații proprii.

Schimbările imprevizibile, din toamna anului 1984, intervenite în învățământul superior românesc, au condus, între altele, la suspendarea cifrelor de școlarizare ale unor facultăți, cum a fost și cazul Facultății de Istorie-Geografie. Consecință firească, urmare deosebitelor sale calități profesional-științifice, profesorul univ. dr. Ion Bojoi a fost transferat, prin Ordin al Ministerului, la Facultatea de Geologie și Geografie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași. Conform obiceiurilor vremii, n-a fost primit aici, de conducerea facultății, cu brațele deschise. Calitățile sale, tenacitatea, deosebitele eforturi fizice și intelectuale, l-au ajutat să revină. A

redevinit, în puțini ani, apreciat științific la nivel național, de tinerii săi colaboratori, de studenți. În plină perioadă a activității, a cedat prematur, spre surprinderea și regretul celor care l-au cunoscut și stimat.

CU EMOȚIE, SPRE OAMENI ȘI PLAURI MOLDAVE

Prof. univ. dr. Petru Urdea

Universitatea de Vest din Timișoara – Facultatea de Chimie,
Biologie, Geografie, Departamentul de Geografie

În prag de Făurar, scriind aceste rânduri, cred că, și pentru mine, este o sinceră și pioasă îndatorire față de una dintre personalitățile ce, prin timp, cinstesc emblema Școlii geografice ieșene, cel ce a fost profesorul Ion Bojoi. Ca fiu al *Almei Mater Iassiensis*, față de care am și acum trăiri aparte, este firesc să mă simt legat de profesorul Bojoi, fiu al aceleiași mame iubitoare, prin faptul că și-a dedicat ultimii săi ani vieții academice din Universitatea „Alexandru Ioan Cuza”. Aflându-ne la ceas comemorativ, este oarecum foarte firesc să ne gândim la momentul în care, în urmă cu 80 de ani, astrele au trimis spre pământul moldav un fir de praf cosmic ce a făcut ca cel ce a văzut atunci lumina zilei să fie legat pe viață de descifrarea tainelor feței Pământului. Chiar dacă ne exprimăm puțin subiectiv, așa credem că se ticluiesc scenariile vieții celor ce trăiesc prin și pentru geomorfologie. Pe parcursul trecerii anilor, adeseori fără să ne dăm seama, construim o *arcă a amintirilor*, pregătindu-ne astfel să facem față amenințării pe care o

reprezintă potopul uitării, chiar conștientizând adevărul expresiei *Tempora mutantur et nos mutamur in illis*. (= Timpurile se schimbă, iar noi în ele). Îmbrățișând axiomatic ideea că fiecare om este o versiune unică a omului original, individualizat și reprezentat prin tabloul pe care și-l construiește cu multă râvnă de-a lungul vieții sale, în cazul profesorului Bojoi, prin parcursul său profesional-academic, avem de a face cu ceea ce se acoperă cu sintagma „Omul sfințește locul!” În plus, din punctul nostru de vedere, ca dascăl și cercetător, profesorul Bojoi a căutat cu mult optimism ca să găsească de fiecare dată și în fiecare loc solul fertil, astfel că, semănând a cules și apoi a dăruit din toată inima.

Legăți fiind de mediul academic, simțim din plin că acesta este, prin excelență, un mediu în care, încă de la începuturile sale, schimbul de idei, de cunoștințe valoroase pentru înțelegerea lumii, pentru înfrumusețarea vieții și pentru propășirea societății, au fost lucruri firești care au trecut peste granițe de toate felurile, apropiind oameni și chiar popoare. Perenitatea științei, propășirea ei, geografia nesărind din acest flux evolutiv, nu au loc în afara firescului mecanism de *perpetuum mobile* dintre generații, generator de optimism și energii creatoare și, totodată de exprimare a spiritului de dăruire pe altarul științei, de amicitie profundă și de gratitudine pentru mentori. Este vorba, desigur, și de efectul benefic asupra îndeplinirii misiunii didactice și, incontestabil, asupra stimulării cercetării științifice, prin

osmoza ideilor, metodelor și tehnicilor de succes de la o generație la alta. Pe o asemenea bază, și în cazul de față, nu trebuie să avem rezerve în a recunoaște, aprecia și a cinsti valorile certe ale științei noastre, recunoaștere firească, fără conotații subiective, a prestigiului personalității profesorului Ion Bojoi. Chiar dacă pentru unii percepția pe suport spațial Timișoara– Iași pare greu de înțeles, autorul rândurilor de față are rădăcini profunde ale arborelui formării sale academice, de la stadiul de puiet la cel ce a dat roade prin instituția academică a doctoratului la *Alma Mater Iassiensis*, și pe o exprimare mai hazlie, mai vegetală, ca mâncător de borș – una din emblemele culinare ale Moldovei -, timp de 5 ani.

Dând înapoi filele istoriei legăturilor mele cu profesorul Bojoi, nu pot să omit a rememora modul în care distinsul profesor Constantin Martiniuc, la cursul de geomorfologie, exemplifica anumite aspecte de relief prin rezultatele cercetărilor efectuate de către tânărul colectiv de geomorfologi de la Stațiunea de Cercetări Biologice, Geografice și Geologice „Stejarul” din Pângărați, condus atunci de către geograful dr. Ion Bojoi, îndemnați fiind astfel să parcurgem literatura științifică de profil și, implicit, să cunoaștem ideile științifice ale autorilor, adică, pe un plan mai personal, „să facem cunoștință”.

Primul contact direct cu cel de care acum ne reapropiem doar prin filmul amintirilor, a avut loc în 11-13 septembrie 1981 la Institutului Pedagogic de 3 ani din

Suceava, gazdă a Simpozionului Național de Geomorfologie, primele impresii fiind mult diferite de cele ce au urmat. Ca rector al instituției gazdă, fiind vorba de câteva momente oficiale, chiar dacă vorba era una molcomă, atitudinea și limbajul erau cele ale unui ins afectat, impresie care, pentru mine, un tânăr profesor din preuniversitar, s-a întărit în timpul aplicației de teren, aplicație care a avut loc în Munții Călimani, la exploatarea de sulf, când, dintr-un Mercedes negru, însoțit de un echipaj de miliție, a coborât domnul profesor Bojoi, îmbrăcat într-o haina lungă din piele neagră. Desigur că din poziția pe care o avea, noi, aplicanții, am fost beneficiarii unei atenții sporite, inclusiv la stabilirea traseului vizitei, chiar la obiective cu statut special cum a fost flotația aflată în primele probe tehnologice. Mai apoi, coborând spre Gura Haitii, la un foto stop solicitat de către Vasile Sencu, posesor al unui aparat de invidiat, Hasselblad 500, care cerea răbdare pentru unghiuri bune de lumină blândă de toamnă - timp „de o țigară bună” -, fiind într-o discuție cu profesorul Ioan Sîrcu, domnul rector Bojoi s-a apropiat de noi și a întrebat cine sunt. Aflând că sunt proaspăt doctorand al domnului profesor Donisă și am ales Munții Retezat ca arie de studiu, afișând un zâmbet cu subînțeles a spus „Eh, bocanci și picioare bune!” și s-a îndreptat spre alt grup.

Mai apoi, cu ocazia participării la lucrările Seminarului Geografic „Dimitrie Cantemir”, reluate

anual începând cu 1981, și a altor reuniuni științifice, am descoperit alte fațete ale omului, cercetătorului și, după 1984, anul integrării sale în corpul profesoral al geografiei ieșene, a dascălului care a fost. Nu pot să uit modul în care, adesea, după un drum lung spre Iași, pentru a onora obligațiile mele de doctorand, ajungând la Catedra de Geografie, mă zărea și, cu un zâmbet larg, mă invita în cabinetul domniei sale pentru a mai alunga din oboseală cu o „cafea (cu nechezol = orz prăjit) – cu ceva „întăritor”, pornindu-se apoi un dialog pe teme științifice, dar, de cele mai multe ori presărat cu amintiri, snoave și bancuri subtile, și chiar cancanuri cu subiect academic și/sau politic, pentru o atmosferă destinsă. Ca și în cazul legăturilor mele cu alți distinși profesori ieșeni, în atmosfera plină de căldură, dar cu fireasca încărcătură de grațitudine, am beneficiat de acele momente în care infuzia de idei benefice formării mele se petrecea osmotic, pe coordonate ce au condus la consolidarea sentimentelor de amiciție și colegialitate dedicată. Modul deschis în care dialogam, bonomia afișată de fiecare dată, erau resimțite benefic de către mine cu ocazia fiecărei vizite la catedra de geografie. Atmosfera academică asociată reuniunilor științifice ieșene, devenită efervescentă prin dialogurile dense asociate confruntărilor de idei, era datorare și intervențiilor profesorului Bojoi, aducându-mi aminte de unele confruntări academice pline de vervă și respect reciproc, adeseori spumoase, cu profesorul Ioan Sîrcu, dar mai

așezate cu profesorii Constantin Martiniuc și Vasile Băcăuanu. Frumusețea acestor momente pe care le-am trăit în tinerețea mea geografică, nu se poate compensa decât prin deplina și veșnica grațitudine față de personalitățile geografiei ieșene. Participările mele, cu regularitate, la reuniunile științifice ale Seminarului Geografic „Dimitrie Cantemir”, au însemnat nu doar momente de impregnare cu spirit academic, cu asimilarea de idei noi, de spirit optimist, ci și, pe plan sufletesc, alinarea dorului pe care îl resimțeam față de orașul studenției mele, resurecția, reîntâlnirea, cu acele clipe minunate petrecându-se prin parcurgerea, pe jos, la ceas matinal, a drumului de la gară la Universitate, pe la Râpa Galbenă, sub semnul frumuseții Copoului la vreme de toamnă.

Cum peste timp nu mă pot depărta de legăturile văzute și nevăzute pe care le am cu oamenii din Iași, simt că viața celor spre care ne îndreptăm acum gândurile a fost una care a venit ca un șuvoi atât spre viața comună a urmașilor, a discipolilor, cât și, cu forțe proaspete, înnoitoare, spre multe fațete ale vieții personale a fiecăruia dintre noi, căci *Verba docent, exempla trahunt* și, pentru cei din panteonul geografiei ieșene, cu pioșenie *Pax vobiscum*.

ION BOJOI. PROFESORUL ȘI MENTORUL

Profesor dr. Viorel Paraschiv,
Societatea de Geografie din România – Filiala Iași
Liceul Tehnologic Economic de Turism, Iași

Cu profesorul Ion Bojoi ne-am intersectat pentru prima dată pașii pe durata anilor de studii III și IV, între anii 1990-1992...Cel mai probabil cursurile și lucrările practice admirabile pe care le-am urmat în anul IV m-au mobilizat exemplar pentru examenul la „Eroziunea solului”, un fel de „cheie” pentru cei de la specializarea geomorfologie – pedogeografie unde m-am remarcat prin pasiune și experiența de teren. Călăuzit fiind de motto-ul cursului introductiv „o singură granulă smulsă din imensitatea ignoranței deschide razei de lumină un început de drum spre adevăr!”¹, profesorul Bojoi, cu blândețea vocii sale, reușea să ne capteze de fiecare dată și lucram cu sârg, uitând de noi, pe durata practicilor de teren sau în laboratoare. Imaginea sa aproape biblică, cu barba-i albă, de patriarh venerabil, a cucerit cu certitudine multe generații de tineri studenți.

¹ I. Bojoi, în *Geomorfometria luncilor. Model de analiză în bazinul superior al Jijiei*. Editura Academiei Române, 1998, București

Dar cel mai mult ne-a legat de profesorul Bojoi practica de teren din anul IV, desfășurată în Munții Bucegi. A fost o experiență feerică și, deopotrivă, respectabilă, prin modul generos cu care profesorul a comunicat cu noi în acele zile de mai 1992. Atunci am descoperit și marele om de caracter, Ion Bojoi! Ne-a etalat o vastă perspectivă asupra evoluției și involuției glaciației cuaternare din zonă, asupra reliefului glaciatic și periglaciatic de pe valea superioară a Ialomiței și pragul de la Mecetul Turcesc, am dezbătut pe larg teoriile asupra sinclinalului suspendat, am coborât pe jgheburile cu zăpadă înghețată de pe versantul prahovean și am purtat numeroase dezbateri pro și contra, pe teren, între vârfurile Coștila, Caraiman și Stația meteo Babele, am îndrăznit să înaintăm pe brânci și să observăm împreună microrelieful structural, am cartat cu mijloacele modeste pe care le-am avut la îndemână cascadele de pe valea Caraimanului... Ne-am ajustat și cunoștințele de biopedogeografie, de la efemeridele de primăvară până la fauna mamiferelor (capre negre) și avifaună, cu îndelungi discuții despre acvila de stâncă și, mai ales, asupra dispariției zăganului!

Profesorul Bojoi avea ochi de „maestru” în a-și selecta colaboratorii apropiați și investea responsabilitatea și energia sa științifică în oricare student care promitea. În preajma examenului de licență pe holul central al facultății mi-a zis scurt și, parcă, un pic crispat: „... voi, unii, veți deveni profesori, pentru că datorită

confortului funcției nu veți dori mai mult! O să vă mulțumiți să-i învățați pe elevi despre ceea ce scriu manualele și, mai puțin sau chiar deloc, despre experiențele de viață și despre ceea ce natura noastră înconjurătoare zămislește zi de zi și ceas de ceas minuțios... Acum, cât ești încă tânăr, trebuie să iei o decizie dacă te lansezi în lumea, relativ mică, a cercetării. Te aștept cu un răspuns!”

Îi mărturisisem timid profesorul Bojoi că am scris un articol de geografia turismului care fusese editat încă din anul 1990 într-o revistă de popularizare națională. Mi-a spus că este un început bun, dar știința adevărată se fundamentează pe cercetare amplă de teren și pe ... ore, zile, luni și ani petrecuți în biblioteci. După licență, profesorul Bojoi m-a căutat din nou și mi-a recomandat să capăt curaj să scriu; i-am comunicat profesorului că voi încerca să mă lansez în cercetarea geografică și, dacă voi reuși să capăt încredere în propriile mele forțe, poate, chiar o să încep un doctorat! Peste trei zile sunt sunat de profesorul Bojoi și îmi comunică scurt „, în toamnă este congresul S.G.R., la Iași, și iată un teren propice de lansare. Ți-am văzut teza de licență și ai acolo mult material și concluzii originale despre procesele geomorfologice actuale și solurile fosile din bazinul pâraului Covasna. Vii într-o săptămână la mine să văd ce formă i-ai dat. Nu uita de hartă și o legendă sigură...!” M-am conformat și astfel a început colaborarea mea științifică cu profesorul Bojoi. Faptul că un profesor de

marcă îți oferă încrederea și te stimulează să devii un cercetător de teren este, cred, o provocare pentru orice tânăr absolvent care se respectă și care crede că poate duce mai departe un mesaj științific complex.

Rigoarea și seriozitatea lucrului bine făcut cu maximă responsabilitate au fost principalele atuuri pe care le-am valorizat de la începuturile colaborării mele cu profesorul Bojoi. Faptul că nu era un individ scorțos și că în ciuda diferenței de vârstă care ne separa era o fire abordabilă, mereu deschis spre comunicare fluentă, eficientă, lipsită de inhibiție, cred că ne-a apropiat și mai mult. Mereu îmi spunea să fiu foarte atent la detalii și să nu mă hazardez în ipoteze care nu au dominante convingătoare, argumentate științific. Îmi vorbea despre principiul triangulației în știință cu un umor sec „... știi, tu, ăia de la Secu' verificau informațiile din două surse. Noi, aștia cu știința de teren, mereu căutăm trei surse care să ne întărească ipotezele...!”. Acest lucru l-am remarcat cu ocazia diverselor deplasări pe teren, unele în zona în care aveam teza de doctorat, zonă pe care deja profesorul o cunoștea foarte bine, prin cercetările sale ample asupra genezei și tipurilor de relief din Munții Hăghimaș și din vatra Depresiunii Giurgeului.

Când am mers în vara lui 1993 pentru discuții preliminare în vederea înscrierii la doctorat, ne-am consultat îndelung asupra subiectului. După ce mi-am etalat „oferta” cu potențiale zone geomorfologice de care aș fi interesat, profesorul Bojoi mi-a cerut un răgaz de o

zi. M-a sunat prompt. Mi-a zis „... ar fi cazul să mai înveți o limbă străină” și să mă cantonez pe Depresiunea Giurgeului! Mi-a amintit de contribuțiile științifice economico-geografice ale profesorului Swizewski asupra zonei; era în interesul geografiei ieșene să continuăm un studiu început în Carpații Orientali, dar nu mi-a pomenit absolut nimic despre realizarea hărții tipurilor genetice de relief din depresiune, în anul 1970, cu larga sa contribuție! Mi-a dat un număr de telefon al profesorului Ioan Mac, de la Cluj, pe care urma să-l sun eu și să mă interesez dacă zona stabilită nu este atribuită vreunui cercetător de acolo. Astfel am ajuns să mă ocup de „Studiul fizico-geografic al Depresiunii Giurgeului” și, ca finalitate, să întregesc regiunea de cercetare a profesorilor Bojoi și Swizewski de la universitatea ieșeană.

Apropierea noastră s-a amplificat și mai mult după examenul de titularizare în învățământul preuniversitar, din iulie 1993, în urma căruia am devenit coleg de cancelarie cu soția profesorului Bojoi, de care, ulterior, m-a legat o puternică relație profesională fundamentată pe respectul obligatoriu pe care-l impunea, prin prestața sa, doamna profesor Olga Bojoi. Cu ocazia diferitelor evenimente extrașcolare, doamna profesor Bojoi îmi relata istorioare din viața familiei...Poate cele mai ample aduceri aminte sunt legată de expedițiile organizate cu propriii ei elevi pe urmele Vitoriei Lipan, pe valea Suhăi, sau cea peste creasta Munților Stânișoara,

pe drumul lui Creangă dintre Pipirig și Broșteni. La toate aceste evenimente derulate în perioada de cercetare a profesorului Bojoi, de la Pângărați (anii 1958-1973), contribuția decisivă a acestuia la reușita desfășurării activităților pe teren organizate de soția sa au fost întotdeauna determinante. Nu ne mirăm că lucrările metodice ale profesorului Bojoi au un fundament extrem de precis în evaluarea randamentului didactic și raportarea permanentă a oricărui demers științific și metodic la rolul primordial al activităților practice, pentru înțelegerea cauzală a faptelor și fenomenelor geografice. Avea un scris tacticos, cu litere mărunte și își alegea cu maximă atenție cuvintele pentru a le găsi locul convenit explicării oricărui fenomen, oricât de simplu ar fi putut părea acesta la o primă vedere.

Și, probabil, pentru unele clarificări ar mai fi de precizat un lucru care este istorie, din trecutul și tinerețea creatoare a profesorului Bojoi. Plecarea sa intempestivă din universitatea ieșeană, în vara lui 1959...S-a acreditat în câteva scurte biografii și cărți de amintiri ale foștilor colegi și apropiați ai săi faptul că schimbarea acestuia din preparator principal la universitatea ieșeană (conform „Istoricului Universității din Iași”) în cea de cercetător la Stațiunea de cercetare de la Pângărați - Neamț s-a produs în urma unor jocuri de „culise” care, cel mai probabil, au un sâmbure de adevăr! Dar ce importanță mai are dacă detractorii și carieriștii care și-au construit „drumuri” în timp, au fost, sunt și vor fi considerați „vrednici” pe

aceste meleaguri? Destinul l-a îmbărbătat pe profesorul Bojoi și el este cu certitudine un mare câștigător, chiar dacă poate fi considerat pe bună dreptate și exemplul unei supreme jertfe pe altarul științei. Când a câștigat prin concurs postul de profesor universitar la Suceava era cel mai tânăr din întreaga țară!

Faptul că noi reușim să ducem mai departe mesajul științific și spiritul inoculat de ION BOJOI și să-l evocăm pe marele profesor peste timp, faptul că atâția oameni care l-am cunoscut și apreciat ne solidarizăm pentru un act de recunoaștere și plăcută amintire, este încă o dovadă că eminentul slujitor al geografiei românești nu va putea fi uitat niciodată...

AMINTIRI CU ION BOJOI ...

La cel de-al III-lea Congres al Societății Române de Geografie, de la Iași, din 27 - 29 august 1992, în cadrul aplicației de teren la Cotnari, după explicațiile academicianului Victor Tufescu și ale profesorului dr. Nicolae Barbu din cadrul microsesiunii de comunicări pe teren, desfășurată pe platoul Dealului Cătălina, profesorul Bojoi a avut o mică nelămurire asupra vechimii podgoriei potrivit atestărilor documentare invocate de cei doi conferențieri susținând că „trimiterea originilor activității viticulturii pe aceste meleaguri chiar de pe vremea dacilor liberi nu are acoperire în documente și probe istorice” ... Completând părerile cercetătorilor care au conferențiat pe teren, la

coborârea spre combinatul viticol unde urma și o mică degustare, profesorul Bojoi, în stilu-i hâtru moldovenesc, a exclamat „...oare suntem noi acei urmași ai dacilor ?”, stârnind hohotele tuturor participanților.

La Conferința Națională a Asociației Române de Geomorfologie de la Suceava (24 - 25 septembrie 1993), organizată la aniversarea a 30 de ani de învățământ superior sucevean, unde profesorul Bojoi a făcut parte din Comitetul de organizare, am avut încă o dovadă despre acuratețea abordărilor multicriteriale, sistemice, în cercetarea geografică. Cu ocazia aplicației de teren desfășurate în zona de contact geomorfologic dintre orogenul carpatic al Obcinelor Bucovinei și Podișul Sucevei, la Păltinoasa sau în „delta” Dealului Ciungi, ne-a chemat pe doctoranzii prezenți lângă el și cât am urcat spre puncte de observare și explicații științifice, el a început tirul întrebărilor: ce plante sunt alea, denumirile latinești, pe ce sol cresc, care este chimismul acestora, ce roci avem („ne împiedicăm de ele, trebuie să știm originea, utilizarea lor economică....”), ipoteze geomorfologice asupra evoluției de până atunci... A fost o nouă experiență pe viu în care am conștientizat apăsător că nu-i de glumă cu știința!

Simpozionul interjudețean „Geografia școlară – prezent și perspective”, de la Pașcani, 13-14 mai 1995; în calitate sa de moderator al secțiunii a II-a și de conferențiar, ne-a prezentat puncte de vedere analitice și aplicative despre „Repere metodologice și evoluțiile

conceptuale în predarea geografiei fizice în țara noastră”. Toți cei prezenți în sală am rămas plăcut surprinși de faptul că profesorul Bojoi cunoștea în amănunt programele școlare și că în expunerea sa a insistat de două ori ca toate cunoștințele transmise teoretic la clasă să fie urmate imediat de exemple din orizontul local, să fie folosite fotografii sau să fie desenate schematic pe tablă.

Cu prilejul unei deplasări pe teren, în zona sudică a bazinului Giurgeului, în vara lui 1996, fiind în apropierea carierei de calcare din Dealu Mare, de la Sândominic – Ciuc, am fost întrebat despre ipotezele bibliografice asupra evoluției geologice și asupra prezenței calcarelor la vest de pragul de la Izvoru Mureșului... Mi-a zis clar: „... ai grijă că aici ai o mare dilemă științifică...acolo-i captarea Oltului, vezi ce-i cu valea Sadocuțului, explicabil probabil prin....vezi ce-i cu chimismul carbonaților de suprafață și mai ales cum au ajuns calcarele la suprafață pe Vârful Grețeș. Dacă lămurești asta, ai să fii un doctor împlinit. Toți cei care au scris despre zonă s-au ferit să pomenească despre tectonica complexă, despre ce e cu calcarele astea aici în apropierea pragului de contact interdepresionar, ori n-au prea fost pe teren și au scris din amintiri...”

La Cabana de vânătoare de la Cotu Morii - Sculeni, la banchetul absolvenților Școlii Normale ”Vasile Lupu” (mai 1997). Sosirea la cabană am realizat-o cu mașinile proprii, familia Bojoi sosind în

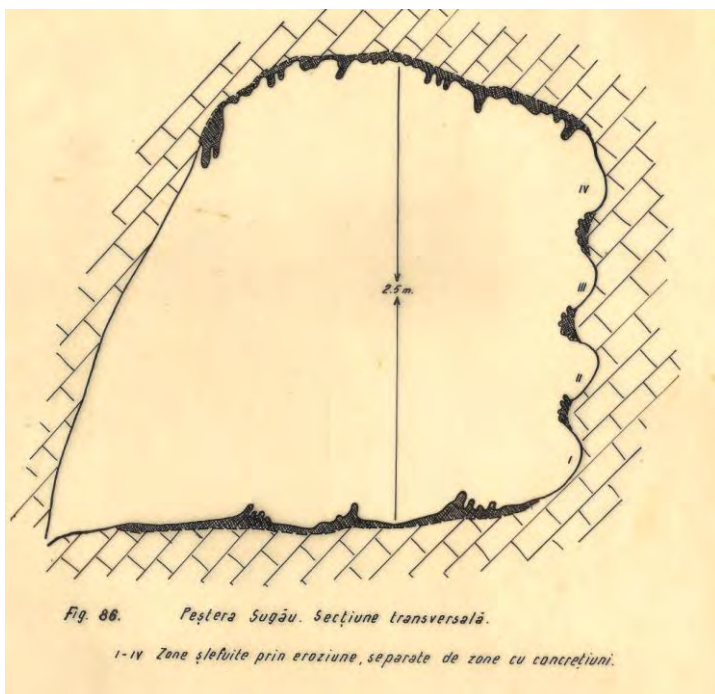
celebra lor Dacie break bleumarin... Apoi, după începerea distracției, am depănat cu profesorul Bojoi câteva amintiri afară, în zumzetul insectelor de noapte, al trilurilor păsărilor și, evident, în orăcăitul broaștelor. Brusc, profesorul Bojoi mă întreabă: cum crezi că a evoluat valea Jijiei aici în această luncă aproape comună cu cea a Prutului și de ce nu a găsit oare Jijia un drum mai scurt să se verse mai în amonte în Prut? Am argumentat pe baza teoriilor construite de Mihai David, Vasile Băcăuanu și chiar pe baza unor păreri personale. Ne-am lăsat copleșiți de răcoarea oferită de zăvoiul de luncă dominat de sălcii, care cu firavele lor crengi atingeau arcuite luciul apei care se mișca ușor perceptibil pe acest belciug al Jijiei și am revenit la petrecere după ceva timp, în care, unii deja ne căutau, mai puțin doamna Bojoi care a exprimat simplu „când găsește companie, Ionică uită de ce am venit la eveniment și se lansează în discuții dense, cu largi tematici științifice...”

Postum... După decesul neașteptat survenit în ianuarie 1998, prin demersurile unui grup de foști studenți din promoțiile 1992-1993 și cu largul concurs al profesorului Gheorghe Lupașcu, a fost confecționat un bust, dezvelit apoi în Laboratorul de geografie fizică a României, din facultate. Bustul a fost realizat de elevii Colegiului Național de Artă ”Octav Băncilă” din Iași prin străduința profesorului de geografie Dumitru Lobodan, fost student și admirator al profesorului.

După momentul nefericit al trecerii în lumea umbrelor a magistrului Ion Bojoi, am decis împreună cu doamna profesor Olga Bojoi, fosta mea colegă de cancelarie, ca biblioteca personală aflată la facultate să ia drumul Școlii Normale „Vasile Lupu”, unde eram amândoi profesori și, unde, doream să amenajăm un colț geografic cu lucrările acestuia. Acest lucru a fost posibil cu implicarea activă a colegului meu de catedră Mircia Agrigoroaie (...și el botoșănean la origini) și astfel am reușit salvarea de la irosire a respectivei colecții de carte științifică.

Bibliografie

Paraschiv, Viorel, (2009) „Aniversări 2008 - Centenarul Academicianului Victor Tufescu” în revista *Repere geografice*, nr. 4 : 3-5, ISSN 1583-5286 și pe www.didactic.ro/magazines/download/id/1983

Cartare endocarst Șugo (Șugău). Cercetare de Ion Bojoi

PROFESORUL ION BOJOI – 80 DE ANI DE LA NAȘTERE

Profesor Alina Mihaela Chilă

Liceul Tehnologic „Spiru Haret” Piatra Neamț

Profesor Tiberiu Ambrozie

Colegiul Tehnic „Samuil Isopescu” Suceava

Profesor Ionuț Enache

Colegiul Național „Ion C. Brătianu” Pitești

Anul acesta s-au împlinit 80 de ani de la nașterea profesorului universitar doctor Ion Bojoi, importantă personalitate a geografiei universitare sucevene și ieșene și a celei românești din a doua jumătate a secolului al XX - lea. Lucrările sale elaborate îi definesc calitățile de om de știință angajat în lărgirea bazelor teoretice și metodologice ale geomorfologiei, realizând legături puternice între învățământ, cercetare și activitatea economică, în perioada când a fost cercetător și director adjunct al Stațiunii de cercetare „Stejarul” din Pângărați-Neamț, iar apoi ca profesor al universităților din Suceava (1977 - 1986) și Iași (1986 - 1998).

În perioada în care l-am avut profesor, 1992 - 1996, ne-a predat cursurile de „Geografie fizică a României”, „Introducere în geografie” și „Teledetecție și aerofotointerpretare”, reușind să câștige prețuirea și

respectul tuturor studenților, remarcându-se întotdeauna prin profesionalism și eleganța expunerii; prelegerile domniei sale erau întotdeauna argumentate cu exemple aplicative din orizontul cunoscut și potențial observabile și pentru noi.

Domnul profesor Ion Bojoi avea toate calitățile necesare unui magistru: tact pedagogic, claritatea explicației și, bineînțeles, umor, o calitate atât de necesară unui profesor la catedră. În prelegerile sale făcea uneori apel la modelele domniei sale, profesorii Constantin Martiniuc și Ion Sîrcu, adevărate exemple de oameni de știință și profesori deopotrivă.

Ne aducem aminte de o primă aplicație practică în teren, în anul I de facultate, în Cheile Bicazului și Munții Hăghimașului: noi, tineri de 19-20 de ani, și domnul profesor la dumnealui „acasă”, pentru că își susținuse teza de doctorat cu o lucrare despre relieful carstic pe care tocmai trebuia să-l observăm și să-l interpretăm pe teren. Ne amintim cu plăcere bucuria magistrului de a împărtăși „învățăcelilor” studenți despre elementele caracteristice acelei zone: Masivul Bardosu, Cheile Lapoșului, Cheile Șugăului, Cheile Bicăjelului; explicarea unor elemente științifice ce țin în special de relieful carstic al zonei care erau însoțite de povestirea, plină de umor, a unor legende locale culese pe teren de la oamenii și ciobanii locurilor. Atunci ne-a arătat pentru prima dată doline și ne-a explicat modul de formare a lor. Am reținut atunci de la domnul profesor că „cercetarea

geografică înseamnă, în primul rând, aplicații în teren, iar apoi interpretarea datelor culese; geografia nu poate exista fără muncă de teren, fără studiul hărții, fără desen...”

În aplicația din Masivul Giumalău și de pe Valea Ruscăi, realizată împreună cu regretatul profesor și pedolog Gheorghe Lupașcu și cu domnii profesori Costică Brînduș și Viorel Chiriță, am descoperit... mușuroaiele de solifluxiune, a căror genезă ne-a explicat-o în zona golului alpin. Tot atunci am aflat că arborii de zâmbu, ce cresc la limita superioară a coniferelor, dispar din cauza „focului nestins al ciobanilor”. Coborârea pe valea Rusca Giumalăului a fost memorabilă, în șir indian și pas cadențat, fredonând refrenul „*O, e-le-la, te-le-te-ke-tom-ba!*”

Mai târziu, când am ajuns la catedră, am folosit lucrările coordonate de domnul profesor sau pe acelea la care colaborase, cum sunt: „Județele patriei - Suceava. Monografie”, „Județul Neamț”, „Ghid turistic al Județului Suceava”, lucrări utilizate în activitatea de la clasă sau pentru pregătirea unor referate participante la sesiunile de comunicări științifice pentru elevi, dar și pentru documentarea noastră profesională.

POVESTE DE LA "MOȘ MIRON"... *

Profesor Dumitru (Dan-Mitică) Lobodan -
Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă” din Iași

Povestea începe atunci când încă nici nu visam sau poate nici nu voiam! Era în vremea lui '88. Tânăr, curajos, proaspăt „absolvent de armată”. Deci:

Anul unu: Eu, băiat bun, grupă bună. Ne-a dat Dumnezeu un îndrumător: ION BOJOI. Ar fi suficient atât, dar... Așa ziceau „ăia” mai mari, e de „treabă”! Și așa s-a dovedit a fi. Un lider. În anul ăsta, unu, am lipsit de la un curs și am aflat trunchiat tema. Așa că am scris ceva despre Bucegi. M-a întrebat „mă Mitică, tu ai fost în Bucegi?” I-am răspuns: ”De acolo vin!”

Anul doi: Nebunie în semestrul doi, revoluție. PROFESORUL nu a avut parte de nicio critică. OM.

Anul trei: Am învățat de la el să fiu om la rândumi.

Anul patru și mai departe... ar mai fi de spus. Mi-a dat un motiv să cresc. Chiar și atunci când m-a criticat.

Final: Greu de spus sau de zis, o veste rea. Ceva într-un tren. Dă, Doamne, să nu fie Profesorul meu. Din păcate, așa era...

Un Univers de mulțumiri, DOMNULE PROFESOR!

* *Notă:* Moș Miron, hmm, era un om cumsecade din Larga Jijia, undeva pe unde ne-au purtat pașii aplicațiilor de teren, însoțiți de mentorul nostru profesorul Ion Bojoi.

OMAGIU PROFESORULUI ION BOJOI

Profesor Alina Mihaela Chilă² -

Liceul Tehnologic “Spiru Haret” din Piatra Neamț

Pentru mine profesorul Ion Bojoi a însemnat poate mai mult decât pentru alți studenți pe care dumnealui i-a luminat în întreaga sa activitate didactică. Ca să înțelegi de ce afirm acest lucru trebuie să știi că locul meu de naștere, leagănul copilăriei mele, este zona Cheilor Bicazului. Locurile mele de explorare preferate erau la poalele Munților Șugăului, zona Munticelu, peștera cu același nume. Copilăria mi-a oferit locuri de basm, călătorii de neuitat, aventuri pe măsura imaginației mele. În timpul studiilor liceale am descoperit primele studii și cărți scrise de regretatul profesor Ion Bojoi. Acestea au reușit să-mi ofere o altă perspectivă a locurilor copilăriei. Citind despre modul de formare a zonei carstice a Hășmașului și a Cheilor Bicazului, geografia a căpătat o importanță deosebită pentru viitorul meu.

Împărtășind cu profesorul nostru această experiență în timpul cursurilor de la Facultatea de geografie-istorie a Universității „Ștefan cel Mare” din

² Absolventă a Universității “Ștefan cel Mare” Suceava - promoția 1997

Suceava și în aplicațiile practice din zona Cheile Bicazului-Hășmaș, am știut că nimic în viață nu este întâmplător.

De aceea, cu această ocazie comemorativă, este o onoare pentru mine să aduc astăzi, acum, la ceas aniversar, *in memoriam*, un pios omagiu celui care a fost PROFESORUL ION BOJOI.

In memoriam profesorului Ion Bojoi un instantaneu din Peștera Munticelu

AMINTIRI DESPRE PROF. UNIV. DR. ION BOJOI

Prof. drd. Elena Siminiceanu

Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu”, Flămânzi

Pentru fiecare dintre noi anii de liceu și de facultate rămân în amintire ca cei mai frumoși ani. Însă studiile universitare aduc multe schimbări în viața unui om. Așa mi s-a întâmplat și mie. Eram la vârsta la care, după anul 1989, așteptam o schimbare, o schimbare care nu mai venea. Dar simțeam că viitorul îmi va aduce surprize, motiv pentru care am luat hotărârea să aștept această schimbare pornind pe un alt drum, fiind admisă în 1992 la Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, Facultatea de Litere și Științe, specializarea Istorie – Geografie. Urmau să fie cinci ani de muncă, pregătire, succese, uneori mici dezamăgiri, dar cel mai important este faptul că acolo am găsit oameni minunați și de atunci până astăzi, continuând colaborarea sub diferite forme, acest loc a devenit a doua mea casă.

Dintre oamenii care mi-au fost magiștri și modele, astăzi cu recunoștință și respect scriu despre prof. univ. dr. Ion Bojoi. Numele lui l-am aflat chiar din prima zi de studenție, nu dintr-un curs universitar sau dintr-o revistă de specialitate, ci de la personalul administrativ al universității. La încheierea unui contract, întrebată fiind de unde sunt, când au aflat că sunt de la Flămânzi, cineva

a continuat: „Din satul domnului rector Bojoi”. Văzând că eu nu știu despre cine este vorba, cei prezenți au continuat să-mi dea amănunte și repetau mereu: „E un om bun”, deși de câțiva ani nu mai era profesor la Suceava, transferându-se la Iași în momentul desființării specializării istorie – geografie. Reînființarea acestei specializări în anul 1990, odată cu admișii anului 1992, numărul studenților la această specializare a ajuns la 80, motiv pentru care profesorul Bojoi a revenit la Suceava să predea anumite cursuri.

Am avut marea șansă să-i fiu studentă, să-i audiez cursurile care se deosebeau mult de ale altor domni profesori, cu un discurs în care rigoarea specialistului se îmbina cu talentul literatului. Orele de curs aduceau în fața noastră un om care ni s-a impus de la început prin siguranță, informație bine selectată și, după cum am aflat mai târziu, profitând de experiența de cercetare în teren, prezenta cu ușurință orice fenomen geografic, argumentându-l cu exemple sugestive. Recitind astăzi notițele de curs de *Geografia fizică a României*, înțeleg de ce mi-am dorit atât de mult să-mi încep cariera didactică pe disciplina geografie. Fiecare frază este plină de pasiune, te captivează, te incită la studiu și aprofundarea temelor prezentate. (Însă nu întotdeauna faci ceea ce îți dorești; pentru mine, între cele două științe, istoria și geografia, nu există limite, ci o complementaritate absolut necesară în discursul didactic.). Blândețea și calmul exterior ne-au subjugat din

prima clipă, dar cu toate acestea se simțea din când în când un zbucium interior care îi dădea un aer enigmatic.

Dacă la curs eram mai mult receptori, profesorul Bojoi fiind cel care avea rolul principal, la lucrările practice deveneam colaboratori „de la egal la egal”. Uneori, activitatea de laborator se întrerupea cu discuții pe o anumită temă de care eram interesați, uitând de pauză, vrăjiți parcă de frazele clare, pe înțelesul nostru, al celor care eram debutanți în studiul unei științe, care, la prima vedere, pare o știință care se învață prin „toceală”. Astfel am învățat ce înseamnă rigoarea științifică, ne-am exersat capacitatea de analiză și sinteză și, de ce nu, unii dintre noi, dorind să „împrumutăm” atitudinea magistrului nostru, fără să știm atunci că aceasta se dobândește în timp.

În anul IV, fiind puși în situația de a alege dintre mai multe cursuri opționale propuse de catedrele de istorie și geografie, împreună cu alți 6 colegi am ales și cursul de *Teledetecție și fotointerpretare*, fără să știm despre ce este vorba, doar pentru că urma să fie susținut de profesorul Ion Bojoi. A fost una dintre cele mai fericite alegeri pe care le-am făcut în acei ani. Am învățat „să privim lumea de sus”, timp de 4 ore săptămânal, un întreg semestru, pe baza imaginilor fotografiate din avion, am reușit să învățăm să identificăm elemente geografice care nu pot fi observate privind de la sol. De atunci am făcut o pasiune pentru imaginea panoramică în care spațiul geografic și factorul antropic formează un tot

unitar. Timpul petrecut împreună a fost un câștig enorm, împărtășindu-ne multe din experiența pe care a acumulat-o în munca de teren, rezultatele obținute de-a lungul carierei, dar și din viața personală.

Câteva aspecte din activitatea de cercetare științifică a prof. univ. dr. Ion Bojoi. Se știe că în cadrul geografiei aplicate lucrul în echipă este absolut necesar, cercetătorul Ion Bojoi demonstrând acest fapt atât în activitatea de la Stațiunea „Pângărați”, cât și mai târziu, ca profesor, decan și rector la Institutul de Învățământ Superior Suceava și ca profesor sau prodecan la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Acest fapt este demonstrat de numărul mare de lucrări pe care le-a realizat individual și în colaborare cu alți geografi și de funcțiile de conducere pe care le-a ocupat în timpul carierei sale profesionale.

După venirea ca profesor la Institutul de Învățământ Superior de la Suceava, în paralel, și-a continuat activitatea de cercetare științifică, orientându-se și spre realizarea de cursuri universitare atât de necesare studenților, preocupat fiind de pregătirea viitoarelor cadre didactice ce urmau să ajungă la catedră în toate colțurile țării. Concepția lui despre pregătirea științifică și metodică a viitorilor profesori de geografie o regăsim și în articolul publicat în anul 1983, *Căi și mijloace de perfecționare a conținutului metodicii predării geografiei prin procedee specifice de integrare a învățământului cu*

cercetarea și producția (publicat în *Studii și cercetări de geografie*, volum coordonat de prof.univ.dr. Ion Bojoi), pe care ne permitem să-l prezentăm în această publicație. Astăzi, când învățământul românesc este bulversat de tot felul de schimbări cu rezultate mai mult sau mai puțin pozitive, ideile cuprinse în acest articol sunt cu atât mai actuale, din păcate doar deziderate.

Dincolo de cuvinte sunt faptele, motiv pentru care, pentru a demonstra complexitatea activității prof.univ.dr. Ion Bojoi, prezentăm mai jos o parte dintre titlurile publicate, rezultate ale unei intense activități de cercetare și documentare atât în teren, cât și în bibliotecă. Cele mai multe dintre articolele publicate au fost produsul studiilor pe baza contractelor de cercetare cu diverse instituții beneficiare, în diverse domenii: geologie, hidrologie, pedologie, amenajarea teritoriului etc.

Îmi amintesc că într-una dintre zile m-a întrebat de ce nu am fost la o activitate organizată în Flămânzi în cadrul căreia a primit titlul de *Cetățean de onoare* al comunei. Nu am știut despre acea activitate, dar m-a impresionat căldura și emoția cu care a povestit cele petrecute cu această ocazie. Mi-a spus că de puține ori în viață i-a fost dat să trăiască asemenea emoții, când în fața rudelor, prietenilor din copilărie, vecinilor ți se apreciază munca și realizările. Doi ani mai târziu, profesorul Ion Bojoi avea să ajungă acolo „sus”, de unde ne privește și astăzi, probabil mulțumit de faptul că oamenii alături de

care a copilărit și învățat în primii opt ani de școală nu l-au uitat. Atunci mi-am dat seama cât de important este să îi apreciem pe oamenii valoroși din jurul nostru atât timp cât ei sunt printre noi și să ne bucurăm de prezența, munca și de experiența lor. Și să nu uităm să le mulțumim.

În aceste zile, discutând cu foștii colegi și studenți ai profesorului Ion Bojoi, am înțeles că este printre pușinii oameni pe care i-am cunoscut despre care cuvintele de apreciere din limba română sunt prea puține. A plecat dintre noi mult prea devreme, la vârsta la care avea încă multe de dat societății, studenților și colegilor mai tineri, unei societăți care răsplătește prea des prin uitare valorile adevărate.

Astăzi, prin inițiativa unor oameni de ispravă, avem șansa de a readuce în memoria locuitorilor orașului Flămânzi personalitatea complexă a prof. univ. dr. Ion Bojoi, copilul modest, disciplinat, dornic de cunoaștere și prea responsabil pentru vârsta lui, care, ajuns la nivelul profesional de prea puțini atins, plin de speranță, a purtat în suflet, de-a lungul vieții, dragostea pentru locurile natale. Noi, foștii studenți ai prof. univ. dr. Ion Bojoi, îl păstrăm la loc de cinste în amintirile noastre, iar întâlnirea cu el a fost mai mult decât o mare experiență și o mare bucurie pentru care îi vom fi veșnic recunoscători.

Cordunul natal al profesorului Bojoi (Foto Elena Siminiceanu)

PROFESORUL UNIVERSITAR DOCTOR ION BOJOI SAU DESPRE O VIAȚĂ TRĂITĂ CU FRUMUSEȚEA ADEVĂRULUI ȘI ÎN CULTUL MUNCII

Profesor Constantin Mursa

Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu”, Flămânzi

Pare să fie o tăcută înțelegere dintre un ținut și locuitorii lui. Uluitoare și magică înțelegere trebuie să fi fost și, sunt convins că mai este, între natura locurilor noastre și mulțimea oamenilor ce au zguduit lumea cu uriașa lor statură spirituală. Natura cu dealuri molcome, coline, văi și coaste nu prea mari, apropiate de măsura omenească este îngăduitoare, prietenoasă și zâmbitoare, ceea ce îți ușurează și înalță sufletul. Așa se înfățișează ținutul Botoșanilor, care, prin voința Creatorului, a devenit vatră de obârșie a geniului poeziei românești, a celui mai mare compozitor al neamului, dar și a unui șir lung de savanți, artiști, profesori universitari.

În acest ținut de baladă amintit, în satul Cordon al fostei comune Flămânzi, la 14 februarie 1936, a văzut lumina zilei în familia lui Gheorghe și al Elenei Bojoi, al patrulea copil care a fost botezat cu numele de Ion. Ca în toate familiile de corduneni, numiți așa pentru faptul că au trecut granița (cordonul) din teritoriile românești de

sub ocupație și astfel stabilindu-se în Regatul României, copilul Ion a primit o educație simplă, dar care a sădit în sufletul lui câteva valori morale primordiale: cinstea, dragostea pentru adevăr, convingerea că cea mai mare avuție a unui om este munca și rezultatele sale mărețe. În această familie de țărani s-a pus temelia personalității profesorului Ion Bojoi care și-a trăit viața cu frumusețea adevărului și în cultul muncii. Părinții și cei trei frați mai mari îl alintau pe băiatul cel mic și foarte isteț, Ionică. De fapt, Ionică a rămas numele de „alint” și pentru foștii lui colegi de școală și pentru toate persoanele apropiate.

Începuse frumos viața lui Ionică, dar a durat prea puțin, fiindcă norii negri al celui de-al doilea război mondial s-au extins și asupra așezărilor românești aducând cu ei suferințe, lipsuri și tristeți. În acei ani potrivnici de război, dar și de secetă și foamete cumplită ce i-au urmat, și-a susținut Ionică cursurile școlii primare din satul natal (1943 - 1947) și, apoi, pe cele gimnaziale (1948 - 1951) la Gimnaziul din satul Uriceni (devenit ulterior Nicolae Bălcescu). Își amintesc foștii colegi de gimnaziu de copilul plătând și tăcut de la începutul cursurilor care după câteva luni de școală a devenit cel mai bun și mai respectat elev din clasă, poziție ce a păstrat-o cu autoritate apoi, cu maximă dăruire, pe toată durata studiilor care au urmat: liceale sau universitare.

Inteligența superioară a elevului Ion Bojoi, asociată cu seriozitatea, perseverența și cu o deosebită disponibilitate pentru munca intelectuală, a fost sesizată

și de profesorii gimnaziului și mai ales de profesorul de matematică, Botez Vasile. Domnul Botez și-a propus și a reușit să-i convingă pe părinții elevului (care aveau atât probleme de sănătate, dar și materiale, cum aveau, de fapt, majoritatea familiilor de țărani din acele vremuri) să-l lase să urmeze cursurile unui liceu. A reușit să-i înduplece și, astfel, Ionică Bojoi, în urma susținerii unui examen de admitere, luat cu note foarte mari, a devenit elevul celui mai renumit liceu din zonă „August Treboniu Laurian” din Botoșani. Mereu a căutat să nu fie o povară pentru familie, obținând în toți acești ani de liceu bursa de merit și chiar își completa resursele financiare oferind meditații elevilor din familiile mai înstărite.

Moartea mamei, după primul an de liceu, când avea doar 15 ani, l-a îndurerat profund, dar nu l-a oprit din drumul său, devenind și mai insistent în atingerea obiectivelor sale. Finalizează studiile liceale în anul 1954 ca șef de promoție.

Cu înclinații deosebite pentru matematică și chiar pentru literatură, se hotărăște totuși, surprizându-și profesorii și prietenii, să studieze geografia, aceasta știință de sinteză, de o frumusețe cuceritoare, dar și de mare utilitate practică. În perioada 1954 – 1958 frecventează cursurile Facultății de Științe Naturale - Geografie, secția Geologie – Geografie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. Ieșind din nou învingător din lupta cu destinul potrivnic, fiindcă după

primul an de facultate își pierde și tatăl, termină facultatea tot ca șef de promoție. Fostul student eminent este oprit ca preparator în cadrul facultății absolvite, dar numai pentru scurt timp, fiind transferat în noiembrie 1958 ca cercetător științific la Stațiunea de Cercetări Biologice, Geografice și Geologice „Stejarul” de la Pângărați, județul Neamț.

Fire scormonitoare, aflat veșnic în căutarea noului din mediul natural, studiază cu pasiune această zonă din centrul Moldovei, elaborând mai multe lucrări de mare valoare științifică, dar și de utilitate practică. Cei 14 ani în munca de cercetare științifică, din cadrul stațiunii la care a fost șef de secție și director adjunct, i-au fost de un real folos în evoluția ulterioară a carierei. Aici și-a elaborat, în urma unor investigații minuțioase, și teza de doctorat intitulată „Masivul Haghimaș și zona Cheilor Bicazului – studiu geomorfologic, cu privire specială asupra carstului”, sub conducerea prof. dr. doc. Ion Gugiuman, pe care o susține la Iași, întrunind aprecieri elogioase din partea comisiei care îi conferă titlul de doctor în geografie (1971).

Anul 1973 constituie un moment de mare importanță în cariera profesională a prof. Ion Bojoi fiindcă munca insistentă cu rezultatele deosebite din domeniul cercetării geografice este încununată cu obținerea, în urma unui sever concurs, a titlului de profesor universitar. Așa începe etapa suceveană din periplul academic al familiei Bojoi. Trebuie să amintesc

că din anul 1959, Ionică s-a căsătorit cu domnișoara profesoară de limba și literatura română, Olguța Chihăia, din satul Storești, comuna Frumușica, cea care l-a urmat cu credință și devotament în toate locurile unde soarta și cariera academică le-au purtat pașii. Și domnul profesor Ion Bojoi, întruchiparea fericită a geografului de teren cu acel de birou, a avut în scurta sa viață, un circuit pe cât de consistent, pe atât de interesant. Și-a început cariera universitară la Iași, în marea citadelă a culturii românești, a trecut pe la Pângărați ca cercetător științific, s-a dăruit construirii unei facultăți la Suceava, cu mari succese profesionale și s-a încheiat... tot la Iași, în apogeul carierei științifice și didactice.

La Institutul de Învățământ Superior de la Suceava, după trei ani de muncă asiduă la catedră, a fost onorat cu cele mai înalte funcții din învățământul superior, devenind decan al Facultății de Istorie – Geografie și apoi rector al institutului (1981 - 1984).

Chemarea irezistibilă a Iașului universitar se manifestă din nou, dar acum ca profesor la Facultatea de Geografie – Geologie a Universității "Alexandru Ioan Cuza", pe care o absolvice cu 26 de ani mai înainte. Ambianța universitară ieșeană descătușează energii nebănuite în viața prof. Ion Bojoi, care se relansează printr-o activitate didactică și științifică de o deosebită intensitate. Conduce teze de doctorat, lucrări de licență și de perfecționare a profesorilor (gradul I), susține cursuri la diferite subramuri ale geografiei fizice, participă la

simpozioane naționale și internaționale, conduce 10 programe de cercetare, participă la mai multe teme de cercetare în regim contractual, este redactor – responsabil al celui de-al X – lea volum cu Lucrările Seminarului geografic „Dimitrie Cantemir” și finalizează o lucrare de sinteză geografică modernă, mult apreciată de specialiști, cursul de „Geografie fizică a României”.

Bogata sa activitate științifică s-a concretizat în elaborarea a peste 100 de lucrări, ca unic autor sau în colaborare, care au fost publicate în țară și în străinătate. Toate lucrările prof. Ion Bojoi fie că reprezintă zone restrânse din spațiul românesc atât de variat și complex, fie că sunt lucrări de sinteză, se evidențiază printr-o abordare sistemică, sunt puternic personalizate și au un potențial mare de aplicabilitate în toate activitățile umane. Lucra mai mult ca niciodată și fără odihnă, fără menajamente, cu aceea uitare de sine specifică marilor creatori, parcă fiindu-i teamă că nu este îndeajuns de util, cu suferința că au rămas gânduri pe care nu a avut răgazul să le spună destul de tare sau, să le spună pur și simplu. Prea mult acumulase și nu dăduse semenilor decât doar o mică parte, dar de mare importanță, însă nu atât cât ar fi vrut și, desigur, ar fi putut. În scurta sa viață de numai 62 de ani, pe care a trăit-o cinstit, modest, deosebit de muncitor și cu mare dragoste de adevăr, a dăruit permanent tot ce avea mai bun științei geografice, familiei sale (soției și celor 3 copii), studenților,

prietenilor, tuturor. Dar, când nimeni nu se aștepta, s-a petrecut inevitabila, Marea sa trecere...

Evocarea personalității concitadinului nostru, profesor universitar doctor Ion Bojoi, om al catedrei, al cercetării și al cărții, evoluând alternativ, după împrejurări, între omul faptei directe și al reflexivității, doresc să fie o punte spre cel care nu mai este, dar pe care îl simțim în ființa, suferințele și înălțările noastre.

PROFESORUL BOJOI – UN MODEL DE MODESTIE MAGISTRALĂ

Profesor Teodor Epure³

Profesor la Școala Gimnazială „Adrian Porumboiu”-
Muntenii de Jos, Jud.Vaslui

Argument. Modele perene, care ne rămân în memoria afectivă, sunt, cu certitudine, profesorii noștri. Unii, care doar și-au făcut meseria, s-au pierdut în negura timpului, alții care ne-au marcat în mod evident existența și printr-o implicare mai mult sau mai puțin evidentă, ne-au rămas, pe veci, în minte. Un astfel de model a fost, pentru mine, și profesorul Ion Bojoi, un profesor și un om de la care am învățat multe lucruri utile. Să fim obiectivi, orice om are și elemente pozitive, și elemente negative, dar e o impietate să vorbești la negativ despre profesorul Bojoi. În cele ce urmează, voi căuta să mă întorc cu destui de mulți ani în urmă și să re trăiesc,

³ Promoția 1992 a Universității „Alexandru Ioan Cuza” – Facultatea de Geografie și Geologie, specializarea Geografie - limba franceză

alături de cel pe care l-am cunoscut, clipele deosebite care ne amintesc de acest mare Om.

Începuturile. Înainte de anul 1989, fiecare grupă de studenți era sub oblăduirea unui cadru didactic, un soi de diriginte, cum există astăzi, îndeosebi la clasele V-VIII. Acest profesor avea în sarcină toate problemele care erau legate de grupa respectivă: prezența la cursuri, participarea la unele activități, evitarea unor evenimente neplăcute ș.a. Cunoscând acest aspect, primele întrebări pe care ni le-am pus, în calitate de studenți, au fost legate de acest îndrumător de an. Puțini colegi auziseră de numele său, nimeni nu știa, încă nimic, despre profesorul Bojoi. Într-o zi ni s-a prezentat simplu, fără prea multe amănunte. Încet, încet, în omul bonom, care vorbea puțin, dar impresionant de subtil, care nu se enerva și rezolva totul, cu mult calm și rațiune, am văzut un real model, de care s-a atașat toată grupa noastră. *Boy Joy*, cum îl numea colega noastră Nicoleta, era un personaj, cu o figură jovială, plină de solitudine și atât de bine intenționat. Când aveam o problemă, ne asculta calm, până la capăt, și niciodată nu ne întrerupea argumentația; când nu era de acord cu vreunul dintre noi, venea mereu, cu cele mai pertinente argumente.

Cursul de Geoecologie. Am parcurs, cu domnul profesor Ion Bojoi, un curs interdisciplinar, care îmbina geografia cu elemente de biologie, fără a fi acea disciplină numită *Biogeografie*. Cursul era compus din lecții, urmate de referate sau diferite materiale de

specialitate. La cursuri eram foarte încântați de modul simplu, dar deosebit de variat, în care profesorul căuta să-și expună diferitele elemente, care făceau trimitere la disciplina studiată. Fiind un curs fără o bază materială foarte concretă, un adevărat pionierat în domeniu, era necesară o mare concentrare în parcurgerea temelor, dar și în înțelegerea unor argumente ce ascundeau, în sinea lor, o multitudine de sensuri. Aproape la fiecare curs, profesorul ne surprindea efectiv cu temele de reflecție pe care ni le propunea, memorabilă fiind *descoperirea unor geomeri elementari*, apelând, bineînțeles, la cele mai subtile paliere ale gândirii personale - fapt ce atesta, cu certitudine, inteligența deosebită a profesorului, dar și spiritul său introspectiv. La momentul notării, am descoperit o altă latură distinctă a sa: deși nu era deloc un profesor exigent, puneă foarte rar note mici, dar și note foarte mari; pentru nota 10, studentul trebuia pur și simplu să se autodepășească. Deși am luat doar nota 8, n-am avut motive de supărare; cine se putea supăra pe profesorul Bojoi, când îți aducea atâtea argumente că nu meritai mai mult? Altădată, la o prezentare de referate, o colegă de etnie maghiară, a „reușit” să gafeze în utilizarea nefericită a unor termeni geografici, și a dojenit-o foarte subtil; deși unii l-am crezut poate ușor malițios, profesorul nu și-a făcut decât datoria morală. În fond, un viitor profesor trebuie să fie impecabil în limbaj.

Aplicațiile. În al patrulea an de studiu, prin 1992, am avut marea încântare să participăm la o aplicație în

munții Bucegi, însoțiți doar de profesorul Bojoi. Ne-am deplasat până la Sinaia cu trenul. Îmi amintesc faptul că, la un moment dat, un personaj dubios m-a atacat verbal, fără motiv. Nu știu ce i-a spus profesorul, dar persoana a plecat, efectiv, în alt vagon. Am ajuns la destinație, în zorii unei zile frumoase de mai, călătorind toată noaptea; eram frânți de oboseală. Am urcat la primul hotel și am așteptat „tratativele” de cazare, moțând pe fotoliile din hol. Pentru că ne-ar fi costat prea mult, am plecat spre o altă destinație. Astfel, am urcat cu telecabina până la Cota 2000 și apoi pe jos, până la cabana *Piatra Arsă*. Cazarea a fost sub orice critică, dar profesorul ne-a dat atât de multe motive să ne simțim perfect, încât n-am mai dat atenție condițiilor. Fiecare dintre noi venise cu mici provizii de acasă, am întins o masă mare, presărată cu povești, amintiri și glume. Apoi am coborât chiar sub cascada Ialomiței, încropind un picnic, pe iarba încă acoperită cu petece de zăpadă.

A doua zi, profitând de vremea frumoasă, ne-am propus să ajungem la vârful Omu; pentru că mi se părea că mergem prea încet, am pornit împreună cu un coleg geolog, spre vârful Omu. Am ajuns la doi pași de reper, după un parcurs de o dificultate incredibilă, dar am fost opriți de un grup de alpiniști care ne-au spus că nu putem ajunge la Omu pentru că este zăpadă mare. I-am așteptat pe ceilalți, iar profesorul ne-a dojenit spunând că „nu e bine să pornești singur pe drumuri necunoscute”; câtă dreptate avea.

Foto 1- mai, 1992. Profesorul Bojoi (cu bască), în mijlocul nostru, într-o discuție despre *geomerii elementari*, sau poate în căutarea unor noi repere pe platoul Bucegilor. În imagine, colegii de atunci: Matei Gică, Chifu Cecilia, Borșos Magdolna, Ursache (Lobodan) Anca, Talambă Daniela, Vaszy Veronika, Lungu Alida, Gârbea Marilena, Gorgan Liliana, Paraschiv Viorel, Gângă Cătălin, Lobodan Dumitru, Mănăilă Alexandru, subsemnatul, alături de profesor, Romanică Irina, Boca Nicoleta, Maștaleru Alexandru și Ciuciu Cornelia, deși nu toți sunt vizibili, în imagine.

Deși venise deja seara, ne-am îndeptat, pe băjbâite, spre cabana Babele. Înfrigurați, la cabană, ne-am tratat cu un ceai de merișor, cules chiar de noi. A doua zi, după o evaluare a împrejurimilor, deosebit de importate pentru orice geograf, am plecat în recunoaștere cu colegii Viorel Paraschiv, Gică Matei și studentul geolog Isaic, pentru a descoperi cabana Caraiman. La Caraiman am avut o experiență inedită. Fiind o cabană izolată, cabanierul a fost foarte încântat de compania noastră și am dormit acolo pe celebrele priciuri. În cele două seri petrecute, am

avut bucuria unor adevărate clipe de încântare, mai întâi erau picnicurile presărate cu cântece, glume și jocuri, duse până la scăpătatul soarelui, era apoi masa cu *de toate* din interior, înnobilită cu o ciorbă caldă, pregătită de cabanier. Am coborât apoi, la final, ore întregi, așteptându-ne unii pe alții, până în Bușteni. În toată această aplicație, profesorul a părut neobosit, avea o vivacitate pe care nu i-o ghiceai sub chipul bondoc și mucalit și mai era acea *joie de vivre*, pe care ne-o inspira când ne simțea dezamăgiți sau blazați.

Foto 2 - Subsemnatul și Viorel Paraschiv, spre redescoperirea cabanei Caraiman.

Practica de teren. Prima deplasare, în teren, cu profesorul Bojoi, a fost undeva la nord de Iași, în satul Movileni. Înainte de prima sesiune de vară, din anul I, timp de aproape o lună, ne-am deplasat, zi de zi, cu trenul, apoi pe jos, pe niște dealuri scunde din Câmpia Moldovei, cu ideea precisă de a preleva, în vederea studiului, mostre de sol, dar aveam și sarcina să contribuim la completarea unor hărți speciale. Am fost însoțiți, în aceste deplasări, de doi profesori care nu mai sunt printre noi, regretatul profesor Bojoi și alt renumit profesor, Marcel Vârlan, care a avut parte de un sfârșit terifiant în Delta Dunării. Aplicația era plăcută, făceam totul de plăcere și învățam de la profesorii noștri cum să facem o cercetare de teren, dar și cum să ne descurcăm, în situații extreme; astfel am învățat să scoatem apă dintr-o fântână izolată în câmp. Alt moment inedit a fost reprezentat de practica în funcție de specializarea aleasă, domnul profesor fiind la grupa studenților de la specializarea meteorologie - hidrologie. Am hălăduit astfel pe dealurile din preajma Iașilor, la rezervația Repedea, prin pădurea Bucium sau pe dealul Breazu; așa am reușit să-l cunoaștem pe foarte generosul profesor Ion Bojoi, care ne-a ospătat, ne-a încântat cu glume și vorbe de duh și nu a acceptat, sub nicio formă, să plătim și noi consumația.

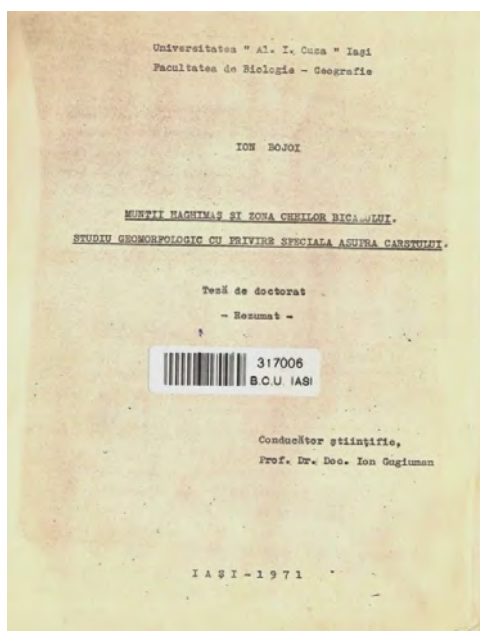
Examenul. După terminarea facultății nu credeam că mă voi mai întâlni cu dragul nostru profesor, dar surpriza a venit la examenul de definitivat, la care

conducător a fost profesorul Bojoi. Deși nu am fost favorizați, toți cei înscriși atunci la examen l-au promovat fără probleme; îmi amintesc cu plăcere de acel moment care a fost și ultima dată când l-am văzut pe profesorul nostru de suflet.

Sfârșitul. La o întâlnire cu foști colegi am aflat că dragul nostru profesor Bojoi s-a sfârșit, terifiant, într-un vagon de tren, într-una din deplasările profesionale ale domniei sale...

**OPERA ȘTIINȚIFICĂ A
PROF. UNIV. DR. ION BOJOI**

Munții Hăghimaș și zona Cheilor Bicazului - Studiu geomorfologic cu privire specială asupra carstului, 1971, Universitatea „Al. Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Biologie - Geografie (rezumatul tezei de doctorat). Conducători științifici prof. dr. doc. Ion Gugiuman și prof. dr. doc. Constantin Martiniuc.

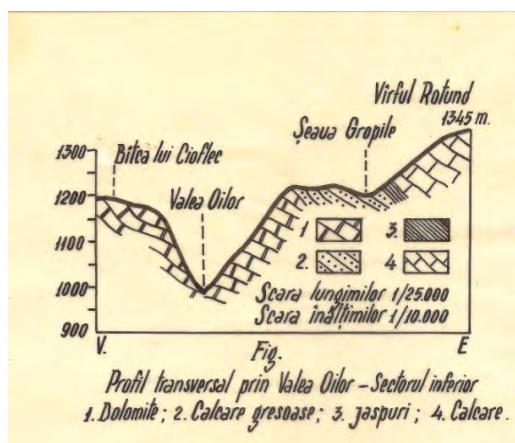

Rezultatele cercetărilor desfășurate pe durata a 6 ani (1964-1970) asupra celei mai extinse suprafețe carstice din Carpații Orientali, respectiv cea a Munților Hăghimaș, au fost finalizate prin susținerea publică a tezei sale de doctorat. Pornind

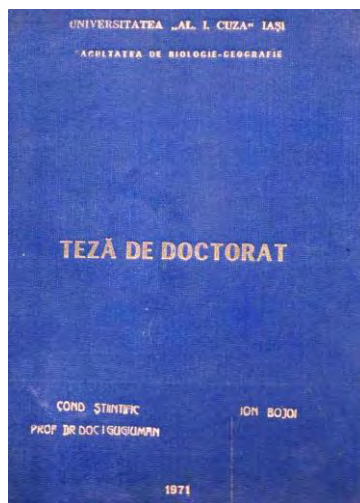
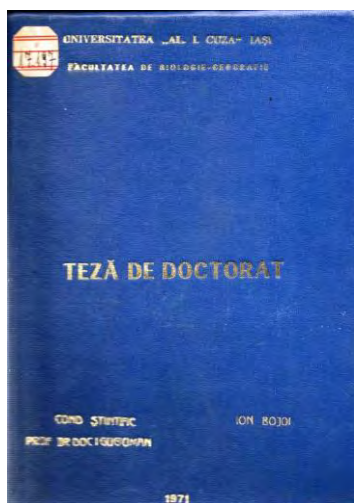
de la lămuriri de ordin toponimic și de geografie istorică, în capitolul I este analizată înfățișarea actuală a reliefului pe baza criteriilor morfografice și morfometrice. În capitolul II sunt analizate principalele trăsături morfogenetice ale zonei studiate (morfolitologia,

morfostructura, acțiunea factorilor externi în formarea reliefului, respectiv modelarea carstică - cu taxonomiile de relief derivate: endo și exocarst, precum și clastocarstul-, relieful fluviatil, modelarea periglaciara, evoluția colmatării lacurilor de baraj din bazinul superior al Bicazului). În capitolul III se realizează regionarea geomorfologică a zonei studiate pornind de la criteriile specifice modului de asociere a tipurilor, subtipurilor și formelor genetice de relief, rezultând 6 unități regionale fiecare cu subunități caracteristice:

- platourile calcaroase înalte cu 3 subunități;
- abrupturile dezvoltate pe calcare și conglomerate, cu 4 subunități;
- munții insulari, cu vârfuri conice din partea de N și NV, cu două subunități;
- culmile prelungi din partea de SV formate pe șisturi cristaline;

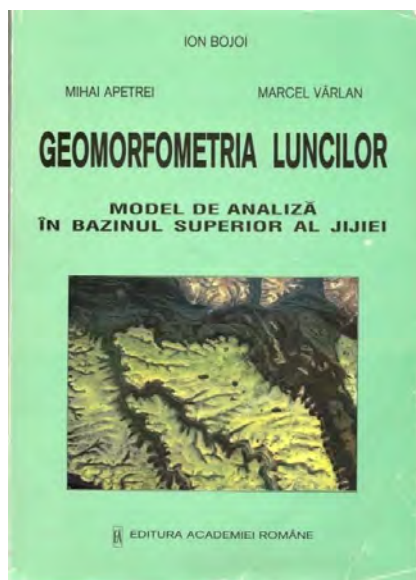
- culmile joase situate în E, dezvoltate pe șisturi cristaline și formațiuni de flis;
- depresiunile interioare: Trei Fântâni, Oilor, Bardos-Bârnad, Suhardului superior, Caprei.

Teza de doctorat cuprinde două volume. Volumul I are 499 pagini dactilografiate, cu tot cu bibliografie, și volumul II care cuprinde 114 figuri: hărți, schițe, profile, diagrame, fotografii (30), toate fiind contribuții practice originale.

Geomorfometria luncilor. Model de analiză în bazinul superior al Jijiei. 1998, Editura Academiei Române

Lucrarea are în total 260 pagini, format A4, rezumate în lb. engleză (10 pag.) și lb. franceză (11 pag.), anexe (I. tabele cu corelații liniare - 35 pag; II. 6 hărți).

Lucrarea este rodul unor investigații ample de teren desfășurate de profesorul Ion Bojoi pe o perioadă lungă de timp, ca cercetător la Stațiunea „Stejarul” de la Pângărați, continuată apoi, la nivel academic la Institutul de Învățământ Superior de la Suceava și, mai apoi, la Universitatea „Al. I.

Cuza” din Iași. Bazată pe metoda cantitativă și investigația fundamentată pe principiul actualismului, lucrarea ne oferă o imagine amplă asupra evoluției bazinelor hidrografice din regiunile de platformă și în condițiile climatice temperat-continentale. Echipa de lucru cu care a finalizat această lucrare importantă a

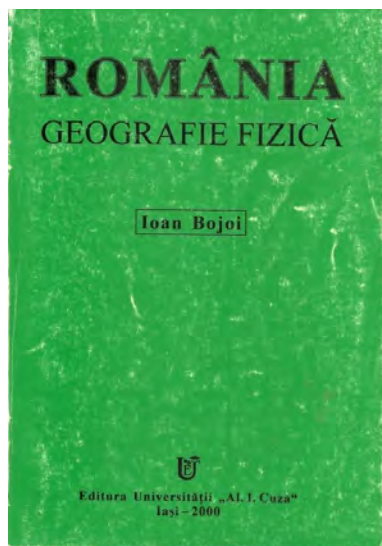
cuprins doi tineri și promițători cercetători din cadrul universității ieșene, Marcel Vârlan și Mihai Apetrei. Prin depistarea relațiilor statistice stabile dintre variabilele sistemelor geomorfometrice ale luncilor și implicit a bazinelor hidrografice, se stabilesc concret (înlocuindu-se aproximația) ordinele de mărime și ierarhizare a elementelor definitorii analizate. Multe rezultate și concluzii au fost obținute prin neglijarea cauzalității și interpretarea efectului pe baza modelului geomorfometric de analiză cantitativă fundamentată pe relațiile cele mai stabile dintre variabilele dependente și cele interdependente care accentuează demersul sistemic geografic. Modelul geomorfometric de analiză cantitativă a luncilor este pliat pe unitatea sistemică-evolutivă de rang superior a bazinului hidrografic al râului Jijia, până la confluența cu Sitna, cu interpretări și modele de evoluții diferite.

După cum menționa academicianul Dan Bălțeanu, în prefața lucrării inițiate și coordonate de prof. univ. dr. Ion Bojoi, aceasta „se constituie pentru Editura Academiei Române drept un omagiu postum” pentru toate realizările sale științifice.

Geografie fizică a României

2000, Editura Universității „Al. I. Cuza” Iași

325 pagini, bibliografie bogată și ilustrări sugestive

Cursul universitar a revenit profesorului Ion Bojoi începând din anul 1992. Editarea lui postum este rodul străduinței unui grup de colaboratori apropiați, respectiv prof. dr. Gheorghe Lupașcu și conf. dr. Constantin Viorel Rusu, alături de întregul colectiv al Departamentului de Geografie. Lucrarea

reconstituită în mică măsură „este o încercare reușită de introducere a analizei sistemice în geografia fizică a României” (prof. dr. Ioan Donisă). Volumul cuprinde 8 capitole în care, pe lângă interpretările și curente științifice cunoscute, apar și sunt dezvoltate păreri proprii ale autorului, desprinse din concluziile cercetărilor ample de teren desfășurate timp de cca 40 de ani. Cursul este, în sinteză, unul de mare importanță științifică atât pentru universitatea ieșeană, cât și pentru lumea geografică românească.

Eroziunea solului

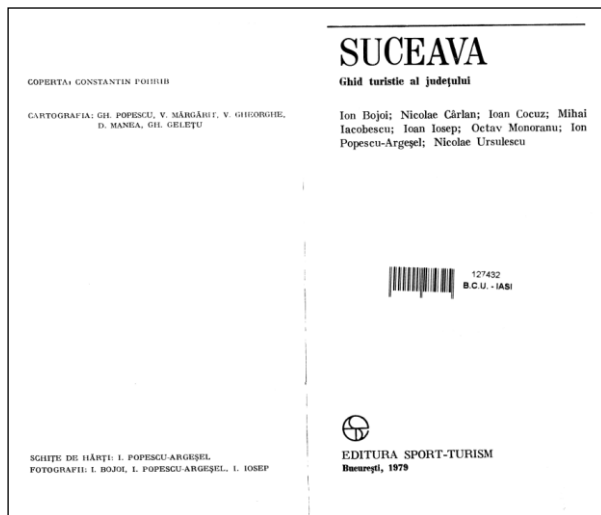
1992, Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași

193 pagini

Cursul a fost destinat studenților din anul IV, de la specializarea geomorfologie - pedologie. Cu o dublă abordare, geografică și ecologică, și fundamentat pe analiza cantitativă asupra proceselor morfo-dinamice actuale care incizează continuu învelișul de soluri, cursul cuprinde este un instrument de lucru util și practic pentru toți cei care îl utilizează: studenți, cercetători, profesori.

Suceava. Ghid turistic al județului
1979, Editura Sport-Turism din București
184 pagini

În cadrul unui colectiv de specialiști autorizat și buni cunoscători ai fenomenului turistic local, profesorul Bojoi a realizat capitolele legate de cadrul natural al județului, cel legat de potențialul oferit de obiectivele turistice naturale, precum și analiza dotării și organizării turistice a județului. Ghidul este însoțit de numeroase hărți și schițe ajutătoare pentru uzul beneficiarilor. Acest ghid a fost îmbunătățit apărând în încă două ediții, în limba franceză (1981) și în limba germană (1982), dovedind contribuția deosebită a prof. dr. Ion Bojoi în sprijinul promovării turismului în Bucovina.

Județul Neamț (Colecția județele patriei).

1974, Editura Academiei București

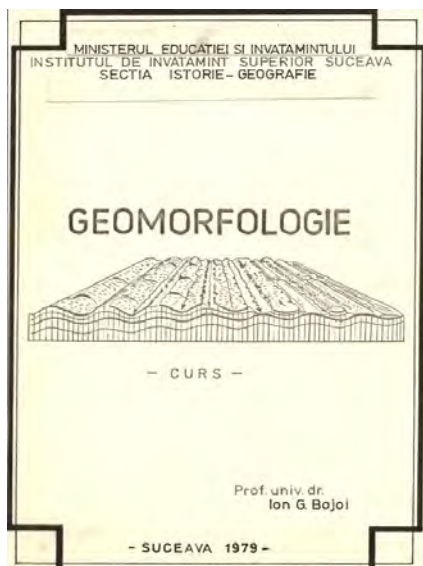
138 pagini

Lucrarea a fost realizată împreună cu geomorfologul Ioniță Ichim, ambii autorii fiind formați la „școala geomorfologică” de la Stațiunea de cercetare „Stejarul” de la Pângărați. Volumul cuprinde și o hartă a județului, precum și numeroase alte hărți și grafice în cadrul fiecărui capitol. Volumul este

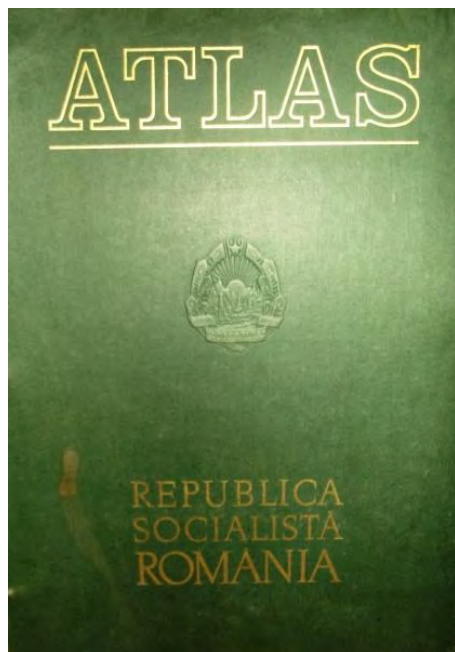
structurat pe 10 capitole, iar autorii au tratat individual fiecare capitol în parte și, în final, în echipă. Profesorul Bojoi a analizat cadrul geografic și istoric, relieful, resursele subsolului, populația, așezările și industria. Capitolul „Obiective turistice” a fost realizat în echipă de către cei doi autori.

Geomorfologie - curs –
1979, Institutul de Învățământ Superior de la Suceava
377 pagini

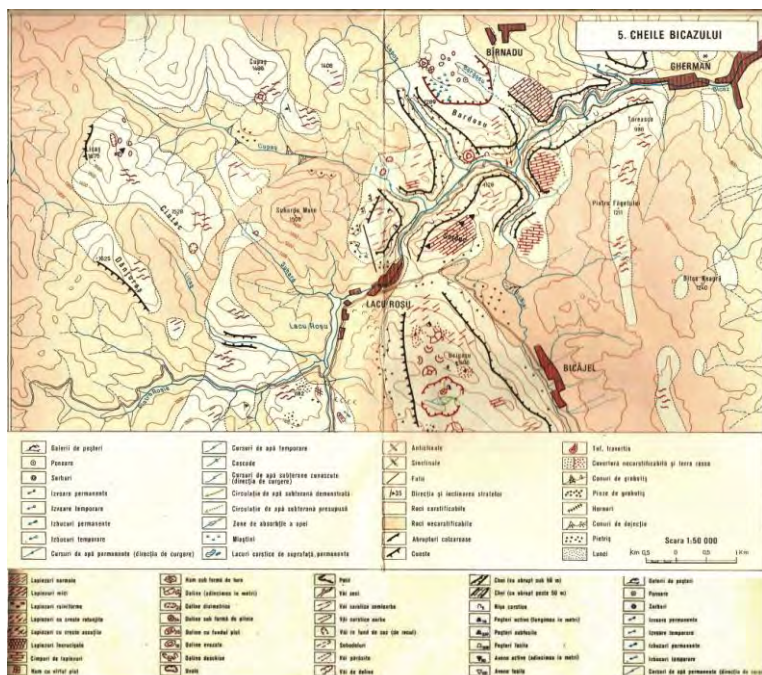

Extrem de amplu și bogat pigmentat cu exemple din orizontul științific carpatic și subcarpatic, sau al platformei moldovenești, cursul universitar cuprinde numeroase dovezi ale exercițiului practic-științific geografic și ale importanței terenului în explicarea fenomenelor, tipologiilor sau taxonomiilor stabilite pentru principalele tipuri genetice de relief terestru.

Atlas. România. 1972-1976. Editura Academiei,
București

Profesorul Ion Bojoi este autorul hărții carstului din Cheile Bicazului aflată pe fila *III.4. Carstul* – harta de mai jos-

X-1009

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT SUPERIOR SUCEAVA

X-1009

BUGLEȚIN ȘTIINȚIFIC

SUCEAVA

[illegible][illegible]

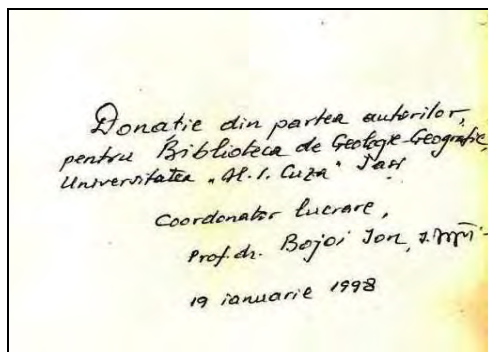
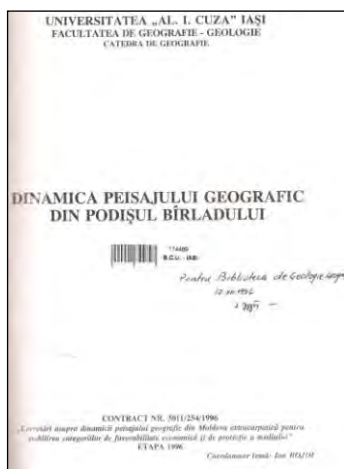
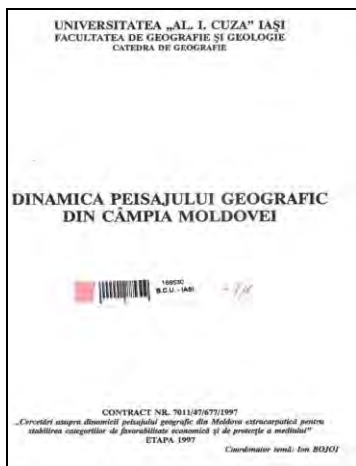

Lucrările Stațiunii de cercetări biologice, geologice și geografice „Stejarul” de la Pângărați – Neamț, la care cercetătorul principal Ion Bojoi a avut o bogată și rodnică activitate științifică timp de 15 ani

Lucrările Seminarului geografic „Dimitrie Cantemir” –
 publicație coordonată de profesorul universitar dr. Ion
 Bojoi, între anii 1986 – 1992

Dinamica peisajului geografic din Podișul Bîrladului și din Câmpia Moldovei (1996 – 256 pagini + hărți și anexe- și 1997 – 224 pagini + hărți și anexe) –
 contracte de cercetare coordonate de prof. univ. dr. Ion Bojoi. Ultima lucrare a fost donată bibliotecii facultății cu doar 3 zile înaintea tragicului sfârșit...

UNIVERSITATEA "AL.I.CUZA" IASI
FACULTATEA DE BIOLOGIE GEOGRAFIE GEOLOGIE
Catedra de geologie-mineralogie-geografie

STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND POSIBILITATILE DE
DEZVOLTARE SOCIO-SANITARA PRIN VALORIFICAREA
RESURSELOR NATURALE TERAPEUTICE ALE JUDETULUI IASI

PERIMETRUL R A D U C A N E N I

Intocmit:

- Prof.dr. Ioan Donisă *Donisă*
- Prof.dr. Ioan Bojoi *Bojoi*
- Dr.medie Vlad Bejan (Policlinica Balnează Nicolina Iasi)
- Sef lucr.dr. C.Caraman *C. Caraman*
- Sef lucr.dr. V. Nimigeană *Nimigeană*
- Asist. M. Brinzilă *Brinzilă*

Verificat:

Prof. dr. V. Mădănuș
Prof. dr. V. Mădănuș

Contract de cercetare în care a fost implicat profesorul
universitar dr. Ion Bojoi (1985). Extras din raportul de
evaluare

IN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR GRABA NU ÎNSEAMNA MODERNIZARE

Evenimentele din decembrie 1989 din țara noastră au sfârșit în bună măsură amorțea paralizantă care inhibă de atîta amar de vreme potențele reale ale școlii românești. Ceea ce se întîmplă la ora actuală în întregul sistem de învățămînt subsumează tendințe de renovare structurală, funcțională, organizatorică, metodologică care prefațează, sperăm, o reformă de fond.

La nivelul învățămîntului superior, schimbările consemnate după înlăturarea dictaturii comuniste constituie prilej de atenție luare aminte și chiar de îngrijorare, prin implicațiile imediate și mai ales prin cele pe termen lung ale calității procesului de instruire și formare a specialiștilor societății de mine. Fără a greși prea mult, credem că bunăvoința de a repara anomaliile și de a înlătura vechi tare ale învățămîntului au cam scăpat de sub control respectarea unor principii fundamentale pentru condiția și ținuta școlii superioare. Dacă la acestea mai adăugăm și presiunea factorului social-politic de ultimă oră, avem contururile și imaginea unor pericole ~~xxx~~ care amenință în prezent prestigiul școlii superioare românești.

România a avut un învățămînt bine apreciat și universități de renume care, chiar în condiții vitrege, au format buni specialiști pentru nevoile proprii și pentru alte țări, prin efortul și rezistența adevăraților dascăli și cercetători la presiunea politizării exacerbate impusă de fostele oficialități. Societatea noastră are o mare datorie morală față de omenii și instituțiile care au asigurat cultivarea și prestigiul inteligenței românești. În acest context ne îngrijorează anumite fenomene care se manifestă în planul măsurilor generale de renovare a sistemului de organizare a instruirii superioare în universitățile de astăzi.

Astfel, menționăm în primul rînd bătaia larg desfășurată și cîștigată în multe orașe pentru înființarea de noi universități, prin conjugarea eforturilor autorităților locale, părinților, rudelor și prietenilor candidaților cu note mai bune - a se înțelege între 5 și media ultimului admis - la concursul de admitere din vara anului 1989. Mitinguri, intervenții în presă, la radio și televiziune și chiar greva foamei au fost argumente forte care au

condus la aprobări de înmatriculări de studenți până după 1 aprilie 1990. Este greu de admis că asemenea fenomene sînt în consonanță cu menținerea calității și prestigiului universității în deschiderea ei spre modernizare autentică.

În al doilea rînd, apariția de noi structuri universitare, îngrijorător de numeroase într-un timp atît de scurt, concomitent cu extinderea, uneori explozivă, a unora dintre unitățile existente implică dificile probleme în legătură cu constituirea colectivelor didactice de reală competență. La aceasta, dacă se adaugă penuria bazei materiale ca proporții și nivel de modernitate este greu să ne așteptăm la o creștere calitativă a pregătirii studenților într-un timp scurt. Din moment ce coordonatele strategiei de dezvoltare economică a României sînt în curs de estimare sub raportul concordanței cu tendințele evoluției contemporane, ne întrebăm ce parametri au stat la baza profilării și dimensionării structurilor de învățămînt superior ? Este oare suficientă numai compararea cu numărul de studenți la o mie de locuitori din țările avansate ?

Dar, poate cel mai discutat și discutabil fenomen din nouătile peisajului universitar românesc îl constituie apariția universităților particulare. El a provocat și va continua să provoace semne de întrebare care merită toată atenția opiniei publice românești și după părerea noastră iată de ce:

1. În condițiile în care statul își propune să protejeze prin gestiune și valorificare rațională resursele fundamentale ale țării, oare inteligența, ca principală avuție neperisabilă a națiunii, nu intră în categoria valorilor ce trebuie scutite de riscurile compromisurilor inerente pregătirii în regim de proprietate privată ?
2. Principiul autonomiei universitare, în condițiile susținerii materiale a universităților de către stat, constituie un cadru deosebit de generos pentru cultivarea competiției și competenței, care, obiectiv și logic reprezintă pirghia fundamentală spre realizarea dezideratului calității. În acest context, se pune problema ce aduce nou, sub aspectul calității bineînțeles, învățămîntul universitar privat ? Prin definiție, autonomia învățămîntului privat este subordonată mersului afacerii întreprinzătorilor, încît principial ea este îngrădită comperativ cu autonomia universităților de stat.
3. Intrucît nu se poate și nu trebuie să se facă disjuncția scopurilor universității particulare de celea ale universității de stat

ne întrebăm dacă pragmatic, coexistența lor este într-adevăr justificată. Specificitatea structurală, unicitatea, calitatea pregătirii și altele, frecvent invocate ca argumente de către întreprinzători, se pot considera deocamdată ca demersuri cu pronunțate nuanțe propagandistice și de reclamă. Dacă la titulatura universității se adaugă atributul de ecologică iar în planurile de învățămînt se înscriu disciplinele specifice diferitelor specializări, însoțite de același apelativ, nu credem că fondul pregătirii studenților capătă un alt conținut. Pregătirea ecologilor se realizează în aproape toate facultățile de biologie din țară iar perspectiva ecologică se impune ca deziderat pentru întregul învățămînt superior naturalistic, tehnic și umanistic, indiferent de regimul de proprietate al universităților. Ingineria, medicina, sociologia, pedagogia, filosofia, dreptul și altele, dacă nu adoptă o perspectivă ecologică în metodologie și tehnologia pregătirii specialiștilor riscă în prezent o compromitere în planul eficienței sociale.

4. Nu este lipsit de interes să subliniem și un alt aspect principal: prin limitarea accesului la studii impusă de situația materială a candidaților are de suferit competiția reală, bazată pe inteligență la scară națională. Pe de altă parte, concurența în cadrul unei categorii cu posibilități materiale mai mari, nu introduce elemente discriminatorii sub aspectul șanselor de participare pe criteriul inteligenței la o scară mult mai largă? Desigur, în legătură cu aceste aspecte se impune o aprofundare mai atentă decât dorim cu adevărat ca fondul de inteligență al tineretului să fie într-adevăr eficient pregătit și gospodărit.

5. După părerea noastră învățămîntul privat și-ar putea găsi un cadru potrivit în sistemul pregătirii postuniversitare. Întreprinderi, grupuri de întreprinderi, departamente, societăți private și de stat vor simți nevoia acută de super-specialiști cu pregătire și adaptare rapidă la anumite noutăți și cerințe, ceea ce s-ar putea asigura în universități particulare de mare eficiență.

Funcționarea în paralel a universităților particulare și a celor de stat constituie, nu atât un cadru de competiție cît o proliferare a numărului de structuri și de studenți, strecurarea unor elemente discriminatorii la admitere și bineînțeles, prefigurarea unei inflații de cadre cu diplome universitare, care deși pleacă de la condiții inegale vor exercita aceleași presiuni asupra pieței

- 4 -

muncii. Dacă dorim ca fenomenul șomajului intelectual să nu capete forme și aspecte greu de controlat într-un viitor nu prea îndepărtat se impune mai multă circumspecție în dezvoltarea extensivă a învățământului superior în general. Pentru inițiative particulare sînt încă foarte multe domenii care se cer efectiv acoperite, încît este mult mai înțelept, ca în privatizarea învățământului să ne grăbim ceva mai încet.

Prof.dr.Ion Bojoi *Ion Bojoi*
Universitatea "Al.I.Cuza" Iași

Articol manuscris al prof. univ. dr. Ion Bojoi (1996!).
(colecția familiei)

**CRONOLOGIA
LUCRĂRILOR ȘTIINȚIFICE
ALE PROFESORULUI
UNIVERSITAR DR. ION
BOJOI**

**1. Articole publicate în Lucrările Stațiunii de
cercetări biologice, geologice, geografice
„Stejarul” de la Pângărați**

- 1) BOJOI Ion (1968) „Date asupra evoluției geomorfologice a țărmurilor și sedimentării din lacul de acumulare Izvorul Muntelui-Bicaz”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 1, pp. 53-85, 11 fig., 7 foto, 1 tab., rez. 1. fr.,
- 2) BOJOI Ion (1968) „Contribuții la sedimentologia Lacului Roșu (Carpații Orientali)”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 1, pp. 87-105, 5 fig., rez. 1. fr.
- 3) BOJOI Ion (1968) „Observații asupra reliefului carstic din Masivul Hăghimaș”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr.1, pp. 108-116
- 4) BOJOI Ion ș.a., (1969) *Ghid de practică geologică, geografică și biologică în partea centrală a Carpaților Orientali*. Capitolele: *Geomorfologia*. *Geomorfologia lacurilor de acumulare de pe valea Bistriței* (pp.3-21). *Relieful carstic din Masivul Hăghimaș* (pp. 82-97). (Litografiat). Stațiunea de cercetări biologice, geologice și geografice „Stejarul”, Pângărați
- 5) BOJOI Ion (1969) „Rolul proceselor periglaciare în modelarea reliefului Munților Hăghimaș”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 2, pp. 81-110, 11 fig., 6 foto, 4 tab., rez. 1. fr.
- 6) BOJOI Ion (1970) „Considerații geografice privind turismul din zona munților Ceahlău-Hăghimaș (Carpații Orientali)”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 3, pp.

135-150, 10 fig., rez. l. fr.

7) BOJOI Ion (1970) „Procese carstogenetice actuale din Masivul Hăghimaș (coroziunea depozitelor carbonatate)”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 3, pp. 69-84, 7 fig., 1 tab., rez. l. fr.

8) BOJOI Ion, SURDEANU Virgil (1970) „Considerații asupra reliefului din bazinul hidrografic al Tarcăului”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 3, pp. 85-104, 3 fig., 1 h. color, 1 tab., rez. l. fr.

9) ICHIM Ioniță, BOJOI Ion (1970) „Accelerarea modelării reliefului din bazinele hidrografice Pângărați și Oanțu ca urmare a ploii torențiale din ziua de 28 aug. 1968”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, nr. 3, pp. 105-115, 1 fig., 6 foto, rez. l. fr.

10) BOJOI Ion (1971) „Tipurile de doline din zona carstică a Munților Hăghimaș”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, pp. 95-108.

11) MARTINIUC Constantin, BOJOI Ion, GRASU Constantin, ICHIM Ioniță, APOPEI Virgil, SURDEANU Virgil (1971) „Caracterizarea condițiilor geohidromorfologice care influențează stabilitatea versanților Lacului Izvoru Muntelui, în zona Hangu - Brădițel”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, pp. 107-129.

12) **Teza de doctorat cu titlul:**

Munții Hăghimaș și zona Cheilor Bicazului. Studiu geomorfologic cu privire specială asupra carstului, a fost susținută în anul 1971 la Univ. „Al. I. Cuza” Iași,

îndrumător prof. dr. doc. Ion Gugiuman (teză în curs de publicare, 2016).

13) BOJOI Ion (1972) „Problema formării defileului Cujeiului de la Piatra Neamț în legătură cu un fenomen de despletire a Bistriței”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, Geol. - Geogr., vol. II, 1972-1973, pp. 115-124.

14) BOJOI Ion, SURDEANU Virgil (1972) „Evoluția fenomenului de colmatare în zonele de intensitate maximă a sedimentării din lacul Izvorul Muntelui-Bicaz”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, 1972-1973, pp.125-148

15) BOJOI Ion (1973) „Tipuri de doline din zona carstică a Munților Hăghimaș”, în *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, 1973.

16) BOJOI Ion (1975) „Tipizarea țărmurilor lacului Izvorul Muntelui după geneză și stadiul de evoluție”, *Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați*, pp. 89-96

2. Articole publicate la Institutul de Învățământ Superior de la Suceava

1) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1984) „Considerații asupra evoluției văii Siretului în sectorul Zvoriștea-Hânțești”, *Bul. Șt. Inst. Învăț. Sup. Suceava, s. Geografie*, pp. 53-58.

2) BOJOI Ion (colab.) (1983) ”Contribuții la metodologia de cercetare geohidromorfologică a treptelor joase de relief cu exces de umiditate în lungul văilor”, *Studii și cercetări de geografie*, Inst. Înv. Sup. Suceava.

3) BOJOI Ion (1983) „Căi și mijloace de perfecționare a conținutului metodicii predării geografiei prin procedee specifice de integrare a învățământului cu cercetarea și producția” în *Studii și cercetări de geografie*, Inst. Inv. Sup. Suceava, volum coordonat de prof.univ.dr. Ion Bojoi

4) BOJOI Ion (1984) „Considerații paleogeomorfologice asupra zonei de confluență Suceava-Siret”, *Bul. Șt. Inst. Învăț. Sup., Suceava*, ser. Geogr., pp. 42-47.

5) BOJOI Ion (1984) „Considerații geomorfologice asupra depresiunilor nivo-carstice de pe Culmea Muntele Lung (Munții Tarcăului)”, *Bul. Șt. Inst. Învăț. Sup., Suceava*, ser. Geogr., pp. 6-13.

3. Articole publicate în Lucrările Seminarului geografic ”Dimitrie Cantemir” al Universității ”Al. I. Cuza” din Iași

• ***Între anii 1986-1992, prof. univ. dr. Ion Bojoi este redactor responsabil al Lucrărilor Seminarului geografic „Dimitrie Cantemir” îngrijindu-se de apariția volumelor cu lucrările publicate***

1) BOJOI I., Brânduș C. (1984) „Particularități ale variației nivelului apei freatice din lunca râului Lăpuș în cadrul Depresiunii Baia Mare”, în nr. 5/1984, pag. 135 - 141

2) BOJOI Ion, Brânduș Costică, (1984) ”Condiții și cauze geohidromorfologice ale excesului de umiditate din zona Piscul Vechi – Seaca de Câmp (Câmpia Olteniei)”, pag. 77 – 88.

- 3) BOJOI I., (1985) „Conceptele de evoluție și timp în opera geomorfologică a lui Mihai David”, în nr. 6/1985 (pag.41-47)
- 4) BOJOI I., Brânduș C., (1985) „Condiții și cauze geohidromorfologice ale excesului de umiditate din zona Piscul Vechi - Seaca de Cîmp (Cîmpia Olteniei)” în nr. 6/1985(pag. 77-86)
- 5) BOJOI I., (1986) „Aspecte privind individualizarea funcțiilor geografice a Culoarului transversal al văii montane a Moldovei”, în vol. nr. 7/1986 (pag.215-224)
- 6) BOJOI I., Bejan V., Caraman C. (1986) „Contribuții metodologice la cercetarea complexă a resurselor terapeutice naturale din Podișul Central Moldovenesc și partea sudică a Câmpiei Moldovei ”, în vol. nr. 7/1986 (pag. 299 - 308)
- 7) BOJOI I., (1987) „Tipuri de resurse terapeutice naturale în structura spațiului geografic al Județului Vaslui”, în vol. nr. 8/1987 (pag.379 - 388)
- 8) BOJOI I., (1987) „Modele de geotopuri cu resurse terapeutice naturale din Județul Vaslui”, în vol. nr. 8/1987 (pag. 389 - 412)
- 9) BOJOI I., Vârlan M., Apetrei M., (1990) „Aspecte ale morfodinamicii actuale a șesului și versanților limitrofi din sectorul inferior al văii Jijiei”, în vol. 9/1988 (pag.29-40)
- 10) Apetrei M., BOJOI I., Lupașcu G., Rusu C., (1990) „Considerații privind unele proprietăți ale depozitelor de

suprafață din sudul Câmpiei Moldovei (zona Tansa-Belcești)”, în vol. 9/1988 (pag. 231-240)

11) Vârlan M., BOJOI I., Lupașcu G., (1990) „Considerații privind erodabilitatea și eroziunea efectivă a solurilor din zona Tansa-Belcești”, în vol. 9/1988 (pag. 271-280)

12) BOJOI I., (1990) „Câteva probleme de geografie aplicată asupra luncilor din România care necesită eliminarea excesului de umiditate”, nr.9/1988 (pag. 417-424)

13) BOJOI I., Iașu C., Roman N., (1992) „Elemente geografice de fundamentare a eliminării excesului de umiditate din lunca râului Jijia, sectorul Vlădeni-Cîrniceni”, în vol. nr. 10/1990 (pag. 215-226)

14) BOJOI I., (1992) „Opinii privind perspectiva sistemică și aprofundarea cunoașterii geografice”, în vol. nr.10/1990 (pag.271-280)

15) BOJOI I., (1992) „Perspectiva ecologică a geografiei”, în vol. nr.10/1990 (pag. 281-288)

16) Rusu E., BOJOI I., Ignat Cristina, Popa Alina, Rusu C., (1997) „Morfodinamica peisajului din partea nordică a Câmpiei Moldovei”, în nr. 17-18 (1997-1998), (pag. 9-32)

17) BOJOI I. (1992) „Retrospectivă la seria volumelor 1-10 (1980-1990) din *Lucrările Seminarului Geografic „Dimitrie Cantemir”*, nr. 10 (1990), pag. 317-338.

4. Lucrările publicate în Analele Universității „Al. I. Cuza” din Iași

- 1) BOJOI Ion (1960) „Contribuții la cunoașterea influenței structurii și litologiei asupra evoluției reliefului văii Bicazului”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II, Șt. Nat., t. VI, fasc. 4, pp. 463-472, 3 fig., 3 foto, rez. l.fr., l. rusă.
- 2) BOJOI Ion (1960) „Observații asupra pantelor din regiunea lacului de acumulare de la Izvorul Muntelui – Bicaz”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II, Șt. Nat., t. VI, fasc. 4, pp. 473-478, 1 h., rez. l. rusă, l. fr.
- 3) ȘANDRU Ioan, BOJOI Ion, SWIZEWSKI, Cazimir (1960) „Schimbări în repartiția geografică a centrelor de populație din valea Bistriței prin formarea lacului de acumulare și a hidrocentralei „V. I. Lenin”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II, t. VI, fasc. 4, pp. 479-487, 4 fig, 1 tab., 7 foto, 3 fig., rez. l. rusă, l. germ.
- 4) BOJOI Ion (1962) „Observații asupra proceselor geomorfologice actuale din regiunea lacului de acumulare de la Bicaz”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, Geol.-Geogr., t. VIII, pp. 63-79, 1 fig., rez. l. rusă, l. fr.
- 5) BOJOI Ion (1964) „Modificări geomorfologice ale țărmului Lacului de acumulare Izvorul Muntelui-Bicaz în cursul unei perioade de oscilații ale nivelului apei”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, Geol.-Geogr., t. X, pp. 181-187, 1 h., 3 foto.

- 6) BOJOI Ion, Swizewski C. (1970) „Depresiunea Țara Giurgeului. Harta geomorfologică”. *Analele șt. Univ. „Al. I. Cuza”*, c. Geografie, t. XVI, Iași, 1 h.color, rez. l.fr.
- 7) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1985) „Considérations sur la morphodynamique actuelle du massif des Călimani (Carpathes Orientales)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza”*, Iași, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXI, pp. 67-72, 3 fig., 1 tab., ISSN 0379-7902
- 8) BOJOI Ion (1986) „Le rôle des glaciers pléistocènes et de processus périglaciaires dans le modelé du relief des Călimani (Carpathes Orientales)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, t. XXXII, pp. 60-62, 2 fig., ISSN 0379-7902
- 9) BOJOI Ion (1987) „Succesiune temporală și concomitență în modelarea prin carstificare-crioplanatie a platourilor calcaroase ale Masivului Hăghimaș (Carpații Orientali)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza”*, Iași, s. II b, t. XXXIII, pp. 61-66, 1 fig., rez. l. fr., ISSN 0379-7902
- 10) BOJOI ION (1988) „Formarea depresiunilor carstice în legătură cu etapele de evoluție paleogeomorfologică a Masivului Hăghimaș (Carpații Orientali)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXIV, pp. 56-60, 1 fig., rez. l. fr., ISSN 0379-7902
- 11) BOJOI ION, BRÎNDUȘ C. (1988) „Considerații geohidromorfologice în legătură cu excesul de umiditate din Câmpia Someșului de la vest de Satu Mare” în *An. Șt.*

Univ. „Al. I. Cuza” Iași, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXIV, pp. 84-88, 1 fig., rez. l. fr., ISSN 0379-7902

12) BOJOI Ion, APETREI Mihai, VÂRLAN Maricel (1989) „Geohydromorphological characteristics of the Jijia floodplain between Vlădeni and Țigănași”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXV, pp. 65-68, 4 fig. h. t. 5 tab., ISSN 0379-7902

13) BOJOI Ion, APETREI Mihai, VÂRLAN Maricel (1989) „Geohydromorphological characteristics of the Jijia flood-plain between Vlădeni and Țigănași”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXV, pp. 65-68, ISSN 0379/7902.

14) LUPAȘCU Gheorghe, RUSU Constantin, DONISĂ Ioan, BOJOI Ion, ARTENIE Vlad, APETREI M., VÂRLAN Maricel (1989) „Some geographical research on the influence of irrigation on the soil within Tansa-Belcești Perimeter (South of the Moldavian Plain)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza”*, Iași, s. II b, Geol.-Geogr., t. XXXV, Iași, pp. 69-74, 1 tab., ISSN 0379-7902

15) BOJOI Ion (1990) „In memoriam Prof. dr. doc. Constantin I. Martiniuc (10 VI 1915 – 6 XII 1990)”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II c Geogr., t. XXXVI, pp. 105-107, 1 foto.

16) BOJOI Ion, BĂCĂUANU Vasile (1990) „Relieful în concepția lui Vintilă Mihăilescu”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza”*, Iași, s. II c, Geogr., t. XXXVI, pp. 17-23, rez. l. fr.

17) VÎRLAN Maricel, BOJOI Ion, APETREI Mihai (1991) „Some considerations on self-regulation in the evolution of some flood plains in the Central Moldavian Plateau”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II c, Geogr., t. XXXVII, pp. 39-48, fig., 9 tab.

18) BOJOI Ion, HORODNIC S. (1994) „Geoecological Aspects on the Spruce Forests on the Mountaneous Area of the Suceava County”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. II c, t. XXXVIII-XXXIX (1992-1993), pp. 31-41, 11 fig., 2 tab., ISSN 1223-5334

19) BOJOI Ion, APETREI Mihai, VÂRLAN Maricel (1995) „Analysis and Modelling of Morphometrical Parameters of the Flood Plain in the Upper Jijia Drainage Basin”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. Geogr., t. XL-XLI, (1994-1995), pp. 63-81, 9 fig., 9 tab., ISSN 1223-5334

20) BOJOI Ion (1997) „*In Memoriam* Maricel Vârlan (1956-1996). Un destin frânt”, *An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” Iași*, s. Geogr., t. XLII-XLIII (1996-1997), pp. 283-287, 1 foto, ISSN 1223-5334

5. Alte lucrări și articole publicate, participări la congrese, simpozioane, colocvii naționale și internaționale

1) BOJOI Ion (1962) „Itinerar de aplicație geografică și drumeție în Carpații Orientali”, în revista *Natura*, București, s. Geogr.-Geol., an XIV, nr. 4, pp. 43-48, 9 foto.

- 2) BOJOI Ion, GRASU C-tin, MIHĂILESCU Fl.(1963) „Alunecarea de teren de la Pădurărie (Valea râului Doamnei, Județul Neamț)”, *Soc. șt. nat. și geogr., Comunic. de Geol.-Geogr.*, vol. 5. pp. 31-43, 6 fig., rez. l. rusă, l. engl.
- 3) BOJOI Ion (1969) „Processus géomorphologiques actuels dans la zone du lac de barrage Izvorul Muntelui sur la Bistrița (Carpates Orientales)”, *Travaux du Sympos. internat. de géomorph. appliquée- 1967*, București, pp.131-138
- 4) BOJOI Ion (1970) „Aspecte ale evoluției geomorfologice a văilor din bazinul hidrografic al Bicăzului”, *Stud. și cercet., Muzeul de Șt. Nat., Piatra Neamț*, pp.177-193.
- 5) BOJOI Ion (1971) „Considerații asupra evoluției văilor din bazinul superior al Bicăzului”, *Stud. și Cercet., Muz. Șt. Nat., Piatra Neamț*.
- 6) BOJOI Ion (1971) „Particularités du karst des Monts Hăghimaș (Carpates Orientales)”, *Studia geomorphologica Carpatho-Balcanica*, Krakow (Polska), pp.129-138.
- 7) BOJOI Ion (1972) „Rolul fenomenelor carstice în evoluția Cheilor Bicăzului”, *Lucr. șt. s. Geogr., Inst. Pedagogic, Oradea*, pp.49-55.
- 8) BOJOI Ion (1972) „Integrarea cercetării reliefului în studiile complexe privind cunoașterea, valorificarea și protecția zonelor montane. Exemplificări din partea centrală a Carpaților și Subcarpaților Orientali” la

Colocviul "Realizări în studiul reliefului României în ultimii 25 ani", SȘGR, Brașov (1-4 iunie 1972), pp.38-39
9) BOJOI Ion, SWIZEWSKI Cazimir (1974) „Depresiunea Giurgeului”, revista *Terra*, nr. 3, București, pp. 37-43, 2 fig.

10) BOJOI Ion (1975) „Cercetarea proceselor morfodinamice actuale și locul lor în cunoașterea evoluției ecosistemelor lacustre antropice”, *Colocv. naț. geomorf. aplic. și cartografie geomorf.*, Iași, 1973 pp. 257-263.

11) BOJOI Ion, PAULENCU Dragomir (1975) „Relieful carstic din regiunile muntoase Hăghimaș și Rarău, element al potențialului turistic”, *Lucr. Colocv. geomorf. aplic. și cart. geomorf.*, Iași, 1973, pp. 29-38, 1 fig.

12) BOJOI Ion (1976) „Precizări privind influența litologiei și structurii asupra reliefului munților Hăghimaș (Carpații Orientali)”, *Anuarul Muzeului de Șt. Nat.*, Piatra Neamț, s. geol.-g eogr., III, pag. 251-273.

13) BOJOI Ion (1976) „Terenul geografic – laboratorul geografului în natură”, *vol. În ajutorul prof. de geogr.*, S.S.G.R., București, vol. IV, pp. 197 - 202.

14) BOJOI Ion (1978) „O experiență valoroasă: Tabăra de informare și documentare geografică din nordul Moldovei”, în revista *Terra*, Anul X (XXX), nr. 1, pag. 39 - 41.

15) BOJOI Ion (1978) „Asimentria versanților unor văi din munții cristalini ai Bistriței datorită morfogenezei

periglaciare”, *Anuarul Muzeului de Științe Naturale*, Piatra Neamț, vol. IV, pag. 295 - 305

16) BOJOI Ion, PARICHI M. (1978) „Schiță de zonare a proceselor fizico-geografice actuale de pe teritoriul județului Suceava”, *Anuarul Muzeului județean Suceava*, seria șt. nat., t. V, pp. 157 - 164.

17) BOJOI Ion, SENCU Vasile, Rusu T., Ilie D. Ion (1979) membru în comisiile tematice, coautor Foaia III-4 *Carstul*, Planșa 5- *Cheile Bicazului* din „Atlasul României”, Editura Academiei, București.

18) BOJOI Ion (1980) *Republica Islamică Mauritania*, „Lecturi geografice” (Africa), p. 238

19) BOJOI Ion (1980) *Republica Democratică Somalia*, „Lecturi geografice” (Africa), p. 294 lucrări apărute în volum colectiv sub egida *Societății de Științe Geografice din România*

20) BOJOI Ion (1981) „Diferențieri topoclimatice în zona rezervației floristice de la Ponoare (jud. Suceava)”, *Studii și Comunicări, Ocrotirea Naturii*, vol. V, Suceava, pp.168-189.

21) BOJOI Ion (1982) „Munții dintre Bistricioara și Trotuș. Elemente de unitate regională”, *Bul. Soc. Șt. Geogr.*, t. VI, pp. 27-33, 1 fig., rez. l. fr.

22) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1982) „Considerații geohidromorfologice asupra luncii râului Suceava în sectorul Udești - Liteni”, *Bul. Soc. Șt. Geogr.*, vol. VI, pp. 253-260, 4 fig., rez. l. fr.

23) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1982) „Contribuții

la metodologia de cercetare geohidromorfologică a treptelor joase de relief cu exces de umiditate din Valea Sucevei între Prelipca și Verești”, în *Stud. Cercet. de Geol., Geofiz., Geogr.*, s. Geografie, Editura Academiei, București, t. XXIX, 6 p., pag.19-24

24) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1983) „Contribuții la metodologia de cercetare geohidromorfologică a treptelor joase de relief cu exces de umiditate în lungul văilor”, în *Stud. și cercet. de geogr., S.Ș.G.R.- Suceava*, pp. 153-159, 2 pl., rez. 1. fr.

25) BOJOI Ion, SECELEANU I. (1983) „Relieful structural din Podișul Sucevei. Câteva probleme de geomorfologie aplicată”, *Studii și cercet., SȘGR - Suceava*, pag. 9-16

26) BOJOI Ion (1983) „Integrarea cercetării reliefului în studiile complexe zonelor montane cu exemplificări din Carpații Orientali”, *Studii și cercet., SȘGR - Suceava*, pag. 143-151

27) BOJOI Ion, LUCACI Maria (1983) „Căi și mijloace de perfecționare a conținutului și metodicii predării geografiei”, *Studii și cercet., SȘGR - Suceava*, pag. 161-164

28) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică (1983) „Modificări antropice ale reliefului Munților Călimani. Contribuții de geomorfologie experimentală”, *Stud. Cercet. de Geol., Geofiz., Geogr.*, s. Geografie, Editura Academiei - București, t. XXX.

- 29) BOJOI Ion (1984) „Influențe antropice asupra modelării reliefului masivului Călimani”, în *Stud. Cercet. Geol., Geofiz., Geogr.*, s. Geografie, Ed. Academiei-București, t. XXXI, pp. 14-18, 1 fig., rez. 1. fr.
- 30) BOJOI Ion (1987) „Reflectarea unității organice a spațiului geografic românesc, cerință fundamentală a manualelor școlare geografice”, în rev. *Forum*, nr. 6, anul XXIX,
- 31) BOJOI Ion (1988) „Modernizarea învățământului geografic în pas cu cerințele revoluției științifice și tehnice contemporane cu exigențele dezvoltării economico-sociale ale țării noastre”, rev. *Forum*, nr. 5, anul XXX.
- 32) BOJOI Ion, TACU A., TALABĂ I. (1988) „Tourist zones of the Eastern Carpathian”, *Tourist Monographies of the Carpathian*, Krakow (Polska), pag. 61-101
- 33) TACU Al., BOJOI Ion, TALABĂ I. (1988) „Anthropogenic values in the Romanian Carpathians”, *Tourist Monographies of the Carpathian*, Krakow (Polska), pag. 39-46
- 34) TALABĂ I., TACU A., BOJOI Ion (1988) „Tourist and curative base in the Romanian Carpathians”, *Tourist Monographies of the Carpathian*, Krakow (Polska), pag. 26-33
- 35) MIHNEA I., BOJOI Ion, BRÎNDUȘ C., (1989) „Apecte spațio-temporale ale excesului de umiditate care afectează unele terenuri din R.S.România” în revista „*Hidrotehnica*”, C.N.A., vol. 34, nr. 5, pag.146-150

- 36) MIHNEA I., BOJOI Ion, BRÎNDUȘ C., (1989) „Tipuri de terenuri cu exces de umiditate din România” în revista „*Hidrotehnica*”, C.N.A., vol. 34, nr. 11, pag. 504-507
- 37) BOJOI Ion (1989) „Criterii geografice de valorificare a potențialului eolian din Podișul Sucevei”, în *Stud. Cercet. Geol., Geofiz., Geogr., s. Geografie*, Ed. Academiei-București, t. XXXVI, pag. 43-50, 4 fig.
- 38) BOJOI Ion, APETREI Mihai, VÂRLAN Maricel (1989) ”Versanții limitrofi șesului Jijiei ca sursă de aluviuni”, *Lucr. Simpoz. „Proveniența și efluența aluviunilor”*, Piatra Neamț, pp. 307-318, 2 fig., 2 tab., rez. l. engl.
- 39) LUPAȘCU Gheorghe, RUSU Constantin, DONISĂ Ioan, BOJOI ION, APETREI Mihai, LUPAȘCU Angela, VÂRLAN Maricel, TĂNASE Elvira, CĂLUGĂR Magda, BULIMAR Felicia, HUȚU Marina, ȘTEFAN Nicolae (1989) „Efectul irigației asupra echilibrului ecologic al solurilor din Sistemul de irigații Tansa-Belcești”, *Lucr. celei de-a IV-a Conf. de Ecologie*, 8-10 iunie 1989, Piatra Neamț, pp. 8-12.
- 40) BOJOI Ion (1992) „Considerații geografice asupra eroziunii solurilor din România”, *Analele șt. ale Univ. ”Ștefan cel Mare”*, Suceava, anul I: 27-32; ISSN 1221-6801
- 41) BOJOI Ion (1992) „Caracteristici geohidromorfologice ale luncilor din bazinul hidrografic

al râului Jijia” la Congresul SGR de la Iași; *moderator al secțiunii de geomorfologie*

42) BOJOI Ion (1993) „Semnificații genetic-evolutive ale unor indici morfometrici din bazine hidrografice de ordinul 1-8 din partea de est a României” la al XVI-lea *Simpozion național de geomorfologie*, Suceava

43) VÂRLAN Maricel, LUPĂȘCU Gheorghe, RUSU Constantin, BOJOI Ion (1993) „An exemple of modified geosystem in the Moldavian Plain: The irrigation perimeter Tansa-Belcești”, *Geographical International Seminars „Geography and Conservation”*, Proceedings of the 2nd Romanian-British Seminar, București, 1993, pag. 33-38

44) BOJOI Ion, BRÂNDUȘ Costică, Drancă S., Mihnea I. (1994) „Types de terrains excessivement humides in Romania”, la *Conferința Uniunii Regionale de Geogr. „Environment and Quality of life in Central Europe”*, University of Praha, Cehia, pag.66-74

45) BOJOI Ion (1995) „Semnificația morfogenetică a unghiurilor de confluență. Studiu de caz: bazinul Jijiei” În *Analele Univ. „Ștefan cel Mare”*, Suceava, seria geog.

46) BOJOI Ion, VÂRLAN M., APETREI M.(2005) „Raporturi colectorii-afluenți în luncile din bazinul superior al Jijiei”, *Analele științ. ale Univ. Oradea*, seria geogr.

47) BOJOI Ion (1995) „Repere metodologice și evoluții conceptuale în predarea Geografiei fizice a României” la *Simpozionul interjudețean „Geografia școlară-prezent și*

perspectivă”, Pașcani, IȘJ Iași și SGR Iași
 48-49) BOJOI Ion (1995) „Gânduri de Ziua națională a României - Flămânzi, 1 Decembrie 1994” și „Pro Natura - Între Hîrlău și Flămânzi, în loc de cale ferată, cale de abandon, deziluzii și dezechilibru ecologic” ambele în *Făclioara-revistă etnofolclorică a Cenacului cultural-literar „Nicolae Iorga” de pe lângă Biblioteca Comunală Flămânzi*, nr. 3, pag. 11-13 și 16

50) BOJOI Ion (1995) „Pro Natura - Codrii rezervațiilor forestiere și alte frumuseți naturale împodobesc de veacuri Crăciunul neamului nostru” în *Făclioara-revistă etnofolclorică trimestrială a Cenacului cultural-literar „Nicolae Iorga” de pe lângă Biblioteca Comunală Flămânzi*, nr. 4, pag. 23-24

51) BOJOI Ion (1996) „Eroziunea areolară, proces cu accepțiune controversată”, Simpozionul ”Factori și procese pedogenetice”, M. Ciuc și Iași, 13 pag., Universitatea ”Al. I. Cuza” Iași și Stațiunea de Cercetare - Dezvoltare pentru Cultura Cartofului Miercurea Ciuc

6. Cursuri universitare și rezultate ale cercetărilor editate la universitățile din

Suceava și Iași

- BOJOI Ion (1978) *Elemente de geologie istorică - curs*. Inst. de Înv. Sup. Suceava, Secția istorie-geografie, 165 p.
- BOJOI Ion (1979) *Curs de geomorfologie*. Min. Ed. și Înv.- Inst. de Înv. Sup. Suceava , 377 p.

- BOJOI Ion, GIURCA Gheorghe, IOSEP Ioan (coord), (1983) *Studii și cercetări de geografie*, Casa Personalului Didactic Suceava, Societatea de Științe Geografice, Filiala Suceava.
- IACOBESCU Mihai, BOJOI Ion, DIACONESCU Em. (coord.) (1983) *Două decenii de învățământ superior la Suceava, 1963 – 1983*, Institutul de Învățământ Superior Suceava.
- BOJOI Ion (1992) *Eroziunea solului - curs*, Univ. „Al. I. Cuza” Iași, 195 p.
- BOJOI Ion (coordonator) (1996) *Dinamica peisajului din Podișul Bârladului*. (Contract nr.50011/254/1996 „Cercetări asupra dinamicii peisajului geografic din Moldova extracarpatică pentru stabilirea categoriilor de favorabilitate economică și de protecție a mediului”). Etapa 1996. Univ. ”Al. I. Cuza” din Iași, 224 pag., anexe
- BOJOI Ion (coordonator) (1997) *Dinamica peisajului geografic din Câmpia Moldovei* (Contract nr. 1997) „Cercetări asupra dinamicii peisajului geografic din Moldova extracarpatică pentru stabilirea categoriilor de favorabilitate economică și de protecție a mediului”). Etapa 1997. Univ. ”Al. I. Cuza” din Iași, 256 pag., 6 planșe anexe

7. Lucrări științifice apărute în edituri

- BOJOI Ion, ICHIM Ioniță (1970) *Județul Neamț*, Edit. Acad. Rom., București, 141 p., fig., foto, h., 1 h

color. (Colecția „Județele Patriei”, Institutul de Geografie)

- BOJOI Ion, CÂRLAN N., COCUZ I. (1979) *Suceava: ghid turistic al județului*. Ed. Sport- Turism, București, 184 p.
- BOJOI Ion și col. (1980) *Suceava. Monografie*. Ed. Sport-Turism, București, 220 pag.
- BOJOI Ion, CÂRLAN N., COCUZ I., IOSEP I., (1981) *Suceava: Guide touristique du département*. Ed. Sport- Turism, București, 199 p.
- BOJOI Ion, CÂRLAN N., COCUZ I., IOSEP I., (1982) *Suceava: Reiseführer durch den kreis*. Ed.Sport-Turism, București, 183 p.
- BOJOI Ion, APETREI Mihai, VÂRLAN Maricel (1998) *Geomorfometria luncilor. Model de analiză în bazinul superior al Jijiei*, Edit. Acad. Rom., București, 260 p., anexe
- BOJOI Ion (2000) *România. Geografia fizică*. Edit. Univ. „Al. I. Cuza” Iași, 325 p., 54 fig., 9 tab.

8. Volumele ”Studien der Forschungsstelle Ostmitteleuropa au der Universität Dortmund-Band 27”, în vol. II, editat de Erich Beck ”Bibliographie zur Kultur und Landeskunde der Bukovinen”, apărut la Harrosowitz Verlag, Wiessbaden (1999)

Prof. dr. Ion Bojoi apare citat de 11 ori cu lucrări despre Județul Suceava. Două lucrări sunt necunoscute publicului larg, fiind publicate în anul 1981, respectiv:

- ”Momente din evoluția Podișului Sucevei”;

- ”Valurile împietrite ale Obcinelor Bucovinei” – ambele posibil să fi fost publicate în *Studii și comunicări de ocrotire a naturii*, vol. V, Suceava .

9. Granturi C.N.C.S.I.S.

Ultimul său grant ”*Modernizarea învățământului și cercetării geografice prin doctorat și studii aprofundate în partea de est a României (1998-2001)*”, director de proiect împreună cu prof. dr. Ioniță Ichim (contract nr.44097/16.11/1998).

10. Lucrări științifice nepublicate, manuscrise

- 1) Cartea Editura Ceres, București (!)
- 2) Curs universitar *Modelarea sistemelor geografice* (1995).

Lista abrevierilor folosite

Lucr. Staț. „Stejarul”, Pângărați = Lucrările Stațiunii de Cercetări Biologice, Geologice și Geografice ”Stejarul”

Bul. Șt. Inst. Învăț. Sup. Suceava, s. Geografie =

Buletinul Științific al Institutului de Învățământ Superior Suceava, seria Geografie

An. Șt. Univ. „Al. I. Cuza” = Analele Științifice ale Universității ”Al. I. Cuza”

Soc. șt. nat. și geogr., Comunic. de Geol.- Geogr. = Societatea de Științe Naturale și Geografice, Comunicări de Geologie-Geografie

Stud. și cercet., Muzeul de Șt. Nat. = Studii și Cercetări,
Muzeul de Științe Naturale din Piatra Neamț

Lucr. șt., s. Geogr., Inst. Pedagogic, Oradea = Lucrările
Științifice, seria Geografie, Institutul Pedagogic, Oradea

SSGR = Societatea de Științe Geografice din România

Colocv. naț. geomorf. aplic. și cartografie geomorf. =
Colocviul național de geomorfologie aplicată și
cartografie geomorfologică

În ajutorul prof. de geogr. = În ajutorul profesorului de
geografie

Bul. Soc. Șt. Geogr. = Buletinul Societății de Științe
Geografice

Stud. Cercet. de Geol., Geofiz., Geogr., = Studii și
Cercetări de Geologie, Geofizică, Geografie

DESPRE PROFESORUL
ION BOJOI
(PRESĂ, REVISTE ȘCOLARE,
VOLUME, MEMORII...)

Geograful Ion Bojoi, 75 de ani de la naștere

Ionel Maftei

Continuator al școlii geografice ieșene prof. univ. dr. Ioan Bojoi a fost geograful care și-a început activitatea ca cercetător în domeniul geomorfologiei și a continuat-o la catedra universitară, unde a urcat până pe cea mai înaltă treaptă. Originar din zona nordică a Moldovei, Ioan Bojoi s-a născut în urma cu 75 de ani, la 14 februarie 1936, în satul Cordon, comuna Flămânzi, județul Botoșani, într-o familie de țărani. A urmat școala primară în satul natal, gimnaziul în localitatea Nicolae Bălcescu și cursurile secundare la Liceul „A.T. Laurian” din Botoșani. Între 1954 și 1958 frecventează cursurile Facultății de Științe Naturale – Geografie, secția Geologie-Geografie de la Universitatea din Iași. După absolvire, rămâne un an ca preparator în cadrul Catedrei de Geografie, iar în 1959 este transferat ca cercetător științific la Stațiunea de Cercetări Biologice, Geografice și Geologice „Stejarul” din Pîngărați - Neamț. Aici rămâne până în 1973, fiind șef de secție și director adjunct. În 1971 devine doctor în geografie, cu teza *Masivul Hăghimaș și zona Cheilor Bicazului - studiu geomorfologic, cu privire specială asupra carstului*. În

1973 devine profesor la Catedra de Geografie a Institutului Pedagogic de 3 ani din Suceava. Aici a fost decan al Facultății de Istorie-Geografie (1976-1981) și rector (1981-1984). În 1984 se transferă ca profesor la Catedra de Geografie a Universității „Al. I. Cuza”, unde a funcționat până în 1998, când a trecut în neființă. Cursurile de Geomorfologie și Eroziunea solului au fost editate la Suceava (1980) și Iași (1992). Bogata activitate științifică s-a concretizat în elaborarea a peste 100 de lucrări, singur sau în colaborare, din care peste 90 au fost publicate în țară și străinătate. Lucrările sale privesc geomorfologia versanților și procesele de deplasare în masă din regiunea lacurilor de baraj antropic, relieful carstic și procesele carstogenetice din zona cristalino-mezozoică a Carpaților Orientali.

Prof.univ.dr. Ioan Bojoi a încetat din viață la 21 ianuarie 1998, în tren, în urma unui infarct, în stația Buzău, când se întorcea la Iași venind din București.

Articol publicat în cotidianul "Evenimentul", Iași, din 17.02.2011

Alte referințe bibliografice

Constantin Rusu, (1998 -1999), în Analele Universității

„Al. I. Cuza” Iași, seria c – geografie, nr. 44-45

Sorina Vlad, Sorin Geacu, Radu Săgeată, (1999), volumul ***Figuri de geografi ieșeni***, Editura Corson, Iași (pag.14-16)

Sorina Vlad, Sorin Geacu, Radu Săgeată, (2000), volumul ***Geografi români***, Editura Semne, București (pag.66-69)

Mihai, Iacobescu, (2003) ***Universitatea Ștefan cel Mare Suceava. File de istorie (1963-2003)***. Editura Universității, Suceava (pag. 41)

Costică, Brânduș, (2008), ***Geografie universitară suceveană: evocări, opinii, realizări***. Editura Heliade, Iași

Volumele de amintiri ale profesorului universitar Constantin Grasu: ***Vacanțe ratate și Vacanțe recuperate***

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII

ION BOJOI - FLĂMÂNZI

GÂNDURI ȘI FAPTE

Revista Școlii "Ion Bojoi" din Flămânzi. Numărul 1 (seria
doua), iunie 2011

Personalități locale

Ion G. Bojoi

1936-1998

Profesor universitar, doctor în științe geografice

Profesorul universitar Ion G. Bojoi s-a născut la 14 februarie 1936 în satul Cordun, ca fiu al lui Gheorghe și Elena Bojoi, agricultori. Urmează cursurile școlii primare în satul natal, apoi pe cele ale Gimnaziului Unic din satul Flămânzi.

Studiile liceale le face la Liceul Național „Mihail Sadoveanu” din Iași, fiind nominalizat printre elevii fruntași din această unitate renumită de învățământ.

Dupa absolvirea liceului se înscrie la Facultatea de Științe Naturale – Geografie de la Universitatea „A.I. Cuza” din Iași. În anul 1958 a absolvit facultatea cu diplomă de merit, fiind încadrat ca asistent universitar în cadrul facultății.

Activitatea didactică și științifică o desfășoară conducând predarea disciplinelor următoare:

- Geografie fizică a României;
- Fenomene naturale de risc și strategii comportamentale;
- Modelarea sistemelor geografice și geomorfologie aplicată.

Preocupându-se de cercetarea geomorfologiei versanților din regiunea lacurilor de baraj antropice, între anii 1967-1972 este numit șef de sector cercetare și director adjunct științific la Stațiunea de cercetări biologice, geologice și geografice „Stejarul” Piatra Neamț.

Activitatea pe care a desfășurat-o în cadrul stațiunii i-a permis să-și dea doctoratul cu lucrarea „Masivul Haghinaș și zona cheilor Bicazului. Studiu geomorfologic cu privire specială asupra castului.”

Odată cu înființarea Institutului de Învățământ Superior Suceava a fost numit profesor universitar la această instituție, în perioada 1980-1984 îndeplinind funcția de rector.

A revenit ca profesor de geografie fizică la Facultatea de Geografie a Universității „A.I. Cuza” Iași, unde a funcționat până la sfârșitul vieții.

Pe lângă activitatea de la catedră a îndeplinit și funcția de redactor responsabil al publicației periodice „Lucrările Seminarului Geografic D. Catemir” și membru în Comitetul de redacție al „Analelor Științifice”. A fost secretar științific al Consiliului profesoral al facultății.

De asemenea, a participat cu comunicări la numeroase simpozioane și alte manifestări științifice de prestigiu național și internațional, a condus 10 programe de cercetare și a participat la circa 30 de teme de cercetare în regim contractual.

În decursul vieții a elaborat peste 100 de lucrări științifice din care peste 90 publicate în revistele de specialitate.

Multe din comunicările științifice publicate sau susținute în cadrul Studiilor de Radio Iași s-au referit la necesitatea căii ferate Hârlău – Flămânzi – Botoșani și la alimentarea cu apă a satelor din comuna Flămânzi.

Pentru întreaga sa activitate, în anul 1995, Consiliul Local Flămânzi i-a acordat titlul de „Cetățean de onoare”. S-a stins din viață la 22 ianuarie 1998, fiind petrecut pe ultimul drum de foștii colegi dar și de mulți locuitori din satul natal.

Tehnoredactat de elevul **Denis Siminiciuc**, clasa a VII-a A

Scoala cu cl. I—VIII „Ion Bojoi” Flămânzi

Preluat din „Flămânzi - de la Siliște la oraș” de inv. Petru Munteanu

Flămânzi - sat mare și frumos, cu oamenii săi minunați, în anii copilăriei mele

Profesor Aurel Dorcu

Îmi petreceam vacanțele de vară în anii copilăriei mele și ai adolescenței în satul Flămânzi, la bunicii mei. Nu era bucurie mai mare pe lume pentru mine atunci, după cum nu există momente mai emoționante în ultimii ani, când îmi amintesc de vremurile de atunci. Satul Flămânzi se afla în dreapta șoselei naționale ce duce spre Iași, la aproximativ treizeci de kilometri de Botoșani. Sat întins mult de la drumul național, până departe la pădurea din vest. Cuprindea satul Cordon, înspre șosea, satul Flămânzi, în continuare și, spre nord, satul Poiana. Sute de gospodării, majoritatea modeste, dar îngrijite, albe ca helgia, mă întâmpinau peste tot, vorbindu-mi despre oamenii gospodari, bine așezați la casele lor. Oameni harnici, cinstiți, demni și hotărâți. Doar vâlvătaia de la 1907 din Flămânzi a pornit. În mijlocul satului, clădirile principale ale vieții spirituale și administrative. Școala, primăria, cele două biserici, ridicate de Teodor Balș, proprietarul moșiei Flămânzi, în urmă cu două sute de ani și unitatea militară destinată creșterii cailor de rasă „Depozitul general Alevra”, cum scria la intrarea în unitate. Cuprindea mai multe grajduri cu cai de rasă, în primul rând din specia ghidran, inclusiv câțiva armăsari selecționați pentru reproducție. Biserica cea mare din Flămânzi se află în curtea Depozitului. De

sărbătoarea Sfântului Petru, unitatea în cauză organiza festivități deosebite, în primul rând întreceri de călărie, cu concurenți militari și concurenți săteni, pe caii lor. La una dintre serbări, cea din 1923, a participat și Regina Maria. Și serbările școlare, vara, aveau frumusețea și farmecul lor. Una dintre ele a fost onorată și de scriitorul Dumitru Iov, citindu-ne din creațiile sale. Sâmbăta, spre seară, clopotele bisericilor anunțau liturghia de a doua zi. Duminica, valuri de săteni, în haine albe, umpleau bisericile și se apropiau și mai mult de cuvântul Domnului și prindeau și mai multă încredere în munca și viața lor. Era impresionant să-i simți cum se comportă atunci și în zilele următoare. Oamenii din Flămânzi erau agricultori, crescând și câteva vite, o vacă și, unii, o pereche de boi pentru muncile agricole și pentru transport. Unii, dar mai puțini, aveau și câte un cal. Munceau din greu, cu perseverență și aveau o stare materială potrivită. „Bunico, de ce trec carele spre câmp în plină noapte? Le aud încă de pe la două, trei noaptea!” – „Băiete, au ogoarele departe, înspre Lătăi, Prăjeni și trebuie să-i prindă ziua pe bucată, altfel ar pierde timpul bun de muncă”. Dintre locuitorii din Flămânzi, în urmă cu șaizeci, șaptezeci de ani, îmi amintesc de numele unor familii de intelectuali: Maxim, Simionescu, Grădinaru, Cismileanu, Grădinaciuc, Morcov, de familiile unor mici negustori, proprietari de dughene, cum se numeau atunci: Brisiuc, Gavrilescu, Mănuță. Dintre familiile de funcționari administrativi îi rețin pe Gheorghiu, Durneață, Hector, Abăcioae. Ultimul, Ion Abăcioae, era țăran fruntaș, cu o gospodărie model. Fusesse un timp primarul comunei și oamenii au avut de folosit de pe urma capacității, hărniciei și a cinstei sale. Păcat că în

anii de tristă amintire, care au urmat, a avut de suferit. **Dintre țăranii gospodari, care veneau la bunicii mei, îmi amintesc de familiile: Grumeza, Cluci, Ștefănuță, Cuibari, Siminiceanu, Bojoi. Din familia Bojoi, un băiat, Ion Bojoi, a devenit om însemnat, cu multă carte. Profesor universitar la Facultatea de Geografie a Universității din Iași. Am avut plăcerea să fie și elevul meu la Liceul „Laurian”.** Pe tinerii din sat îi priveam cu interes și admirație, duminicile la scrânciob și la horele pe care le învăteau de mama focului, pe tăpșanul vecin casei noastre. Cei care munciseră peste săptămână, făceau să sară colbul în înaltul cerului de bucuria lor. Mândri la suflet, mândri la port, mândri la joc. De atunci îmi place să văd și azi dansurile populare, chiar mai mult decât dansurile serioase de salon, care numai displac. De cum ajungeam la bunici, mă dădeam jos din căruță, mergeam s-o văd pe bunica și alergam în livadă, la cireșe și vișine, la zarzări și pere, nu atât cât să mănânc pe săturate, cât pentru plăcerea de a mă cățăra în copaci și de a mânca de acolo. Fructele par mai bune, mai cu farmec. În cireșul mare, înalt aproape cât turla bisericii vecine, strigam uneori câte o fată care trecea pe drum și ea nu bănuia de unde vine vocea. Pe fetele directorului școlii, Simionescu, Dorina și Lăcrămioara, le admiram și nu îndrăzneam, văzându-le trecând, să le strig. N-am îndrăznit să vorbesc cu ele niciodată. Îmi plăcea nespuse de Dorina, încât, când plecam spre Botoșani, și drumul trecea prin fața casei lor, mă uitam poate, poate, o văd. Cum e firea omului schimbătoare, odată cu trecerea timpului? Când, vreo zece ani mai târziu, am întâlnit-o pe Dorina la Policlinica din Botoșani, ca funcționară temporară, n-am mai avut cea mai mică tresărire. Ce

înseamnă sensibilitatea și firea visătoare a copilului și adolescentului, față de aspirarea ființei noastre mature! Bunica pomenea uneori de fata preotului, a cărei locuință frumoasă se ridica în apropiere. Îi spunea Catrinuța și bunica îi rostea numele cu o admirație nebănuită. N-am văzut-o niciodată, dar tare aş fi vrut s-o zăresc măcar o dată! Cu doi băieți din Flămânzi eram foarte buni prieteni. Cu Lică Gheorghiu și cu Sandu Siminiceanu. Îndată după venirea mea, îi căutam și puneam la cale escapadele. Construiți și înălțări de zmeie, partide de fotbal, plecări la iazul Ivăscoaia, pentru scăldat și prins pește. Iazul era mult departe de sat și nu reușeam să prindem pește; aduceam acasă doar un sân de scoici, la pieptul cămășii. Când m-am mai mărit și învățasem să dansez, un grup de băieți și fete petreceam dansând după muzicuță sau după fluier. Și ce comportament frumos aveam față de fete! Nu bănuiam că va veni iureșul discotecilor și comportamentul actual! La balul intelectualilor din sat, în localul primăriei, veneau mulțime de invitați din satele vecine. Veneau și tinerii de la Coșula, într-o sarabană impunătoare, printre ei și fetele Vasiliu și normalistul Filică. Am fost numai o dată și mă simțeam în al nouălea cer. La un bal din târgul Frumușica, am dansat o noapte întreagă cu două evreicuțe, pentru că erau frumoșele și dansau foarte bine. Mă credeau de-al lor și eu nu le-am stricat impresia. Un personaj mult admirat în Flămânzi era subofiterul Schmidt. Un munte de om și bine legat, totdeauna elegant, în costumul său kaki și din stofă fină. Era probabil unul dintre principalii dresori ai cailor din herghelie. În unele zile pleca la plimbare, cu o trăsură elegantă, trasă de patru cai splendizi. Se îndrepta spre

șoseaua națională și apoi, nu mai știu eu încotro. Știu atât de la bunicul, că se oprea în vreo două locuri preferate și comanda un scrob mare de șase ouă și o garafa mare de vin roșu. Satisfăcut, lua iar biciul și continua plimbarea. Vara la Flămânzi era pentru mine și prilejul de a hălădui de unul singur (cum voi face și mai târziu, în excursiile din Bucegi, Cheile Bicazului, Cheile Turzii, Pietrele Doamnei) pe potecile dintre Flămânzi și Frumușica, pe cărările din marginea vestică a satului. Excursiile în grup sunt mai antrenante, dar cele de unul singur îți permit să alegi, să poposești mai mult în unele locuri, să meditezi și să te bucuri și mai mult de minunile naturii. Mă fascina frumusețea naturii, binecuvântată parcă de lanuri, de ierburi, de miliardele de flori.

Știu că localitatea Flămânzi a fost declarată oraș, deși mă îndoiesc de însușirile economice și arhitectonice necesare în acest sens. M-aș bucura să știu că oamenii din Flămânzi sunt la fel de credincioși, de harnici și cinstiți cum îi știam eu odinioară. La întoarcerea la Botoșani, plecând din raiul de la bunici, mă uitam din marginea dinspre pădure a comunei Uriceni, să mai zăresc pentru ultima oară biserica cea mare din Flămânzi. Coboram să beau apa fără pereche din șipotul de lângă pădure și-mi atenuam tristețea, revăzând pădurile încântătoare din drumul de întoarcere, Țiganca, Buda, Rai. Mă consolam că în vara viitoare voi reveni în raiul de la Flămânzi...

Articol publicat pe

http://evenimentuldebotosani.ro/viewArticol.php?articol_id=27319&_showf=1; nr. 1929/2011

BOJOI ION

14.02.1936-21.01.1998

DONNÉES BIOGRAPHIQUES

An de naștere: 1936.

Diplôme de maîtrise en géographie, obtenu à la Faculté de Géographie-Géologie de l'Université „Alexandru I. Cuza” de Iași (1958).

Activité didactique: fonctions – ancien recteur de l'Université “Ștefan cel Mare” de Suceava; ancien Président de la Société de Géographie (filiale de Suceava); *postes* – tuteur (1958–1959), chercheur (1959–1973), professeur (1973–1998).

Domaines de recherche: Géographie physique; Géomorphologie; Hydrologie. *Membre de la Société Roumaine de Géographie.*

DATE PERSONALE

Numele și prenumele: Bojoi Ion.

Data și locul nașterii: 14 februarie 1936, Cordun, com. Flămânzi (Botoșani).

Starea civilă: căsătorit, trei copii.

Coordonate personale: Str. Han Tătar nr.8, Iași.

Locuri de muncă: Școala generală Agâș (Bacău) (1958); Universitatea A.I.I.Cuza Iași (1958–1959); Stațiunea de cercetări biologice și geografice Stejarul Pângărași (1959–1973); Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava (1973–1984); Universitatea A.I.I.Cuza Iași (1984–1998).

STUDII

–Facultatea de Geologie-Geografie (1954–1958).

–Liceul A.T.Laurian Botoșani (1951–1954).

–Școala elementară Nicolae Bălcescu (1948–1951); Școala primară Flămânzi (1944–1948).

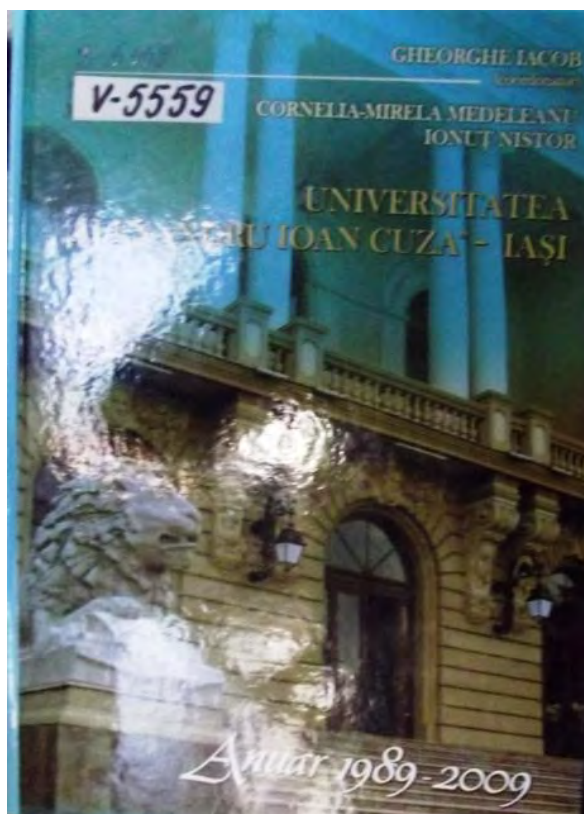
Titlu științific (doctor, anul, titlul tezei, doctorand, titlul temei, îndrumător): doctor în geografie, 1971, „*Geomorfologia Masivului Hăghimaș cu privire specială la zona Cheilor Bicăzului*”, îndrumător Prof.dr. Constantin Martiniuc, Universitatea „A.I.I.Cuza” Iași.

ACTIVITATE ȘTIINȚIFICĂ

Domenii de competență: Geomorfologie; Geografie fizică; Hidrologie.

Nr. de lucrări publicate (articole, studii, tratate, cărți, cursuri, manuale): 90 de lucrări publicate (10 în străinătate); autor unic al cursului de „Geografie fizică a României” (2000); coautor la „Suceava. Ghid turistic al județului” (1979), Ed. Sport-Turism; coautor la „Județul Neamț” (1970); colaborare la „Atlasul RSR” (1972–1976); autor unic al cursului de „Eroziunea solului” (1992); coautor la „Geomorfometria luncilor. Model de analiză în bazinul superior al Jijiei” (1998) (în colaborare cu M.Vârlan și M.Apetrei).

Extras din volumul omagial *100 de ani de geografie la Universitatea ”Al. I. Cuza” din Iași*. Editori: Constantin Rusu, Gheorghe Romanescu, Corneliu Iașu. Editura Azimuth, 2004, Iași

Gheorghe Iacob – coordonator -, Cornelia Mirela Medeleanu, Ionuț Nistor (2010), *Universitatea "Al. I. Cuza"*. *Anuar 1989-2009*. Editura Universității "Al. I. Cuza" Iași

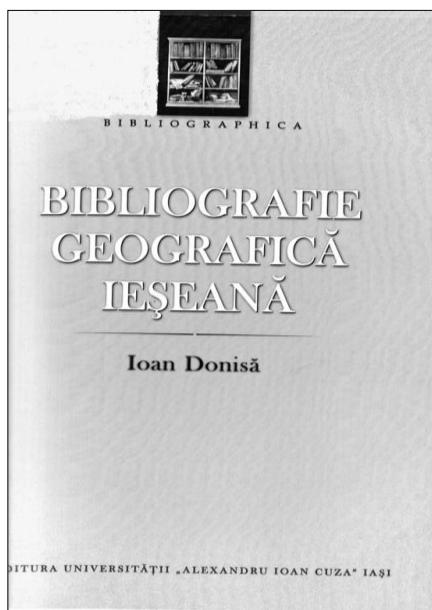
File despre profesorul Bojoi în lucrarea *Universitatea "Al. I. Cuza". Anuar 1989-2009*. Editura Universității "Al. I. Cuza" Iași, 2010, autori: Gheorghe Iacob – coordonator -, Cornelia Mirela Medeleanu, Ionuț Nistor

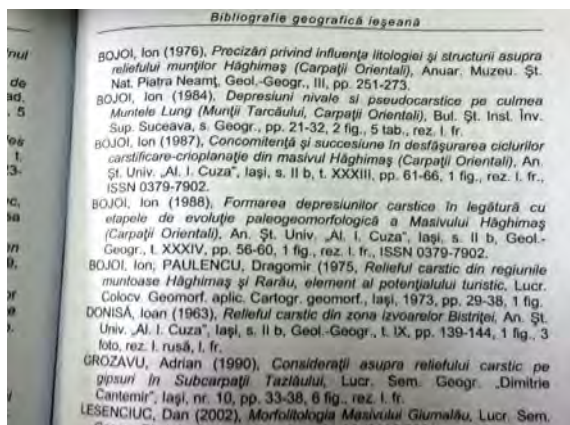
Gheorghe Iacob - coordonator - (2011), *Universitatea din Iași 1860-2010. Facultăți. Profesori. Școli științifice*. Editura Universității "Al. I. Cuza" Iași

Viorel Paraschiv (Editor – coordonator)
Lucrările Simpozionului "Flămânzi – Scânteie de viață și simțire românească" ediția a III-a. Tema simpozionului: „Prof. univ. dr. Ion Bojoi –Eminent slujitor al geografiei românești”. Editura Performantica, Iași, 2011.

Prof. univ. dr. Ioan Donisă - *Bibliografie geografică ieșeană*. Editura Universității „Al. I. Cuza” Iași, 2013
(coperta și extras)

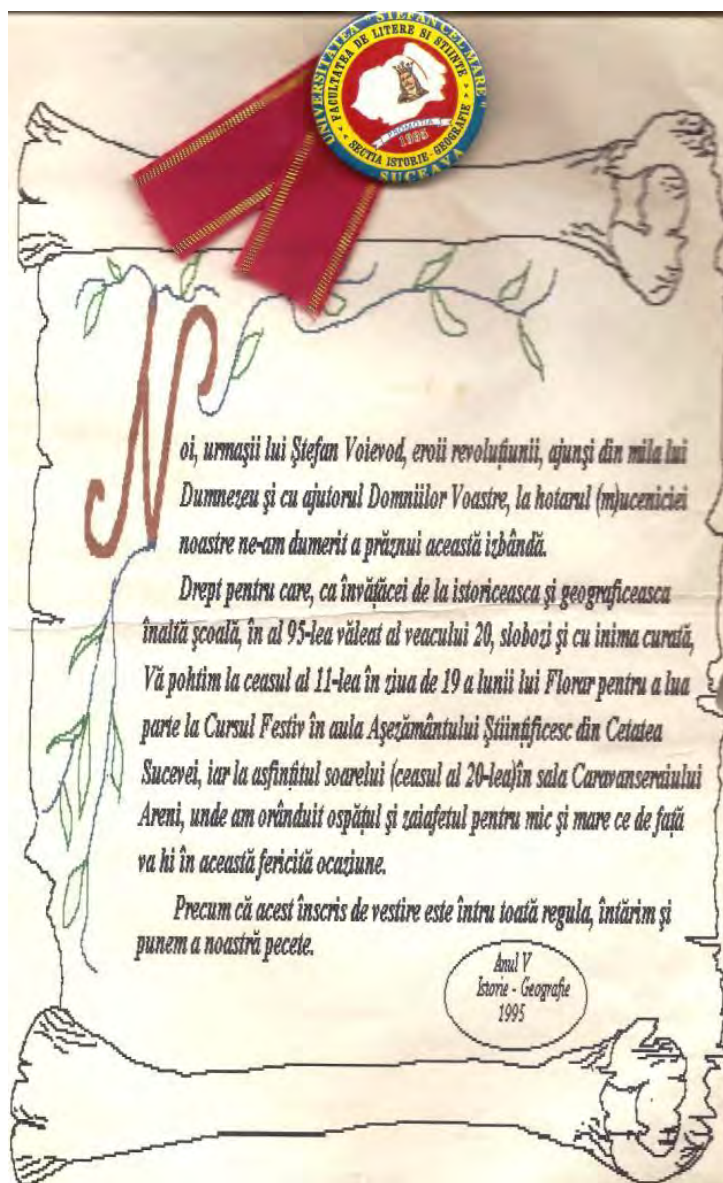
De pe site-ul

www.comunaciohorani.ro/descriere_comuna.html/ iulie 2011

”O abordare de mari dimensiuni a avut însă colectivul Stațiunii de Cercetare ”Stejarul” de la Pângărați în lucrările elaborate de Ion Bojoi, Maria Rădoane, Nicolae Rădoane, Gh. Lupașcu, M. Bulzan și Ioniță Ichim în intervalul 1974-1988. Aceștia au evaluat aspecte parțiale ale unor fenomene, au analizat părți ale șesului și au tratat unele regiuni mai mari care vizau și elemente referitoare la problematica din zona văii Moldovei”

Școala ”Ion Bojoi” (www.scoalaionbojoi.ro)

PROFESORUL ION BOJOI ...
ASPECTE INEDITE!

Versuri de Ion Bojoi

SOLSTITIU DE IARNA BUCURESTEANĂ '89

Statuile, vetre de foc nestins ale conştiinţei neamului,
Păreau în Piaţa Universităţii torţe aprinse pînă la cer,
În ziua Solstiţiului de blîndă iarnă românească '89,
Iar de lîngă ele, de deasupra şi din străfunduri, se zămislea
Printr-un strigăt sublim din piepturi tinere,

Noua Statuie a Libertăţii noastre.

Niciodată Soarele nu mi s-a părut mai aproape de noi
Ca la acest Solstiţiu românesc '89, prevestind izbăvirea
Ce avea să vină, parcă din ceruri, chiar a doua zi,
Şi din zbateri telurice năpraznice izvorite din inimi tinere

A început naşterea Libertăţii sub gheaţa ucigăşe.

Teama şi ura adunate picătură cu picătură un sfert de veac
Au devenit, în acea zi de Solstiţiu românesc '89, un vulcan
Şi el a erupt nestăvilit o lavă incandescentă şi sfîntă
Care de a doua zi, sfîrîmînd zăgazarile răului,
A început să reclinădească,

Cu preţ de sînge tînăr,

Prea mult sînge tînăr,

Noua Statuie a Libertăţii noastre.

27.XII.1989

Nicu B.Ion

ADJECTIVELE DEMENTEI

N-am știut că minciuna poate avea picioare atât de lungi
N-am știut că înșelăria poate avea stîlbe fețe
N-am știut că lăcomia poate devora trupul și sufletul.

Presupunem că violența are totuși niște margini
Presupunem că brutalitatea se poate sparge de zidul moralei
Presupunem că setea de putere nu poate anula rațiunea.

Am crezut că viclenugul se poate demasca mai ușor
Am crezut că șantajul se oprește la poarta opulenței
Am crezut că omîbiciunea nu se aliază crimei.

Ură, lășitate, fanatism, cruzime, tiranie, crimă,
Elestemate fie în vecii vecilor !

Atenție oameni ! Să eliminăm pentru totdeauna
Din dicționarul vieților noastre, adjectivele demenței.

3.I.1990

Nicu B. Ion

**SIMPOZIONUL DEDICAT
PROFESORULUI ION BOJOI,
13.08.2011, FLĂMÂNZI**

Fig. 1-2. Invitația la simpozion

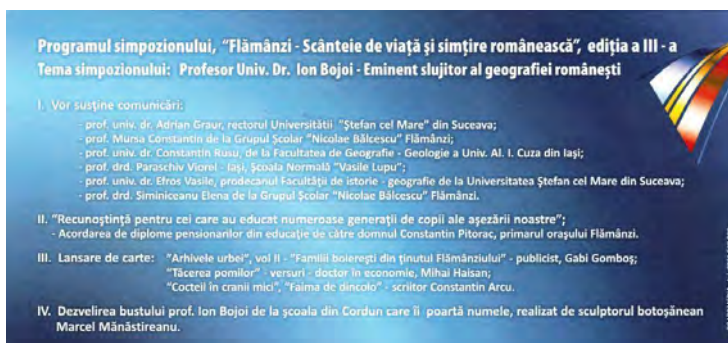

Fig. 3. Banner-ul simpozionului

CUVÂNTUL DE DESCHIDERE A LUCRĂRILOR SIMPOZIONULUI DEDICAT PROFESORULUI UNIVERSITAR ION BOJOI, 13 august 2011

La originea organizării acestui simpozion *„Flămânzi - Scânteie de viață și simțire românească”*, ajuns la a III-a ediție, a stat ideea noastră de a reconstrui scara de valori a comunității în care trăim, comunitate care străbate, ca și întreaga țară, atât în plan economic, cât și în plan moral-spiritual, o perioadă de criză. Nicio reconstrucție moral-spirituală nu este posibilă fără oferirea unor exemple reale și proxime de viață autentică, care să ne fie modele de comportament, demnitate și muncă.

Aplecându-ne asupra istoriei noastre apropiate, am căutat acele personalități care prin viața lor, prin activitatea științifică, socială, culturală, morală și spirituală ar putea deveni fundația pe care să ne reconstruim propria viață și spre care să orientăm privirea tinerilor noștri. Una dintre cele mai importante personalități care reprezintă un model autentic de omenie, dedicare profesională și cercetare științifică este profesorului universitar doctor Ion Bojoi, de origine din Flămânzi, *„Eminent slujitor al geografiei românești”*, după cum este intitulată tema simpozionului nostru din acest an.

Urmărim, în același timp, prin actualizarea și punerea în lumină a personalității profesorului Ion Bojoi, o intervenție în mentalul flămânzenilor, pentru a redeștepta mândria locală privind valoarea înaintașilor, dar și creșterea încrederii actualei generații în potențialul propriu, în principal la tineri, care îl pot avea pe regretatul profesor Ion Bojoi, ca model de viață și carieră.

Conjunctura social-economică în care ne aflăm, a făcut ca noi să fim preocupați mai întâi de nevoile materiale, uitând că bunăstarea materială și echilibrul social nu pot fi realizate fără existența unor oameni onești, dedicați muncii lor și comunității din care fac parte. Personalitatea și activitatea profesorului Ion Bojoi pot fi repere de onestitate și dedicare pentru tânăra generație din localitate, pentru elevii ce învață în prezent la școala căreia i-am dat numele celui despre care vorbim.

Ne dorim ca bustul profesorului universitar Ion Bojoi, pe care îl vom dezveli în curând în fața școlii cu același nume, să le amintească mereu tinerilor de un copil ce a învățat în acea școală, a crescut în localitatea lor, a muncit și a realizat lucruri importante pentru semenii săi. La rândul lor, aceștia, și noi, de asemenea, să ne propunem să trăim fiecare în domeniul său de activitate după principiile și valorile profesorului universitar doctor Ion Bojoi, iar celelalte se vor adăuga de la sine.

Constantin Pitorac, Primarul orașului Flămânzi

EVALUARE FINALĂ

Eram prin primăvara lui 2011... primesc un telefon de la colegul Ștefan Kocsis, strâns legat de comunitatea din Flămânzi prin soția lui, care mă anunța despre intenția primăriei orașului de a organiza un simpozion dedicat memoriei profesorului Ion Bojoi și cu rugămintea să mă implic și eu. Nu după mult timp sunt contactat de doamna profesor Olga Bojoi, care îmi aduce la cunoștință și ea intenția oficialităților din Flămânzi...

Aproape uitasem de acest eveniment până când, prin iulie, un nou telefon de la Primăria Flămânzi mă pune din nou la curent! Intru în comitetul de organizare al simpozionului, mă implic în detaliile tehnice atât de necesare. Reușesc să negociez cu primăria ca broșura de 4 pagini, dorită de ei, să devină o carte de cca 100 de pagini cu un conținut mai vast pentru opera științifică și omul Ion Bojoi! Tirajul inițial a fost și el sensibil mărit chiar dacă nu prea existau banii necesari!

Încep căutările pentru sarcina pe care mi-am asumat-o voluntar pentru că timpul era destul de presant și nicidecum un aliat. Telefoane, drumuri, biblioteci, colegi, prieteni, fotografii, amintiri, corespondență, amânări, promisiuni... Iau legătura și mențin o strânsă corespondență cu toți cei implicați în cadrul organizării evenimentului.

Reușim să realizăm aproape tot ceea ce ne-am propus. Volumul simpozionului tipărit la o editură acreditată CNCIS, iar primăria Flămânzi a reușit exemplar toate celelalte detalii organizatorice legate de eveniment: derularea în bune condiții a lucrărilor simpozionului, realizarea bustului și sfințirea acestuia, denumirea școlii din fostul sat Cordon – actual cartier al orașului- și a străzii pe care a locuit familia profesorului, care au primit numele personalității evocate. În ciuda faptului că eram într-o lună a concediilor, majoritatea celor invitați, foști colegi și prieteni ai profesorului Bojoi, au spus „prezent”. Prezența rectorului Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava ne-a demonstrat că respectul academic pentru înaintașii și ctitorii de școală superioară este o trăsătură pentru toți urmașii profesorului Bojoi! Evocările despre opera și omul Ion Bojoi de la simpozion au fost complete și complexe, toți participanții fiind încântați de acuratețea științifică și analizele fine surprinse de către autori.

Am petrecut la Flămânzi o jumătate de zi deosebit de fertilă alături de familia profesorului Bojoi, de foștii lui colegi, de invitații mediului academic, de oamenii comunității.

Post-eveniment, cu mare dar și cu o plăcută surprindere, am început să fiu contactat de mulți din prietenii și foștii colegi ai profesorului Bojoi pentru a-mi solicita cartea-omagiu! Când i-am spus domnului primar Constantin Pitorac că mai vreau 20 de cărți, acesta a

exclamat: ”Să știți că nu am crezut că evenimentul nostru o să stârnească atâtea ecouri pozitive! Tirajul cărții este aproape epuizat. Deja!” Iată de ce am simțit nevoia să fim consecvenți și să publicăm, după 5 ani, un nou volum evocare dedicat memoriei și operei profesorului Ion Bojoi.

Viorel Paraschiv

Foto 1. Cupă omagială oferită de Primăria Flămânzi invitaților la simpozion

Foto 2 - 3. Desfășurarea simpozionului

Constantin Rusu (în prim plan)

De la stânga Adrian Graur, doamna Olga Bojoi și C-tin Pitorac

Foto 4. Înaintea începerii simpozionului cu domnul primar Constantin Pitorac, Viorel Paraschiv, Ștefan Kocsis și Constantin Rusu

De la stânga: Roxana Kocsis, C-tin Mursa, Ștefan Kocsis, C-tin Rusu

Foto 5. Familia Bojoi la dezvelirea bustului profesorului. De la stânga fratele mai mare, doamna Olga Bojoi și un nepot

Foto 6. La dezvelirea bustului. Fiul profesorului, Radu, doamna Olga Bojoi și primarul orașului Constantin Pitorac

Foto 7-8. Aspecte de la susținerea lucrărilor simpozionului
prof. dr. Constantin Rusu și prof. dr. Vasile Efros

Foto 9. La bustul profesorului, situat în fața Școlii "Ion Bojoi",
imediat după dezvelirea acestuia: Constantin Rusu, Ștefan Kocsis și
Viorel Paraschiv

**ANIVERSAREA PROFESORULUI ION BOJOI LA
CONCURSUL DE GEOGRAFIE
„GRIGORE COBÂLCESCU”**

**26 februarie 2016 – organizată la Colegiul Tehnic de
Electronică și Telecomunicații „Gh. Mârzescu” Iași
de**

**Cercul pedagogic nr. 2 al profesorilor de geografie din
Iași, în parteneriat cu I.Ș.J. Iași și S.G.R. - Filiala Iași**

Scurtă evaluare

Concursul geografic școlar „Grigore Cobălcescu”, aflat la a XV-a ediție, aniversează anual pe lângă patronul său titular, și un alt geograf ieșean de renume. Astfel anul 2016 a devenit anul Ion Bojoi! Elevii participanți la concurs au avut de răspuns la câteva întrebări despre viața și opera geografică a profesorului Bojoi! La acest concurs participă elevi de la liceele tehnologice, economice și agricole din liceele județului Iași. Concursul cuprinde două secțiuni: una teoretică și practică și o sesiune de postere geografice, după o temă dată, respectiv peisajele antropice. Au participat un număr de 89 elevi și 30 de profesori din liceele județului, de la Pașcani, Tg. Frumos, Podu Iloaiei, Belcești și Iași!

Omagierea profesorului Ion Bojoi a cuprins mai multe momente:

- o expoziție de carte cu lucrările sale științifice realizată cu sprijinul Bibliotecii Centrale Universitare „Mihai Eminescu”- Filiala Facultății de Geografie și Geologie, cu sprijinul S.G.R. Filiala Iași;
- o scurtă evocare a personalității profesorului Ion Bojoi în sala de festivități a liceului, eveniment la care au participat toți elevii și profesorii participanți;
- primirea de către elevi a unui material despre viața și opera științifică a profesorului Bojoi din care au avut întrebări în testul teoretic;
- invitarea doamnei profesor Olga Bojoi la eveniment;

- înmânarea unei diplome omagiu familiei, în memoria profesorului Ion Bojoi.

Fiecare elev și profesor participant la concursul din acest an va primi gratuit volumul omagial dedicat profesorului Ion Bojoi.

Prof. **Marlena Păpușa Asaftei** – Liceul Tehnologic de Mecatronică și Automatizări Iași, responsabilul Cercului pedagogic nr. 2, vicepreședintele concursului

Prof. **Constantin Gheorghiuță** și prof. **Denisa Amironesei** – Colegiul Tehnic de Electronică și Telecomunicații "Gh. Mârzescu" Iași, Comisia de organizare a concursului

IMAGINI DE LA ETAPELE DESFĂȘURĂRII CONCURSULUI

Foto 1-2. Evocarea personalității profesorului Ion Bojoi în sala de festivități a liceului organizator. Afișul evenimentului.

Foto 3-8. Aspecte din concurs (secțiunea postere și de la proba teoretică)

Foto 9-10. Echipa de organizare a concursului

Foto 11-12. Prof. dr. Viorel Paraschiv și expoziția omagială de carte a profesorului Ion Bojoi

COLEGIUL TEHNIC DE ELECTRONICĂ ȘI TELECOMUNICAȚII "GH. MĂRZESCU" IAȘI
BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ "MIHAI EMINESCU" – FILIALA FACULTĂȚII
DE GEOGRAFIE ȘI GEOLOGIE
CERCUL PEDAGOGIC NR. 2 AL PROFESORILOR DE GEOGRAFIE – I.Ș.J. IAȘI

EXPOZIȚIA – EVOCARE

"ION BOJOI – GEOGRAFUL ȘI VIAȚA"

Foto 13. Afișul expoziției – evocare din ziua de 26 februarie 2016

Foto 14. Diploma omagială realizată de Cercul pedagogic nr. 2 și destinată familiei profesorului Ion Bojoi.

**FOTOGRAFII - AMINTIRI
CU PROFESORUL
ION BOJOI**

Ion Bojoi la 20 de ani, soldat în Armata română (colecția foto a familiei), și la 60 de ani când devine cetățean de onoare al orașului Flămânzi (tablou din galeria personalităților orașului Flămânzi, aflată în sediul primăriei)

Prietenii din perioada Pângărați (nedatată)

Poiana Albă - Hăghimaș (1960)

După cartarea endocarstului din Hăghimaș (1961)

Rector al Institutului de învățământ superior din Suceava

Cu studenții suceveni în aplicație practică de teren pe Valea Rusca
(1979)

În practică cu studenții de la Suceava (1980)

Studenți cu colindatul în decembrie 1990 (promoția 1992: Cecilia Chifu, Cornelia Mihaela Ciuciu, Daniela Talambă, Anca Petronela Ursachi și fiul profesorului Bojoi, Radu, împreună cu soția)

Profesorul acasă, cu nepotul de la fiul său Radu

Bucegi, mai 1992 – promoția 1992/93, în ultima practică de teren (absolvenți cu 4 și 5 ani). Aprofundări despre solurile alpine corelativ cu analiza covorului vegetal al pajiștilor

Bucegi, mai 1992 – promoția 1992/93, în ultima practică de teren
(absolvenți cu 4 și 5 ani)
Aprofundări despre glaciar și periglaciuar

În practică cu studenții ieșeni - Giumalău, 1995

La Paris, Universitatea Sorbona, cu
studenții ieșeni (1995)

La Universitatea din Suceava, în 1993 (profesor-asociat)

Cu absolvenții promoției 1997, la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași

Caraiman Bucegi, mai 1992, cu promoția 1992/93

PRINTED IN ROMANIA

Tipar digital realizat la Editura și Tipografia pim
Șoseaua Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 4, Iași – 700497
Tel.: 0730.086.676, 0732.430.407, 0733.004.203;
Fax: 0332.440.715
E-mail: editura@pimcopy.ro
www.pimcopy.ro